

SIVAN SITHTHAR

அகத்தியர் அந்தரங்க தீக்ஷா வித்

ஆசிரியர் :

வைத்திய ரத்தினம்

V. பராமய்யா, B.A., B.L.,

மாவட்ட நீதிபதி (ஓய்வு பெற்றவர்)

வெளியிடுவோர்

டாக்டர். P. அஞ்சனாதேவி (ஆசிரியர் மகன்)

அருள்ஜோதி பதிப்பகம்

சென்னை - 600 106.

அகத்தியர் அந்தரங்க தீஷாவிதி

இந்நூலை வாசிப்பவர்களில் நூற்றில் ஒருவர்.
ஆயிரத்தில் ஒருவர் அல்லது கோடியில்
ஒருவராயினும் பயன் அடைவார்களாயின், நான்
செய்யும் இந்தத் தொண்டு பயன் தந்தது எனப்
பெருமையடைவேன். மனம் நிறைவு கொள்வேன்.
எல்லாம் வல்ல இறைவனது கருணையை நினைத்து
நினைத்து மனம் நெகிழ்வேன்.

ஆசிரியர் : V. பலராமய்யா, B.A.B.L.,
ஒய்வு பெற்ற மாவட்ட நீதிபதி

வெளியிடுவோர்

அருள் ஜோதி பதிப்பகம்

10 ஆட்க் பங்களா,

சஞ்சீவி நகர், பாஞ்சாலி அம்மன் கோவில் தெரு.

அரும்பாக்கம் சென்னை - 600 106.

முதற்பதிப்பு : ஜூன் 1986

இரண்டாம் பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 1990

மூன்றாம் பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 1994.

விலை ரூ. 25-

உரிமை ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது.

அச்சிட்டோர் :

எஸ். கே. ஆர்ட்பிரிண்டர்ஸ்,

24, சின்னப்ப ராவுத்தர் தெரு, சென்னை - 5

உளங்களிந்த இதய அஞ்சலி

இந்நூலின் ஆசிரியர், வைத்தியரத்தினம், அமரர்
வி. பலராமய்யா அவர்களுக்குப் பதிப்பகத்தாரின் இதய
அஞ்சலி.

தங்களின் செல்வமகனாகிய நான் தங்களிடம் அனுபவப்
பூர்வமாகக் கற்றுக்கொண்ட சித்த மருத்துகள் செய்யும்
முறையைக் கொண்டும், தங்கள் எனக்கு இளவயது முதல்
நாங்கள் மறைந்ததுவரை போதித்து வந்த அனைத்து
விஷயங்களையும் கற்றுத் தேர்ந்ததைக் கொண்டும், இன்று
வரை இந்த அருள்ஜோதி பதிப்பகத்தை இயக்குவதிலும்,
மேலும் தங்களின் சித்த மருத்துகள் செய்யும் முறைகளைக்
கற்றுக் கொண்டதினால் 'R. A. தேவி புற்றுநோய்
சித்தவைத்தியசாலை' என்கின்ற வைத்தியசாலையைத்
நாங்கள் வாழ்த்த அதே ஜட்ஜ் பங்களா, அரும்பாக்கம்
சென்னை-600105 என்ற முகவரியில் தங்கள் அருளால்
தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறேன்.

நாங்கள் சாகாவரம் பெற்ற சித்தர்கள் வ்யூயில் நோய்
நியவர். இப்புலியில் எங்கோ ஓர் இடத்தில் இருந்து
கொண்டு எனக்கு அருள்புரிந்து புகழ்ச்சியும் பொருளும்
கட்டித் தந்துகொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்பதை என்னால்
மறுக்கமுடியாது நாங்கள் என்றென்றும் எனக்கு நல்
ஆசிகள் நல்கி என்னை மேலும் வளரச் செய்து தங்களின்
மருத்துவப் புகழை மக்களுக்குப் பரப்பி 'நோயற்ற வாழ்வே
குறைவற்ற செல்வம்' என்ற பழமொழியை உண்மையாக்கி,
மக்களுக்குத் தொடர்ந்து சேவை செய்ய தங்களின் அருளை
என்றென்றும் வேண்டும் தங்களின் புகள் என்கிற
பெருமையை உடைய

R. அஞ்சனாதேவி

உரிமையாளர் :

அருள்ஜோதி பதிப்பகம் &

R. A. தேவி புற்றுநோய் சித்தவைத்தியசாலை

10, ஜட்ஜ் பங்களா

பாஞ்சாலி அம்மன் கோவில் தெரு

சஞ்சீவி நகர்

அரும்பாக்கம், சென்னை-600 106.

தொலைபேசி : 422521.

Dt. 14.3.1991.

I hereby authorise Smt. Anjana Devi, My second daughter residing at Arumbekkam, Madras to manage the Arulfothi Pathippagam and also enjoy the profit or loss arising out of such management. She is fully authorised to arrange for the publication of all my books with the above said Pathippagam for the time being and also to continue this activity after my life time also. The publication work has been pursued by me to educate the public and I wish that Smt. Anjana Devi is my only daughter who can fulfil my wishes and accordingly I entrust this publication work to her. Since I have assigned this work specifically to Smt. Anjana Devi to the exclusion of other legal heirs, I propose not to mention these aspects in any of my wills that are likely to be made in future. My best wishes to loving Smt. Anjana Devi

To

Mrs. Anjana Devi,
Arumbekkam, Madras.

(Dr. V. SALARAJAH)

முன்னுரை

கமார் 30-வருஷங்களுக்கு முன், ஓய்வுபெற்ற போஸ்ட் மாஸ்டர் ஒருவரால் (பெயர் ஞாபகமில்லை) பதிப்பித்திருந்த 84-பாட்டுக்களே இருந்த "அந்தரங்க தீஷாவிதி" என்ற புத்தகத்தைப் ஆசிரியருக்கு பார்க்க நேர்ந்தது. இவ்வளவுதான் செய்யுள்கள் இருக்கும் என நினைத்திருந்தார். அதைப் படித்துப் பார்த்ததில் கூற்பத்தின் மகிமையைப் பற்றி விளக்கப்பட்டிருந்தது. மற்ற பல நூல்களில் காணப்படாத அரிய விஷயங்கள் எல்லாம் அதில் காணப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக ஆசிரியர் மற்றவர்களிடம் பேசிக்கொண்டு இருந்தபோது அந்தரங்க தீஷாவிதி என்னும் நூல் 400-பாடல்களைக் கொண்டது எனத் தெரிய வந்தது. 400 - பாடல்களையும் கொண்ட முழுநூல் இதுவரையிலும் அச்சுக்கும் வரவில்லை யென்றும் கேள்விப் பட்டார். கேள்விப் பட்டதிலிருந்து முழுநூலுக்குரிய 400- பாடல்களும் கிடைக்கவில்லையென்று ஏக்கங் கொண்டு இருந்தார்.

சென்னை மயிலாப்பூர், ராஜா அண்ணாமலை புரத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த ராயர் என்னும் நண்பர் ஒருவரிடம், இந்நூல் சம்பந்தமாக ஆசிரியர் பேசிக்கொண்டு இருந்தபோது, தன்னிடம் மேற்படி நூலின் கைப்பிரதி ஒன்று இருப்பதாகவும், அது தனக்குப் பயனில்லை யென்றும், அதைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பதாகவும் கூறி, சொன்னபடி அந்த கைப்பிரதியை தந்தார். அந்த கைப் பிரதியிலும், தலைப்பு அந்தரங்க தீஷாவிதி 400-என்றிருந்தது. படித்துப் பார்த்ததில் அதிலும் 16-பாடல்கள் குறைந்திருந்தது. அப் பிரதியில் சில இடங்களில் ஏடுகள் கிழிந்து இருந்ததால் அதனால் தவறி இருக்கலாம் என்று கருதியிருந்தார். இந்நூலின் பாடல்கள் பூரணமாய்க் கிடைக்கவில்லையே என்று வருத்தப் பட்டுக்கொண்டு இருந்தார்.

அந்த சமயத்தில், திருக்கழுக்குன்றத்தில் வசித்துவரும், சித்தவைத்தியத்தில் மிக ஆர்வமுடைய திரு. ராஜா, என்னும் பெரியவர் ஆசிரியரிடம் சிசிச்சைக்கு வந்திருந்தபோது, மேற்படி அந்தரங்க தீஷாவிதியின் கைப்பிரதி ஒன்று, தன்னிடம் ஒன்று இருப்பதாகக் கூறி, அதை மறுசமயம் வந்தபோது கொண்டுவந்து ஆசிரியரிடம் தந்தார். இது நடந்து ஏறக்குறைய 10 - வருஷங்களுக்குமேல் ஆகின்றன. அதையும் படித்து ஆராய்ந்தபோது அதிலும் சில பாடல்கள் குறைவாக இருந்தன. முன்பு திரு. ராயர் என்பவர் கொடுத்திருந்த கைப்பிரதியையும், திரு. ராஜா என்பவர் கொடுத்திருந்த கைப் பிரதியையும் ஒப்பிட்டு

நோக்கி ஆராய்ந்தபோது, அதில் குறையும் பாடல்கள் இதிலும், இதில் குறையும் பாடல்கள் அதிலும் இருக்கக்கண்டார் ஆசிரியர். அதிர்ஷ்ட வசமாகக் கிடைத்த இப்பிரதிகளில் இருந்த பாடல்களையெல்லாம், முறையாக ஒழுங்கு படுத்தி ஆசிரியரும் ஒரு கைப் பிரதியை பூரணமாக எழுதி முடித்தார்.

இதைப் பதிப்பிக்க வேண்டுமென்று பல வருஷகாலமாக ஆவலுடன் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார். எக்காரணத்தாலோ காலதாமதம் ஆகிக்கொண்டே வந்தது. பணம் செலவு செய்து பதிப்பித்தால் விற்பனை ஆகுமோ ஆகாதோ என்ற சந்தேகம் வேறு ஆசிரியரிடம் இருந்தது. இப்படிப்பட்ட அரிய பெரிய நூல்களை அச்சுக்குக் கொண்டு வராமல் இருப்பதும் பெரிய பாவம் என்றே ஆசிரியருக்கு மனச்சாட்சி உறுத்திக் கொண்டேயிருந்தது. 1986-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் ஆசிரியர் உடல் நலம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. இந்தநூலையும், அகத்தியர் பன்னிராயிரம் தொகுப்பு என்ற நூலையும், மற்றும் அனுபவ சித்த வைத்திய முறைகள் என்னும் நூலையும் பதிப்பிக்க வேண்டுமென்று, மயிலாப்பூரில், அனுபவ சித்த-ஆயுர் வேத வைத்திய சாலையைச் சிறந்த முறையில் நடத்தி வருபவரான, ஆசிரியரின் அன்பிற்கு உகந்த டாக்டர், R.K. சேகர் R.I.M.P. என்னும் தன் மாணவரிடம் ஆசிரியர் பேசிக்கொண்டு இருந்தபோது துரிதமாக இதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என, ஆசிரியருக்கு மிகவும் உற்சாகம் உண்டாகும் வகையில் ஊக்கப்படுத்தினார். திரு. R.K.சேகர், அதன் விளைவாகவே இப்புத்தகம் முதற்பதிப்பாக 1986ல் வெளிவந்தது.

முன்னுரையில் முன்னதாக ஆசிரியர் கூறியிருக்கின்ற போஸ்ட்மாஸ்டர் அவர்களுக்கும், ஏட்டுச் சுவடிகள் தந்துதவிய திரு. ராயர் அவர்களுக்கும், மற்றுமொரு கைப்பிரதியைக் கொடுத்துதவிய திரு.ராஜா அவர்களுக்கும், எனக்கு சிரமம் ஏதும் இல்லாதபடி புருஃப் முதலியன பார்த்து புத்தகத்தின் 3-ம் பதிப்பை முடித்துக்கொடுத்த திரு. ரவிஷங்கர் (என் கணவர்) அவர்களுக்கும், இப்புத்தகத்தை சீரிய முறையில் மிக அழகாக அச்சிட்டுத் தந்த எஸ்.கே. பிரிண்டர்ஸ் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி என்றென்றும் உண்டு.

Dr. R. அஞ்சனாதேவி

ஆசிரியர், V.பலராமய்யா B.A., B.L.,

அவர்களின் மகள்.

அகத்தியர்

அந்தரங்க தீக்ஷாவிதி

1. சோதியெனும் மனோன்மணியை தியானம் செய்து
குகமான அந்தரங்க தீக்ஷை பாட
ஆதியெனும் கணபதியும் வல்லபையுங் காப்பு
அரசான பிரம்மனோடு சரஸ்வதியும் காப்பு
நீதியெனும் மாலுடனே லக்ஷ்மியுங் காப்பு
நின்றிலங்கும் குத்திரனும் குத்திரியும் காப்பு
ஓதிய தோர் மயேஸ்வரனும் மயேஸ்வரியும் காப்பு
உறுதியுள்ள சதாசிவனும் மனோன்மணியும் காப்பு.

பொருள் : வாஸையெனும் பெண் சோதியாய் விளங்கு
கிறாள். கணபதி, வல்லபை, பிரம்மா, சரஸ்வதி, திருமால்,
லட்சுமி என்பதெல்லாம் ஆண் பெண் இனங்களைக் குறிப்
பதாம்.

2. மணியான ரவி மதியும் சுழினை காப்பு
மகத்தான வேதியர் தம் பாதம் காப்பு
கனியான நால்வேதம் அந்தம் காப்பு
கருணை வளர் சாஸ்திர மோர் ஆறுங்காப்பு
அணியான ஆதார சொரூபங் காப்பு
அருளான அமுர்தரச போதங்காப்பு
தனியான பராபர மாம் சோதிகாப்பு
சதாநந்த பூரணமாம் தாய் காப்பாமே.

பொருள் : அந்த ஆண் பெண் இனத்தையே ரவி மதி,
சுழினையென்றும், நான்கு வேதங்களின் அந்தம், ஆறு சாஸ்திர
மாக விளங்கும் பூரணத்தாயின் பாதங்களை வணங்கப்படு
கிறது. வேதியர் என்பதற்கு அதாவது ரசத்தை வேதிப்பவர்
என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

3. தாயான சிவயோக மூலங்காப்பு
சகலகலைக் கியான மணிபீடங் காப்பு
மாயாத வாசி மலர் அனந்தங்காப்பு
மணிமந்திர நாத வொளி கீதங்காப்பு
சாயாத அடிமுடியும் நடுவும்காப்பு
சகலமாந் தேவாதி ரிஷிகள் காப்பு
தோயாத வாசியடா மவுனங்காப்பு
தொந்தமாம் அகாரமுடன் உகாரங்காப்பு.

பொருள் : சிவயோகத்துக்கு ஆதாரமான மூலத்தை தொழு
கிறேன். மணி, மந்திரம் ஒளஷதம் எனும் மூன்றுக்கும்
ஆதாரமாயுள்ள அடி, முடி, நடு என்னும் அகர உகரத்தைத்
தொழுகிறேன். வாசியைத் தொழுகிறேன்.

4. உகாரமென்ற நாதமடா சத்தி காப்பு
உறுதியுள்ள அகாரமடா சிவமே காப்பு
சிகாரமென்ற சோதியடா வாலே காப்பு
சிவசிவா மகார மென்ற மௌனங் காப்பு
வகாரமென்ற பஞ்சகண தீஷை காப்பு
மகத்தான சடாஷ்ரமாம் ஆதி காப்பு
நகாரமுதல் யகார வரை ஓங்காரத்தில்
நாடி நின்ற குக்ஷமடா ஆதி காப்பு.

பொருள் : ஓங்காரத்தில்ருந்து வெளிப்பட்ட உகாரமே
நாதமேலும் சகதி அகாரமே சிவம். வாலேயேன்பதே சிகாரம்.
மகாரமேப்பது அகர உகரம் சேர்ந்ததாய். வகாரமேப்பது
தீட்சையன் முடிவாய். ஜைவகன் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதார
மாக வளங்குவது ஓங்காரமாய். ஓங்காரமே ஆதாயாய்.

5. ஆதிசூரு வேதியர்தம் பாதம் போற்றி
அருவபெருமும் கெசர்மையப் பூசை பண்ணி
சோந்மேலும் அந்தரங்க தீக்ஷை பாட
கயஞ்சோது ஆதயந்த சுழ்னை காப்பு
நீதியுடன் ஆதார பூசந்தன்னில்
நின்றிலெங்கும் ப்ராணாயம் கண்டோர் காப்பு
ஓதயதோர் கலைமகளும் பூ மகளும் காப்பு
உண்டையுள்ள ஜெய மகளும் காப்பு.

பொருள் : ஆதியை அறிந்தவர்களும், மூலத்தையறிந்து
வாசியை உயம் செய்வோர்க்கும், கயஞ்சோதயாயுள்ள ஆதி
அந்தம் சுழ்னைக்கு வணக்கம்.

சீன்மய சொரூபதரிசனை

6 தானான தன்னுக்குள் மூலங்கண்டு
 தவமானசிவ யோகத்தி னிருக்கும்போது
 கோனான வேதியரை அடுத்தது யானும்
 குறியான பூரணத்திற்குறுதி கேட்டேன்
 ஊனான பூரணத்திற்குறுதி கேட்க
 உண்மையுள்ள அகஸ்தியமேன வா வென்றேதான்
 தேனான வடமொழியைக் கையிலீந்து
 திருவான பூரணத்தின் திறஞ்சொன்னாரே.

பொருள் : தன்னையற்தலே தலைவனையறிதலாம். தனக்குள் சந்தேகமற சிவயோகமென்ற வாசி மூலத்தை அறிந்து, அவ்வாடத்தில் வயமாக யருக்கும்போது, யோகயரை அடுத்து பூரணத்துள் வல்லபத்தைப் பற்றிக் கேட்டேன். வடமொழியல் வரைந்துள்ள ஒரு நூலை என கையல கொடுத்தது பூரணத்தின் திறமையைச் சொன்னார்கள். வா! அகத்தியமே! என்று வேதியர்கள் மகிழ்ந்தார்கள்.

7. திறஞ்சொன்ன மகிமையை நான் பெற்றுக் கொண்டு
 திருவான வடமொழியை நன்றாய்ப் பார்த்தும்
 பரஞ்சேர்ந்த பூரணமா மறுவல்லறிப்
 பாடினன்ன அந்தரங்க தீக்ஷை மைந்தா
 சரமான வாசியனால் ஊதிக் கொண்டு
 சந்தீதாஷ மாகவ் நான்கு நூறும்
 வரஞ்சேர்ந்த தவமதினால் பாடி நானும்
 மகத்தான வேதியர் முன் வைத்தனதானே.

பொருள் : நான் வடமொழி நூலை நன்றாகப் பார்த்தேன். விளக்கம் கண்டேன். அதையே சரமான வாசியை அடக்கங் கொண்டு ஆந்த நானூறு பாடல்களையும் பாடி அந்த யோகயர் முன் வைத்தேன்.

8. தானான அந்தரங்க தீக்ஷை நன்றாய்த்
 தன்மையுடன் ஆதியந்தம் தயவாய்ப் பார்த்து
 தேனான வடமொழியைத் தமிழாறறும்
 திரமான கருணபரம நன்றாய்ச் சொன்னீர்
 ஊனான உலகமதில் உலக்கார் கண்டால்
 உறுதியுள்ள கைலாயம் பூடம் கொள்ளாது
 மாணு கேள் அந்தரங்க தீக்ஷை நயும்
 மார்க்க முடன் அந்தி சந்தி பார் என்னாரே.

பொருள் : அந்த யோகிகள் சொன்னதாவது; தமிழ்மொழி யில் ஆதி அந்தத்தை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லவாடார்கள். கருணை விளக்கமாகச் சொன்னதை உலக்கார் கண்டுவிட்டால் எல்லோரும் காயசித்தி பெற்று கைலாயத்தில் பூடம் பெறுவர்.

அப்பொழுது கைலாயத்தில் இடமில்லாமற் போய் விடு
மென்றனர்.

மேருதன்னுக்குள் பிபாதிகைமலை

9. பார் என்று சொன்ன மொழிபெற்றுக்கொண்டு
பதிலான பொதிகைதனில் வாசமாகி
நேரான அந்தரங்க தீக்ஷை பார்த்து
நீச்சயயாய் அஷ்டாங்க யோகம் பார்க்கில்
கார் என்ற பொதிகை மலைச்சார்புக்குள்ளே
சார்ந்திருந்த தப்பாதனர் கள் தாமே கூடி
மேருஎன்ற பொதிகைதனில் முடிமேல் வந்து
என்னுடைய பாதத்தைப் பணிந்துட்டார்கள்.

பொருள் : பொதிகை மலையில் வாசம் புகுந்தேள். அங்குள்ள
தப்பாதனர் கள் எல்லாம் வந்து என் பாதங்களை வணங்
கினார்கள்.

10. பணிந்து மிக அணைவரும் இருகை கூப்பி
பரமகுரு நேசிகரே பரிவாய் நரும்
களைந்து மிக அந்தமதில் கருணையாகக்
கடாஷித்து அந்தரங்க தீக்ஷையை நாங்கள்
அறிந்து அதன் தரிசனத்தைப் பார்ப்போமென்று
அணைவோரும் ஒருமனதாய் அருள் கண் கூர்ந்து
தணிந்து வந்தோம் உம்முடைய பாதந்தன்னில்
சுகமாக அருமைபடத் தாருமென்றோரே.

பொருள் : அந்தரங்க தீக்ஷையை அறிந்து அதனுடைய
மகிமையை நாங்களை பூரணமாக உணர். தங்கள் பாதங்களைப்
பணிகிபுற மென்றனர்.

11. ஆரென்று சொன்ன தப்பாதரைப் பார்த்து
ஆறுகூழ்ம் சொன்னதில் கருக்க யன்னூல்
காமரவறு சற்குருவாயச் சொன்னும்
காசினயல் தப்பாதனர் கள் கருணையாக
வாரென்றும் சொன்னதொரு தீக்ஷை யார்க்கம்
வளமான சவுக்கார வழலைப் போக்கு
மேலான காப்பதிலே ஆறு கூழ்ம்
விண்டதிலே குசுமதாய ஜின்னூல் கண்டேன்.

12. கண்டதொரு நான் சொன்ன சகல நூலைக்
கடைந்தெடுத்து அந்தரங்க தீக்ஷை பாடி
கொண்டதொரு குத்திரத்தைக் குரு முன்வைத்தேன்
குருவான என்குருவும் நன்றாய்ப் பார்த்து

விண்டதொரு அந்தரங்கம் ஆதி குகும்
விளம்பரிது விளம்பரிது பதனம் பண்ணி
அண்ட கேசர மதிலே தவஞ்செய்யென்று
ஆதிக்கு வேதியரும் சொன்னார் பாரே.

பொருள் : (11-ம் 12-ம்) இந்த அங்கரங்க தீக்ஷாவிதி ஆறு
லட்சம் பாடல்களின் சுருக்கமாகும். இதில் சவுக்கார வழலைப்
போக்கு வெத எளிய முறையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதை
என் குரு கண்டு ஆச்சரியங் கொண்டார். நீ இதைப் பதனஞ்
செய்து விட்டு கேசரத்தில் தவம் செய் என்றனர்.

ஆதிகேசரி வித்தை

13. பாரப்பா சொல் மொழிகள் தவரொண்ணாது
பக்தியொடு உத்திரவு பெற்று வந்தால்
நேரப்பா அந்தரங்க பொருளும் சொல்லி
திறமான தீட்சையுட நிலையும் காட்டி
தேறப்பா வென்று மன உறுதி சொல்லி
செய்த தொரு சாஸ்திரமும் ஈவோ மென்று
வேறப்பா மேருவின் முடிவிற் சொன்னேன்.
விளம்பியதோர் அந்தரங்க தீக்ஷை சொல்வேன்.

பொருள் : அந்தரங்கமான பொருளின் விவரமும், அதன்
தீட்சையின் நிலையையும் இதில் காட்டியுள்ளேன்.

14. சொல்லக்கேள் அங்கரங்க தீக்ஷை மைந்தா
ககமாக வடமொழியை தமிழ்நான் செய்தேன்
அல்லக்கேள் ஆதி முதல் சொன்ன நூலில்
அரிகரிது இகன் பெருமை யாருங் காணார்
விள்ளக்கேள் அந்தரங்க தீக்ஷை நூலை
மேலான பதவிதனில் பதனம் பண்ணி
உள்ளத்தில் தன்ஞொளிவு போலே நீயும்
உண்மையுடன் அந்தரங்க பூசைபண்ணே.

பொருள் : வடமொழியிலிருந்ததை தமிழ் மொழியில்
சொன்னேன். இகனுடைய உண்மைப் பொருளை அறிந்து
கொண்டு அந்தரங்க பூசை செய்வாயாக.

மேரு தரிசனை திருச்சிற்றும்பலம்

15. பண்ணப்பா அந்தரங்க பூசை பண்ணி
பதிவான தீக்ஷை விதி அறிந்து கொள்ளு
என்னப்பா புலத்தியனே மறந்திடாதே
இகபர சாதன முழுதும் இதிலே சித்தி

முன்னப்பா சொன்ன சாஸ்திரங்க னெல்லாம்
முன்பின்னாய்த் தோணாமல் சொல்லி வைத்தேன்.
கண்ணப்பா கண்மணியே இந்த நூலில்
காட்டினேன் மேருக்கு தீப மாச்சே.

பொருள் : அகத்தியர் புலத்தியருக்குச் சொல்கிறார்
அந்தரங்க தீக்ஷாணிதி சொல்கிறேன் இந் நூல் வாயிலாய்
தீட்சை விதியறிந்து இகபர சாதனைகள் அடையலாம்.

- 16 ஆச்சப்பா மேருக்குத் தீபம் போலே
அரகரா அந்தரங்க தீக்ஷை பாரு
நீச்சப்பா கடினமென்று மலைக்க வேண்டாம்.
நேர்மையுள்ள முறைபாகம் கைபாகங்கள்
பாச்சப்பா வெகு தெளிவு இந்நூல்போலே
பகராது முன்சொன்ன சாஸ்திரங்கள்
காச்சப்பா இன்னூலைப் பதனம் பண்ணி
கனக முடன் சிவயோகம் கருவாய்ப் பாரே.

பொருள் : பிரம்மரந்தரத்தில் காணும் சோதியைப் போல்
இந்நூல் விளங்கும் பார் கைபாகம் வசய்பாகம் முறையோடு
இந்நூல் விளக்கியதுபோல் வேறெந்த நூலும் சொன்னதில்லை.

17. கருவான அந்தரங்க தீக்ஷை நூலில்
கருணையுடன் விளம்புகிறேன் கருவாய்க் கேளு
திருவான கற்ப சாதனையினோடு
சொற் பெரிய யோக சாதனையின் போக்கு
உருவான வாசி சாதனையின் நேர்மை
உத்தமனை கற்பமுண்ணும் முறை பாகங்கள்
குருவான வாசி வசப் படுத்தலோடு
நீர்மையுள்ள அண்ட கண்ணம் யோகசித்தி தானே.

பொருள் : கற்பசாதனை கற்ப முண்ணும் முறைகள்,
வாசியை வயப்படுத்தும் முறைகள், சாகாமலிருப்பதற்கு
அண்டச் கண்ணம் சொல்கிறேன் கேள்.

அண்டச்சுண்ணம்

18. தானான முப்புலின் இவக்கணங்கள்
சர்வசித்தி கற்ப முண்டாம் துன்பம் போக்கும்
தேனான பூரணமுறை காயசித்தி
திருவான ரசகுளிகை திடன் தான் கூறல்

ஊண வாத முறை கற்ப வேதியம்
உண்மையுள்ள யோக ஜெபம் ஞான வெற்றி
பூண முப்புவும் முடித்த வோடு
புலத்தியனே திராவகத்தோடு இன்னங்கேளே.

பொருள் : மற்றும் திராவகங்கள், ரசகுளிகை காயசித்தி பெறக் கூடிய முப்புவின் லட்சணங்கள், ரசவாத முறைகள், காய கற்பவேதியம் முதலியவைகளும் சொல்லுகிறேன் கேள்.

19. இன்னுங்கேள் சொல்லுகிறேன் யோக நிலையும்
இன்பமுள்ள அஞ்சனமும் மறைவின் மார்க்கம்
சொன்னதொரு வெகுதொடி தொழில்களெல்லாம்
துரிதமாய் இந்நூலில் காணலாகும்
வர்ம முள்ள மணங் கொண்டு குறிகண்டாக்கால்
அருள் நந்தி பிரகாச நயனந்தன்னில்
எண்ண வெண்ணு இரு நடனங் காணலாகும்
ஏகாந்த சக்கரங்கள் தோணுந்தானே.

பொருள் : அது மாத்திரமா? யோக நிலை, அஞ்சனம், மறைப்புமை, திருநடனங்களைக் கண்களால் காணக் கூடிய முறைகளெல்லாம் சொல்லுகிறேன்.

20. தானென்ற சக்கரத்தின் அக்ஷரத் தன்னை
சாற்றுகிறேன் வேதமுறை சூக்ஷங்கேளு
தானென்ற சூக்ஷமடா விந்து நாதம்
தனையறிந்து நாதமுடன் விந்து சேர்த்து
கொணென்ற குரு அருளால் அங்குதித்தும்
கொண்டெழுந்த மடபதியின் என்ன சொல்வேன்
ஊனென்ன மடபதிக்கு உலுதியான
உண்மையுள்ள அக்கினியும் வாய்வுங் கூடி
தெனென்ற ஜீவாத்மா பரமாத்மாவாய்
சென்றிருந்து ஆகாரமானார் பாரே.

பொருள் : அக்கினி, வாயு என்று சொல்லக்கூடிய நாத விந்துக்களை சேர்க்கக் கூடிய முறைகளும் சொல்லுகிறேன். அதுதான் சக்கரத்தின் அக்ஷரமாகும்.

மந்திரம் என்னும் தலைப்பின் கீழ் அசத்தியர் சொல்கிறார் :

"சட்டமாஞ் சங்கமென்ற ஆகாரமாச்சு
சதாகோடி மந்திரமு மிதுவே யாச்சு
இட்டமா யெட்டெழுத்து மிதுவே யாச்சு
தெட்டெழுத்தா மிதற்குள்ளே யொடுக்கமாச்சு"

என்பதைக் காண்க.

சிதாசகாசம்

21. பாரப்பா ஆதாரம் ஆருதாரம்
பதிவான ஆதாரம் பரத்துக்குள்ளே
நேரப்பா அக்கினி நான் ஜீவாத்மாவாய்
நிறைந்து நின்றது அதுதான் பரமாத்மாவாய்
பேரப்பா பெருகி நின்ற சடத்துக்குள்ளே
பிலமாக நின்று திரு விளையாட்டாடி
காரப்பா ஆகாயம் சாக்ஷியாக
கருணையுடன் நின்ற தடா கருவாய் பாரே.

பொருள் : நான் சொல்லும் கரு பரத்துள்ளே ஆருதாரமாய் உள்ளது. அது அக்கினி என்னும் சீவாத்மாவாயும், வாறு என்னும் பரமாத்மாவாயும், ஆகாயம் சாட்சி பூகமாகவும், சடத்தினுள் நின்று விளையாடிக் கொண்டுள்ளது அறிவாயாக.

ஆதியந்தமறிய

22. பாரடா நான் சொன்ன ஆறு லக்ஷங் காப்பை
பரிசோதித்து உலகோர்க்காய் மனதிரங்கி
காரடா கருக்கியே இந்த நூலில்
கருணையுடன் ஆதி அந்தம் உகந்து சொன்னேன்
ஆரடா ஆதியுள்ளே ஆதியந்தம்
அரகரா ஆதியந்தம் ஆண் பெண்ணாச்சு
நேரடா ஆண்பெண்ணாய் பிறந்தா லென்ன
நேர்மையுள்ள அறிவிப்போ சாக்ஷிதானே.

பொருள் : ஆதி அந்தமென்பது ஆண் பெண்ணாச்சு.

ஆதி பீடம் பிரம்மநிலை

23. தானேதான் தன் மனமே சாக்ஷியாக
தன்மையுடன் பூரணமாய் நின்றாயானால்
கோனேதான் தானவனாய் அருளே தங்கும்
கருவான நவக்கிரக குகைத்தாலே
பூண நீ பொற் கமல உச்சி மீதில்
பூரணமாய் நின்றிலங்கும் அருளே பெற்றால்
நானேதான் நீ யெனவே நன்மையாக
நாட்ட முடன் வாசி யினால் நயந்து பாரே.

பொருள் : தன்னை யறிந்தால் கலைபடையறியலாம். தான் தானாகவே விளங்கும். அந் நிலையில் அருள் தங்கும். ஆகவே வாசியின் குறியை உணர்ந்து கொள்.

24. பாரப்பா நயனலொளி குஷத்தாலே
பரிவான மூலமதில் ஆறுதாரம்
காரப்பா ஆதார மார்க்க பீடம்
கண்ணிறைந்த முச்சுடரால் கமலபீடம்
நேரப்பா நின்று தொரு விந்து பீடம்
நின்றிலங்கும் சுற்பூர தீப பீடம்
ஆரப்பா அறிவார்கள் ஆதி பீடம்
அந்தரங்க பீடத்தை பூசை பண்ணே.

பொருள் : மூலத்திலுள்ளது ஆறுதாரம் அதுதான் ஆதி பீடம். முச்சுடராய் விளங்கும் கமலம் என்னும் வெண் தாமரை. அதுதான் விந்து. அந்த பீடத்தை அறிந்தவர்கள் யார் உள்ளார்கள்? அந்த பீடத்தைக் கொண்டுதான் நீ செய்ய வேண்டிய கிரியை யென்பதை அறிவாய்.

25. பூசைநெறி யறியாமல் ஆண்பெண் இரண்டும்
பொல்லாத மாய்கை வலை தன்னில் சென்று
ஆசைகொண்டு மோகமதில் அறிவு கெட்டு
அங்கமென்ற சங்கதியை யறியாமற்றான்
பாசமென்ற பல குசியால் மனதை முந்தி
பரகதியை யறியாமல் மாண்டார் கோடி
ஓசையென்ற சத்தம் உதித் தடங்கும் வீட்டை
உத்தமனே மனக் கண்ணால் நித்தம் பாரே.

பொருள் : பூசையின் நெறிதெரியாது பலர் சாகிரர்கள். பூசையென்பது தேங்காயுடைத்து தீபம் ஏற்றுவதல்ல. ஒவ்வொருவரும் சித்தகனே, சாகாகவனே. ஆனால் அவித்தை என்னும் மடைமையால், சத்தமுதித்து அடங்கும் வீட்டையறி யாமல் கோடிக் கணக்கில் மாள்கின்றனர். "சித்தனாய்ப் பிரந் திருந்தும் புத்திதன்னில் செம்மையுடனறியாவிட்டாடுவன்ன சொல்லேன். சுத்தமுள்ள கேகமிடா தேவரூப சொரூபமுள்ள கேகமதை அறியாமற்றான் பக்காசை கொண்டு பல குசியைத் தின்று பாழ்நரகிற் போலாற்குப் பலனுண்டாமோ சத்தமாய் நின்ற சிவசத்தி தன்னை சாதகமாய் பூசை அனுஷ்டானம் செய்யே" என்பதைக் காண்க.

26. நித்தியம் நீ புத்தியுடன் பார்த்து மைந்தா
நேர்மையுடன் அந்தி சந்தி பூசை பண்ணே
சுத்தமுடன் சொல்லுகிறேன் புலத்தியா கேள்
சோதியென்ற ஆதார மூலம் பார்த்து
புத்தியுடன் அடிமூலம் தன்னில் நீயும்
பதிவாக இன்பமதாய் உருவே செய்தால்
சித்தியுள்ள கணபதி வல்லபையு மைந்தா
சிங்கைதனில் ஒளி விளக்காய் தெரிசிப்பாயே.

பொருள் : மகினை! நீ செய்யவேண்டிய தென்னலெனின் மூலத்தைக் குறிப்பாயறிந்து "காலை" மாலை பூசை செய்தால் கணபதி யென்னும் ஒளியை தெரிவிக்கலாம்.

27. தெரிசிப்பாய் தினந்தோறும் தியானம் பண்ணி
 தீர்க்கமுடன் மாணசமாய் பூசை செய்தால்
 நெறி சித்தியாகியந்த நெறியிற் குள்ளே
 நின்றிலங்கும் கணபதி வல்லபையை மைந்தா
 பரிசுத்தமாக நீ தெரிசித்தாக்கால்
 பக்தியுடன் சகலசித்தும் கைக்குள்ளாகும்
 வருவித்த சித்திகளும் கைக்குள்ளாகும்
 மகத்தான அமைப்படக்கம் சொல்லக்கேளு.

பொருள் : அல்லித தியானம் செய்வதினால் அநேக விதமான சித்திகள் கைக்குள்ளாகும். இங்கு குறிப்பிடும் தியானம் வாசி என்பதை அறியவும்.

28. கேளப்பா அமைப் படக்கம் சொல்லக் கேளு
 கிருபையுள்ள கணபதி வல்லபை மைந்தா
 ஆளப்பா பிரம்மாவும் சரஸ்வதியுமானார்
 அதின் பிறகு திருமாலும் லக்ஷ்மியுமானார்
 மேலப்பா குத்திரனும் குத்திரியுமானார்
 மேன்மையுடன் மயேஸ்வரனும் மயேஸ்வரியும்
 காரப்பா சதாசிவனும் மனோம்ணியு மானார்
 காரண மெல்லாம் முடிந்து சத்தி சிவமாச்சே.

பொருள் : ஆண் பெண்ணாக சொல்லப்பட்ட மூர்த்திக ளெல்லாம் சத்தி சிவமென்று முடிவாகச் சொல்லுவோமாக.

29. ஆச்சப்பா ஆதி பராபரந்தான் மைந்தா
 அனுக்கிரகத்தால் உதித்த கணபதி வல்லபையு மைந்தா
 மூச்சப்பா நிறைந்த சத்தி சிவமுமாகி
 மூவுலகும் தானாகி முதலுமாகி
 பேச்சப்பா நிறைந்த கொரு பஞ்சபூதம்
 பேராசிப் பெருமையினால் பஞ்ச பூதம்
 பாச்சப்பா பஞ்சகர்தான் அஞ்ச பேரும்
 பக்தி கொண்டு ஆதியிலே ஒமென்றாரே.

பொருள் : ஆதிபராபரம் பஞ்ச பூதங்களாக நிறைந்து எல்லா வுலகும் அதுவாகி நின்றது. அதை ஒம் என்றனர். ஒம் என்ற மூலத்தினுள் பஞ்சபூதம் உள்ளன என்றனர்.

30. ஒமென்ற பிரணவமே ஆதி வஸ்து
 உலக மெல்லாந் தானிறைந்த யோமசத்தி
 தானென்ற சத்தியடா எவரும் தானாய்
 சதா கோடி மந்திரத்துக்கு உயராய் நின்று

ஆமென்று ஆடினதும் ஒங்காரம் தான்
அடி முடியாய் நின்றதும் ஒங்காரம் தான்
நாமென்ற ஒங்காரம் தன்னிலே தான்
நாடி நின்ற எழுவகையும் பிறந்தவாரே.

பொருள் : இந்த ஒங்கார்மென்ற பஞ்சபூதத்தில்தான் 'அ' என்ற நாதம் அடிமுடியாய் நின்று எழுவகையான தோற்றமாய் புலனாகிறது அந்த "அ" என்பதே ஆடுவஸ்து சதாகோடி மந்திரத்துக்கும் அடிகோலாயிற்று. அதுவே அடிமுடியும்.

31. வாரூன எழுவகையாம் தோற்ற மெல்லாம்
மகத்தான ஒங்கார வடிவ மாச்சு
பேரான வேத மொடு சாத்திரங்கள்
பெருகின்ற மந்திரங்கள் அஷ்ட கன்மம்
நேரான ஜெப தபங்கள் யோக நிஷ்டை
நின்றிலங்கும் கவுன முதல் வசிய மார்க்கம்
கூறான வாதமொடு வயித்திய மெல்லாம்
குருவான ஒங்கார குறிதான் கேளே.

பொருள் : வேகம், சாஸ்திரம், மந்திரம், ரசவாதம், வயித்தியம், வசியம் முகனிய எல்லா கலைகளும் ஒங்காரத்தை ஆகாரமாகக் கொண்டுள்ளது. அந்த ஒங்காரம் என்ன வென்பதைச் சொல்கிறேன்.

32. காணவே ஒங்காரம் பிரதானந்தான்
குருவான ஆகார மூல பீடம்
தோணவே மூல மென்ற ஆகாரத்தில்
துலங்கி நின்ற ஆவியடா வாசியாச்சு
பேணவே ஆவியென்ற வாசியேறி
பெருகி நின்ற ஆகாரங் கடற்கப்பாலே
பூணவே ரவி மதியும் கடரில் சென்று
புத்தியுடன் பூரணமாய் தீபம் பாரே.

பொருள் : இந்த மூலாதாரத்தில் வாசியேறி நிற்கிறது. அந்த ஆவிதான் வாசி சூரிய சந்திரர்களின் கடரிற் சென்று பூரணமாய் நிற்கிறது. அதையே நீ உற்றுப் பார்.

ரஹ்யோகத்துண்மை அகார தீக்ஷ

33. பாரப்பா தீப மென்றால் அறிவில் கண்ணு
பக்தி கொண்டு அறிவதனால் புருவ மேவி
சாரப்பா கண்டமதில் அங்கென்றுணி
சதாபோத பூரணமார் நின்று பார்த்தால்

நோப்பா நிஸ்நிலங்கும் சோதி போலே
 நித்தியமும் சுத்தமுடன் நினைவாய்ப் பார்த்தால்
 ஆரப்பா வென்றதொரு ஆளுகாரம்
 ஆதி சிவஜோதி மய மாருந்தானே.

பொருள் : கண்டக்கிணுள்ளிருக்கும் நாம்பினை யொட்டி அண்ணாக்கினூடே பார்க்கால், ஆதிசிவ ஜோதியின் அகண்ட சச்சிதானந்த ஒளியைப் பார்க்கலாம்.

தூஷம் அண்டம்

34. தானான ஆதார ஜோதி போலே
 சங்கையுடன் தோணுமடா அங்கே பாரு
 வானான அண்டமதில் நடுவே பார்த்தால்
 வகையாகத் தோணுமடா பஞ்சரூபம்
 தேனான வடிவு பஞ்ச ரூபமாகி
 சிவ ரூபமான செயலாருங் காணார்
 கோனான சிவரூபம் தான் காணென்று
 குறித்த மனம் நிறுத்தி நித்தம் பூசை பண்ணே.

பொருள் : சிகாகாசமாகிய அண்டத்தின் மத்தியில் நீ பார்த்தாயாகில் சிவரூப தரிசனத்தைப் பெறலாமென்க அது ஐந்து வகை ரூபங்களைத் தன்னுள் அடக்கி வைத்துள்ளது. அந்த பஞ்ச ரூபமே சிவரூபமாயிற்று

35 பண்ணப்பா பூசைவிதி தன்னைக் காணார்
 பார்மகனே அமைந்த விதி சித்தமாச்சு
 நண்ணப்பா சித்தமுள்ள மதிதான் மைந்தா
 நடுவான பீடமடா அண்டத் துச்சி
 கண்ணப்பா தானிறைநக உச்சி மீதில்
 சுமனென்ற ஆயிரத்தெட்டு இகழினுள்ளே
 உண்ணப்பா அமுர் கமது கண்ணிட்டோடும்
 முர்க்கமுடன் நீ வாம பூசை பண்ணே.

பொருள் : அண்டக்கிணுடைய உச்சியில் தாமரையென்ற ஆயிரத்தெட்டு இகழினுள்ளே அமிர்தம் பாய்ந்து ஓடும். அந்த அமிர்த மிருக்குமிடத்தை நோக்கி நீ வாமபூசை செய்.

36 பண்ணடா சிவபூசை சத்தி பூசை
 பத்தியுள்ள சித்தமதாய் வாம பூசை
 நண்ணடா பூரணமாம் பூசையோடு
 நாமறிந்த சோதியடா யோக பூசை

கண்ணடாதவறாமல் பூசை செய்ய
கருமானம் சொல்லுகிறேன் கருவாய்க் கேளு
விண்ணடா நிறைந்த மலர் கண்ணே ரூபம்
வேதாந்த சூக்சுவதை விரும்பிக் கேளே.

பொருள் : சிவபூசையென்பது அமுரிதாரணை. இப்பாடலில்
வாம பூசையென்பதைப் பற்று வவகருகிரூர். வாமபூசை சிவ
பூசையென்பது அமுரிதாரணையென்பதைத் தவிர வேறொன்று
மகலையென்பதாம். பதவியை அகற்றும் சிரஞ்சீவ நிலையை
அடையக்கூடிய தென்னவெனில், அது அகாரமாரும். அது ஆதி
வந்தாகிய சுத்தகெங்கையென்றும், அமுரியாகுமென்றும்,
இப்பாடலிலும் 37 ஆம் பாடலிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

37. விரும்பி மனங்கொண்டு சிவபூசை கேளு
வேதாந்த சின்மயத்தை மெய்யிற் கொண்டால்
வரும் பிறலதனை யகற்றும் சிவமே தென்றால்
வகையுடன் சொல்லுகிறேன் அகாரமாச்சு
அருந்தவமாய் நின்றதொரு அகாரபீடம்
ஆரறியப் போரர்கள் ஆதி னந்து
திருத்தியதோர் விந்து என்றால் கெங்கை கெங்கை
திருவான கெங்கையடா அமுரிதானே.

பொருள் : அமுரி தாரணையால் தேகசித்தி உண்டாம்.
மறுபிறவியை யகற்றும். அதாவது மரணத்தைத் தடுக்கும்.

38. தானான அமுரியடா அகாரமாச்சு
சங்கையுடன் அகாரமதை தானே தானாய்
வாரான கேசரியை தியானம் பண்ணி
வரிசையுடன் இராப்பகலும் தானே மாற
ஊனான தேகமதில் நின்ற பீடை
உத்தமனே அப்போதே விலகிப் போச்சு
வீணான பீடையது விலகிப் போனால்
வேதாந்த தேகமது சித்தியாச்சே.

பொருள் : இந்த அகாரமென்ற அமுரியை நம்முடலில்
சேர்த்தால், தேகத்தில் உள்ள எல்லா நோய்களும் தவிடு
பொடியாகி தேக சுத்தியாகுமென்க. ஆகவே பூஜையென்பது
அமுரியை நம் உடலில் சேர்ப்பதென்பதை அறியவும்.

39. ஆச்சப்பா தேகமது சித்தியானால்
ஆதி சதா சிவசோதி அங்கே காணும்
முச்சப்பா தன்னிலை விட்டசை யாதையா
முத்தியுள்ள சித்தியது கெட்டியாச்சு

பேச்சப்பா-தானடங்கும் மவுன மாச்சு
 பேரண்டம் சத்தி வர கவுனமாச்சு
 நீச்சப்பா தானறிந்து கெனவுத்தேகி
 நிஜமான அகாரமதை யூசை பண்ணே.

பொருள் : தேகம் சித்தியானால் வாசியென்னும் முச்சு
 தன்னலை விட்டசையாது, ஒர் நிலையில் அடங்கும். அப்
 பொழுது மரணம் கிடையாதென்பதாம். பேரண்டத்தை
 சுற்றும கெவுனம் அதுவே யாம்.

40. பண்ணப்பா சிவமான அகார தீக்ஷை
 பகதி கொண்டு பூரணமாய் செய்த பின்பு
 நண்ணப்பா உகாரமென்ற சத்தி தீக்ஷை
 நனமையுடன் சொல்லுகின்றன உண்மை கேளு
 வண்ணப்பா கண்ணான மூலந தீயில்
 வளங்கி நின்ற உகார மென்றும் சத்தியென்றும்
 உண்ணப்பா நிறைந்த சிவசக்தியோடு
 முற்றியுள்ள அகாரமென்ற வந்து சேரே.

பொருள் : சிவ யூசையென்பது அகார தீட்சை. அதை
 முடித்த பறகு உகாரமென்ற சக்தி தீட்சையைப் பற்றியும்
 சொல்லுகின்றன. அகாரம் வந்து; உகாரம் சத்தி; இவை
 களை உயரும் உடலும். இந்த பூரணமையும் குருமுகமாய்
 அறிந்து, சார்ந்து நீ உண்பாயாக.

41. சேரப்பா அகாரமுடன் உகாரங் கூட்டி
 சாமமுடன் உருவேத்தி நின்றாயானால்
 தேரப்பா நின்ற திரு வாசியாலே
 நிலையான புருவம்தில் உபங் காணும்
 காரப்பா தீபமதை கமலக் கண்ணால்
 கண்ணறிந்து வாசியால் உண்ணப்பாரு
 சாரப்பா வாசியால் உண்ணிப் பார்க்க
 சதா போதமான சிவயோகி யாடம்.

பொருள் : சிவயோகம் என்பதை இப்பாடல் விளக்கு
 கின்றது சிவா என்னும் இரண்டெழுத்தும் திருப்பச்
 சொவனால் வாசி என்றாகும். இந்த வாசியை உயம் செயலதே
 வாசியோகம். இடகலை, பிங்கலயன் நடனத்தை உண்ணிப்
 பார்ப்பதே சிவயோகம். இதைச் செய்பவனே சிவயோகி.
 தீப தாசனத்தைப் பார்ப்பவன், "சரம்பார்ப்போன் பரம்
 பார்ப்பான்" என்னும் குறிப்பை ஊன்றி கவனிக்கவும்.
 சரம்பார்க்கத் தொயாதவன் பார்ப்பான்ல்ல, சூதற்றன்.
 சரம்பார்க்குறவன் பார்ப்பான் என்றறிக. இதற்கு வலவமை
 தருவது சிவ சக்தியின் கூட்டு என்பதாம்.

வாலை துட்சம்

42. ஆமப்பா சிவயோகம் செய்வதற்கு
அப்பனே அகாரமுடன் உகாரஞ் சொன்னேன்
தாமப்பா மகார மென்ற வாலை தன்னை
தாரணியில் ஆரறிவார் சங்கை மார்க்கம்
காமப்பால் கொண்ட சிவகெங்கை யான
கன்னி மனோன் மணியின் நாதமென்றும் → ①
நாமப்பா சொல்லுகிறேளும் செந்தே நென்றும்
நாதாந்த நாதமென்றும் காரமாமே.

பொருள் : அமுரிதாரணைக்கு மகாரமென்ற வாலையை அறிய வேண்டும். அதன் நீர் வேண்டும். அதுதான் சிவகெங்கை சுத்த கெங்கை. ஐதற்கு நாதமென்றும். காரமென்றும் பெயராம். காமப்பால் என்றும் சொல்வா. → ①

43. ஆமென்ற மகாரமுடன் மைந்தா கேளு
அருள் பெருக அகாரமுடன் உகாரங் கூட்டி
ஓமென்ற பிரணவத்துள் மகிமையாலே
உறுதியுடன் மூன்றெழுத்துஞ் செபித்தா யாகில்
தாமென்ற தன்னிலை பரம்ம மாகி
தானாகி தானவராய் தான் தானாவாய்
ஓமென்ற வேதாந்த முத்தியாலே
நடுவெழுத்தும் மூன்றெழுத்துஞ் சித்திதானே.

பொருள் : உகரமாகிய அந்தத்துடன் அகாரமாகிய சிவ நீரைக்கூட்டி உண்டால் மூன்றெழுத்தும் சித்தியாச்சு. மூன்றெழுத்தென்பது அகர, மகர, உகரமாம்.

சிகர மென்று பிரணவ பூரணமறிய

44. காணவே மூன்றெழுத்தும் சுருணையாக
கட்டாக ஓஜயத்த பவபு ஐன்னுங் கேளு
பேணவே சிகார மென்றால் ஆர்தான் காண்பார்
பேரண்ட பூரணமே ஆகும் ஆகும்
தோணவ்வு பூரணத்தைக் கண்டு கொள்ளு
சுகமான சிவசத்தி வாலையாடே
பூணவேதான் நிறுத்தி ஜெபித்தால் மைந்தா
பூரணமாய் காயசித்தி புனிதமாமே.

பொருள் : மேற்சொன்ன அகரமென்ற சிகரத்தை யறிந்து ஜெபி. அதுவே பூரணம். காயசித்தி என்னும் அழிவற்ற நிலையைத் தரக்கூடியது.

45. புனிதமுடன் தானிருந்து பூசை பண்ணி
பொற்கமல வச்சியின் மேல் மனதை வைத்து
இனித முடன் அகார மென்றால் வாசியாச்சு
யோக மென்ற வாசியிலே இன்பம் வைத்து
கருவி கரணமான சிவசத்தி வாலே
கண்ணான பூரணமும் நாலுங் கூட்டி
சமண்கரண மானதொரு ஐந்தும் மைந்தா
மகத்தான பஞ்சகண தீட்சையாச்சே.

பொருள் : மேற்சொன்ன அகர, உகர, மகர, சிகரங்களை முடித்தால் பஞ்ச தீட்சை முடிந்துவிட்டதென்க. அகாரமே அமுர். அதுவே வாசி. அகர உகரம் சேர்ந்ததே பஞ்ச பூதம். அதை அடைய உச்சியைப் பார்.

46. ஆச்சப்பா பஞ்ச கண தீட்சை யாக
அப்பனே வகை விபரம் நன்றாய்க் கேளு
நீச்சப்பா சிவ தீட்சை உதயமாகும்
நிஜமாக மாலையிலே சத்தி தீட்சை
பேச்சப்பா பேசாத வாலே தீட்சை
பேணா மனங் கண்டவுடன் தெண்டம்பண்ணி
முச்சப்பா நிறைந்த தொரு வாம ரூபி
முறறிக்கொண்ட பஞ்ச கணம் தான் தானாமே.

பொருள் : இந்த பஞ்சகண தீட்சையை முடித்தால் சிவ தீட்சை உதயமாகும். சதது தீட்சையும் இதுவே யாம்.

47. தானான பஞ்சகணம் தானாய் நின்று
தன்மையுடன் நின்று விளையாடலாச்சு
ஊனாகி நின்று விளையாட்டு சித்தி
உலகமதில் அறியாமல் உருண்டு போனார்
வானான வடிவு பஞ்ச ரூபந்தன்னை
மார்க்கமுடன் கண்டு மன மகிழ்ச்சியானால்
கோனான குருபரம் வேறில்லை மைந்தா
குவலயத்தில் நயுமொரு சித்தனாமே.

பொருள் : இவ்வித சாதனை, அதாவது பஞ்சகண தீட்சை முடித்தா யானால் நீ சித்தனாகி விட்டாய். அதாவது எல்லா சித்திகளும் அதுல் அடக்கமாகும்.

48. சித்தர் மயமாவதற்கு மைந்தா கேளு
தீர்க்கமுடன் அகாரமதை ஆண்டு சேவி
முத்திபெற ஜெபித்த பின்பு உகாரந தன்னை
முர்க்க முடன் ஆண்டொன்று ஜெபித்துத் தீரு

பத்தியுடன் ஜெபித்த பின்பு மகாரத் தன்னை
பாலகனே ஆண்டொன்று பதிவாய்ச் சேவி
புத்தியுடன் இது மூன்றும் செபித்துத் தீர்த்தால்
பூரணமும் காரணமும் பொருந்தும் பாரே.

பொருள் : (அகாரமென்ற அமுரியை ஒரு வருடம் உண்ணவும்.) (பிறகு உகாரமென்ற புளியை ஒரு வருடம் உண். அதன் பின் மகாரமென்ற கற்பத்தை ஒரு வருடம் கொள்ளு. சித்தர் மயமாவாயென்க. உயிரும் உடலும் ஒருங்கே இணையும்.)

49. பாரப்பா பூரணமே அண்டமாச்சு
பதிவான காரணமே பிண்டமாச்சு
நேரப்பா அண்டமொடு பிண்டம் இரண்டும்
நேர் அறிந்து கொண்டவனே சித்தன் சித்தன்
சாரப்பா அந்தரங்க தீக்ஷை நூலை
தன்மையுடன் பூரணமாய் சார்ந்து கொண்டால்
மேரப்பா அண்டபிண்டம் தானாய் நின்று
மேதினியில் பூரணமாய் வாசியாமே.

பொருள் : பூரணமென்பது அண்டம். 'காரணம் பிண்டம். அண்டத்திலுள்ளது பிண்டம். அண்டபிண்டத்தின் சேர்க்கையை அறிந்தவனே சித்தன். அவை இரண்டும் சேர்ந்து பூரணமாகிவிட்ட தென்பதாம்.

50. ஆமப்பா முன் சொன்ன பஞ்சகண தீக்ஷை
அப்பனே பிரித்து நன்றாய் சொல்லாத தாலே
நாமப்பா இணுக்கிணுக்காய் பிரித்துச் சொல்வேன்
காப்புமுதல் கடை வரைக்கும் இன்னூள் பாடு
தாமப்பா ஒவ்வொரு இடத்தில் தானும்
தனைப்பாரும் ரகசியங்கள் சொல்லி வைத்தேன்.
நாமப்பா சொன்னதென்ன வென்று கேட்டால்
நாட்டி லுள்ளோர் மாண்டல்லோ நரகஞ் சேர்ந்தார்.

பொருள் : இந்நூலில் பஞ்சகண தீட்சையின் ரகசியத்தை அணு அணுவாய் பிரித்துச் சொல்லி யுள்ளேன். காப்பு முதல் கடைப்பாடல் முடிய கருத்தை ஊன்றிப்பார். ஆங்காங்கு ரகசியங்களை வெளிப்படுத்தி யுள்ளேன். எந்த பாடலையும் விவக்காதே.

51. சேர்ந்ததால் பாலமென்று எண்ணி யானும்
ஜெகத்தோர்க்காய் மன திறங்கி நாத வாழ்வை
கூறினதில் அந்தரங்க தீக்ஷைக் குள்ளே
கூறிவைத்தேன் சகல நூல் சேதியெல்லாம்

பார்ப்பவர்க்கு வெகு தெளிவாய் தீக்ஷை மார்க்கம்
பக்தியுடன் பார்ப்பவரே சித்தனாவார்
சீரினிமேல் கற்ப சாதனையின் போக்கை
சிறப்புடனே சொல்லுகிறேன் புலத்தியா கேள்.

பொருள் : அறியாமையினால் மக்கள் மாண்டு போகின்றனர். அந்தப் பாவத்தை விளக்க மனமிரங்கி, இந்நூலில் நாத தீக்ஷையைப் பற்றி சொல்லுகிறேன்.

52. புலத்தியனே கேட்பாய் நீ கற்பப் போக்கை
பேர்பிரித்து நாதவாமூரரப்பேங்கேளு
சலமதியும் பேரின்பத் தேள் என்றும்
சாற்றினார் மதுர வஸ்து பான மென்றும்
உலகமதில் அம்பிகையின் அமுர்த மென்றும்
உத்தமனே வாருதியாம் இன்ப மென்றும்
கால் மூலக்கரு வென்றும் நாதமென்றும்
காட்டினார் கக்கிலமாம் என்றுந் தானே.

பொருள் : நாதம் என்னும் பானம் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. தேனென்றும் அமிர்தமென்றும், வாருதியென்றும், கக்கிலமென்றும் பல பெயர்கள் வைத்துள்ளார்கள்.

53. என்னென்றும் விந்து கரோணிதந்தா எனன்றும்
இன்பம் வளர் கோளு பீளு வென்றும்
முன்னமே சூதமென்றும் கெந்தி யென்றும்
முறை முறையாய் வெகு பேர்கள் மொழிந்திட்டார்கள்
விண்ணங்கள் இல்லை முன்னே சொன்ன கெங்கை
விதத்தாலே ரசவாதம் வருகும் பாரு
சொன்ன மொழி என்னவெந் தப்போ இல்லை
சூகூ மடா சரக்கெல்லாம் கட்டும் தானே.

பொருள் : மேல் இரண்டு பாடல்களிலும் கற்பத்துக்கு பல பெயர்களுண்டென்பதை விளக்குகிறார். முன் சொன்ன கத்த கெங்கையினால் ரசவாதம் சித்திக்கும், எல்லா சரக்குகளும் கட்டுமென்க.

54. கட்டுகின்ற சேதி யின்னாள் சொல்லி வைப்பேன்
கற்பமது நாற்பதுக்குள் உண்டால் நன்று
நட்பதனால் நரைத்து வெகு நாட்கள் சென்றால்
நாள் செல்லும் அதினாலே ஒன்றுமில்லை.
கொட்டமுடன் அமுரி கற்பம் சொற்ப மென்றும்
கொண்டழிந்தோர் கோடான கோடி பேர்கள்
விட்ட குறை வந்தாலும் ஊத்தை யோளியில்
விசேஷமாய் அடிபட்டோர்க் கென்ன வாய்க்கும்.

பொருள் : சுற்பம் நாற்பது வயதுக்குள் முடிந்தால் நன்று. பல நாட்கள் யோனி வாய்ப்பட்டவர்க்கு சுற்பம் என்ன பயனைத் தரும். நரை திரை அதிகம் உண்டாகி விட்டவர்கள் சுற்பத்தை வெகு நாட்கள் சாதிக்க வேண்டும்.

55. என்னமாய் வாய்க்கு மப்பா சொரூப சுத்தி
எக்காலம் மாதர்மையல் கொண்டு வந்தால்
நன்னவே குருவினுட உபதேசம் பெற்று
நடுவான யேகாஷ்ரத்தை நயந்து போற்றி
தன்னுக்குள் விந்து நிலை தன்னிலேதான்
சார்ந்து மனதொன்றாகி தனதாய் மைந்தா
முன்னிலையைத் தான் பிடித்து நடுவணையில் நின்று
முற்றியுள்ள அகாரமதை தினமும் போற்றே.

பொருள் : மாதர் மையலில் உழன்று கொண்டிருப்பவன் சொரூப சித்தியடைய முடியாததாம். அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து ஏகாட்சரத்தின் நிலையை குருவின் மூலமாக உபதேசம் பெற்று அகரத்தைப் போற்று.

56. போற்ற வென்றால் அகாரமது என்ன சொல்வேன்
புறமாங் கண்மணியே புகலக் கேளு
பார்த்திபனே அகாரமடா விந்து விந்து
பதிவான விந்து வடா சார மாகும்
சாற்றியதோர் சாரமது அப்பு அப்பு
சங்கையில்லை அப்பதுவுந் தண்ணீர் தண்ணீர்
போற்றியே தேகந் தண்ணீர் வெண் சாரையாகும்
தெவிட்டாத சாரையடா அமுரிதானே.

பொருள் : அகாரமென்பது தண்ணீராகும். அதுவே அமுரி. அதுவே விந்து, சாரம். அதுவே வெண்சாரை.

57. அமுரிக்கு பேர் மாத்திரம் சொல்லக் கேளு
அப்பனே சந்திர புஷ்கரணி என்றும்
ஊரகமதில் ஊசிநீர் ரோம நீ ரென்றும்
கண்மணியே சொல்வார்கள் அநந்த நாமம்
சமுதாவில் முன்னமே சொல்லி வைத்தேன்
சாற்றுக்கிறேன் அமுரி யேகாஷ்ரத்தை
அமுர்தமாம் ஓராண்டு சரன் தான் காண
அப்பனே வைராக்கிய மார்க்கந் தேறே.

பொருள் : அமுரிக்கு சந்திரபுஷ்கரணி, ஊசிநீர், ரோமநீர் என அநந்த நாமங்கள் உண்டு. நீ அவைகளைப் பார்த்து மலைத்து விடாதே. அதை ஒரு வருடம் சேவி. சரத்தைப் பார்த்து வைராக்கியமாய் இரு.

58. தேறவே மாறிமாறி அமுரி கொள்ளு
 தினந்தோறும் அந்தி சந்தி விடாமற்றானும்
 மாறினால் மிதத்தோடும் சாரை தன்னை
 மாறப்பா அடிக்கடிக்கு மாறு மாறு
 மீறவே பசி வந்தால் ஒரு போதன்னம்
 உட்கொள்ளு சுகம்லா வண்ணமாக
 மாறுவது அமுரி சுத்த ஜலமா மப்பா
 பார் புகழ் அமுர்த மென்ற பேருமாச்சே.

பொருள் : அமுர்தமென்பது சுத்த ஜலம். இதை மாறிமாறி
 காலை மாலை உண்ணவும். பசி அதிகமானால் ஒருபோது
 அன்னம் உட்கொள்ளு. அதுதான் அமிர்தம்.

59. ஆச்சப்பா காய கற்பம் உபவாசந்தான்
 அப்பனே தேக காந்தி பிரகாசிக்க
 நீச்சப்பா தினந்தோறும் மறவாமற்றான்
 நினைவாக சரமாறி யுண்டாலப்பா
 பேச்சப்பா அடங்கி தேகம் சிவந்து காணும்
 பேய் மனமாய் புத்தி சித்தி மாண்மை யெல்லாம்
 மூச்சப்பால் அடங்கி வெந்து நீராய்ப் போகும்
 உடன் விந்தும் பாழாகும் மாய்கை போகும்.

பொருள் : காயகற்பம் உடல் வாசம் செய்யச் செய்ய
 உடல் பிரகாசமடையும். தினந்தோறும் மறவாமல் உண்ணு.
 மனம் புத்தி முதலியனவும் வெந்து அடங்கிப்போகும். மாயை
 வலகும். வந்து கெடும். தலைக்கேறும். ரத்தமெல்லாம்
 விந்தாக மாறினும்.

60. போகுமே வாலை ரசம் உண்டால் தானே
 பூலோக மெல்லாந்தான் சோதித்தாலும்
 போகத்தோர் கிடைப்ப தல்லால் பொருள் அறிந்தோர்
 புலத்தியனே கோடிக்கு ஒன்றாய்த் தானும்
 ஆகமுடன் கிடைப்பா ரப்பா அதுவும் கஷ்டம்
 அப்பனே யோராண்டு வரைக்கும் தானும்
 பாகமுடன் ஐப்பொருளை பத்திரமாக
 பார் த்துமே யுட்கொள்ள வேண்டு மப்பா.

பொருள் : வாலை ரசம் என்பது அமுரி. இதை ஒரு வருடம்
 உட்கொள்ள வேண்டும். பூலோக மெல்லாம் சுற்றப் பார்த்
 தாலும் பொருள் தோற்றவனே கோடிக்கு ஒருவரும். (அதுவும்
 சுடினமென்கிறார் அகத்தியர்.)

61. அப்பாகேள் இந்த கற்பம் அற்பமல்ல
 ஆறிரவார் அவனிதனில் ஆருங் காணார்
 ஒப்பாக வானமுதம் முப்பதுக்குள்
 உட்கொள்ள வேண்டு மப்பா நாற்பதின்மேல்
 தப்பிதங்கள் வாராமல் கன லேராமல்;
 தானருந்த வேண்டு மப்பா ஐம்பதுக்குள்
 கொப்பெனவே கொண்டாக் கால் போஜனமே
 கொண்டிருவாய் உச்சி யொரு வேளைதானே.

பொருள் : இந்த கற்பம் அற்பமானதல்ல. கற்பம் முப்பது வயதுக்குள் முடிக்கவேண்டும். நாற்பதின்மேல் சாப்பிடுவ தானால் வெகு ஜாக்கிரதையாய்ச் சாப்பிடவேண்டும். ஐம்பதுக் குள் வெப்பம் மீராமல் பார்த்துக்கொள்ளவும். ஒருவேளை உணவே சாப்பிடுதல் வேண்டும்.

62. ஓராண்டு அமுரி யுண்ண இடை விடாமல்
 உத்தமனே கனல் வேகம் அதிகமாகும்
 மீராத வன்னியினால் நெருப் புண்டாகும்
 மைந்தனே தேகமது வெந்து போகும்
 வீரியே உடலெல்லாம் வெடித்துப் போகும்
 வேகமது கனல் வேகம் மிகவே காணும்
 மீறாது மனம் விம்மி யதிகமாகும்
 வேதனைகள் நிரம்ப நிரம்ப வருகுந் தானே.

பொருள் : கற்பமென்ற அமுரியை ஒரு வருடங் கொண்டால் உடலில் கனல் வேகம் அதிகமாகும். தேகம் வெந்துபோகும். உடலெல்லாம் வெடித்துப் போகும். பல வேதனைகள் உண்டாகும்.

கற்பம் உண்ணும்போது பத்தியம்

63. வந்தாலும் எந்தெந்த வினைக ளெல்லாம்
 வருகு மப்பா ஓராண்டுக் குள்ளே தானே
 நொந்தாலும் பராபரத்தை நொந்து கொள்ளு
 நொடிக்குள்ளே ஆண்டதிலே வாந்தி யாகும்
 மைந்தனே முதலாண்டில் பத்தியந்தான்
 கேளப்பா பச்சரிசி பகம் பயறு மாவில்
 சிந்தையுடன் வெண் பகலின் பாலும் விட்டு
 சீராக சமைத்து அண்ணம் ஒரு பொழுது தானே.

பொருள் : முதலாண்டில் பச்சரிசி, பாசிப்பருப்பு சேர்த்து பொங்கல் செய்து, வெள்ளைப் பகலின்பால் சேர்த்து ஒருநாள் பொழுது சாப்பிடவும். வரும் வினைகள் அநேகம் முதலாண்டில் தான்.

64. ஒரு பொழுது அன்ன மது சமைத்துத் தானும்
உருதியுடன் பகல் தனிலே உச்சி வேளை
ஒருபொழுது சாப்பிடவே வேண்டு மப்பா
உத்தமனே அதுவும் அரை வயிறு சாதம்
ஒருபொழுது சாப்பிட்டு முதல் ஆண்டில் தான்
உபாயமதாய் தேறியே வருகும்போது
ஒருபொழுது ராத்திரியில் ஆவின் பால் கொள்
உக்கிரமதை தணிக்கு மப்பா இந்த வண்ணம்.

பொருள் : அதுவும் உச்சி நேரத்தில் ஒருபொழுது அரை வயிறு உண்ணு. உடல் உபாயமாய்த் தேறிவரும்போது இரவு பகலின்பால் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

இரண்டாம் ஆண்டு அமுரி கற்பம்

65. இவ்வண்ணம் மறலாமல் ஓராண்டாகில்
இன்பமுடன் இரண்டாண்டில் சொல்லக் கேளு
அவ்விதமாய் அதிகாலை அமுரி யுண்டு
மாலைதனில் சொல்லுகிறேன் மகிழ்ந்து கேளு
அவ்விதமாய் ரவி இருபத்தி ஐந்து நாழி
ஆனபின்பு சொல்லுகிறேன் அன்பாய்க் கேளு
இவ்விதமாய் காலைதனில் வந்த உகாரம்
எடுத்து பத்திரமாய் வைக்க வேண்டும்.

பொருள் : ஓராண்டுக்குப் பிறகும் அமுரி உண்ணவேண்டும், இரண்டாம் ஆண்டில் காலையில் உதித்த உகாரத்தை சாக்கிர தையாய் வைத்துக்கொள்.

உகார கற்பம் புளி

66. வைத்ததொரு உகாரத்தில் அமுரி விட்டு
வகையுடனே யுட்கொள்ள வேண்டு மப்பா
சித்தமது ஒருமித்து காரசாரம்
சிறப்புடனே யுண்டாலே தீகை யென்றும்
பக்தியுடன் காரமதை யென்ன சொல்வேன்
பார் மகனே மருவினுட வாசம் வீசும்
சித்தியதாம் தேகமது அமுரி காரம்
சிவனுண்ட நஞ்சுக்கு மேலாம் எண்ணே.

பொருள் : பிறகு உகாரம் என்ற புளியில் அமுரிவிட்டு கலக்கி மாலையில் உட்கொள்ளவும். அதுவே காரசாரம். தேகம் சித்தியாம். தேகத்தில் மருவு வாசனை வீசும்.

67. எண்ணினி யோக சாதனையைச் சொல்வேன்
என் மகனே புலத்தியனே கவனமாய்க் கேள்
சொன்னதொரு சடாதார பீடம்
அதில் நாத பிரகாசம் பிராணன் தோணும்
அன்னை தலம் கரு ஊராம் நாடு விட்டு
அம் மலையாம் வீட்டினிலே சோனை பாயும்
சின்னமணி சித்தர் கூட்டம் மூலம் மூலம்.
சிவ சிங்காதன மேரு சிவமும் சக்தி.

பொருள் : மேருமலையென்ற சிகரத்தில் நாதமுதித்து பிறகு சிவமும் சத்தியுமாய் விளங்குகிறது.

68. சிவம் சக்தி மேரு சிங்காதனத்தின் மேலே
சிறப்புடனே வீற்றிருந்த தன்னுக்குள்ளே
தவமதுவால் சாரமது சேர்ந்த தாலே
தாரணிகள் தான்புகழும் சாரத்தாலே
தவ வீடாய் வந்ததொரு காரத்தாலே
அளவில்லா சரக் கெல்லாம் நீறும் நீறும்
உபயோக உந்தியின் கீழ் கனிதானொன்று
உப்பதுவாம் உவர்வதுவாம் புளியு மதுவே.

பொருள் : மேற் சொன்ன காரசாரத்தாலே எல்லா சரக்கு களும் நீறும். உந்திக் கமலத்தின் கீழுள்ள பழமே புளியாகும். இந்த புளியும் அகரமென்ற அழரியும் சேர்ந்தபோது சரக்குகள் அத்தனையும் கட்டிப்போகும். அந்தப் புளியென்பது உவர் என்னும் உப்பு.

கோரக்கர் முனி கெஞ்சா அல்ல என்பதற்கு சரக்பி

69. புளியுமது நவ நீத மிதுதான் கேளு
புகழான கற்பம் உண்டோர்க் கெய்தும் வாதம்.
அறியாது கோரக்கர் முனிதானும்
அப்பனே கெஞ்சா வென்று உண்டு செத்தார்
புளியதுவோ கோரக்கர் முனியாகும்
புகழாக உண்டோர்கள் சித்தராஹர்
வெளியாக விங்கத்திற் கீழே தானும்
எப்பொழுதும் சவுக்காரம் பொங்கும் பாரே.

பொருள் : கோரக்கர் முனியென்பது கெஞ்சா அல்ல, அது புளியென்னும் விந்து. அந்த விங்கத்தின் கீழே சவுக்காரம் பொங்கி எழும்.

70. பொங்கு மந்த மூலிக்கு பாறை யென்றும்
புலத்தியனே பேரல்லால் வேறென் றுண்டோ
அங்க மது என் சாணின் மலத்தின் கூடு
அகாரமது தினையினால் சாகி வீடாம்
தங்கமது மாது பெண்ணாள் காரத்தாலே
தங்கமது உடலெல்லாம் ஆகுமப்பா
அங்க தங்க மாதினுட காரத்தாட்டு
அப்பனே சொல்லுதற்கு என் நாவில்லை.

பொருள் : அம்மூலிக்கு பாறையென்ற பெயருண்டு. அம்மூலி அமுரி தீட்சையினால் மலக்கூடான என்சாண் உடலெல்லாம் தங்கமாகும். அதனுடைய மகிமையைச் சொல்ல நாவில்லை.

இரண்டாண்டு கற்பம் சேவிக்க

71. இல்லையப்பா சொல்லுதற்கு வாய்தா னேது
ஈஸ்வரியின் பாதமே கெதியாய் நம்பி
தொல்லை இந்தபடி ஞானயோகத்தன்னில்
கும்பித்தால் சாரமது ஓர் ஆண்டு உண்டு
அல்லப்பா தேகத்தின் கசடு தானும்
அப்பனே ஈராண்டில் போகுஞ் சொன்னேன்
கல்லுடம்பாம் உறக்க மற்று சிவ யோகத்தால்
கனவாச மூலத்தில் கருதி நிற்கும்.

பொருள் : இரண்டு ஆண்டுகள் மேற்படி சாரத்தை உண்ண தேகத்தில் உள்ள கசடுகள் நீங்கும்; சடம் கல்லாகும். தூக்க மகலும்.

72. நிற்குமந்த காலத்தில் இவன் பேர் கேளு
நிரந்தரம் சிவராஜ யோக வாலும்
நாற்புறமாய் காயத்தின் கசடாம் நீர்கள்
எல்லாந்தான் ஒழிந்து போம் கற்பப் போக்கால்
இக்கருவால் நமன் ஒழிவான் வாசியாலே
வெகுகாலம் யோகமது செய்து தானும்
நிர்க்குணத்தில் தானேறி பெறவே முத்தி
நீயறிவாய் சத்தி பொக்கிஷத்தை தானும்.

பொருள் : எமன் ஒழிந்து போவான். காயத்தில் உள்ள கசடுகள் எல்லாம் ஒழிந்துபோகும். சிவயோகியாவான். வாசியாலே வெகுகாலம் யோகத்திலிருக்கலாம். இக் கற்பத் தினால் வாசி லயமாகும். அப்படிப்பட்டவனே சிவராஜ யோகி யாவான்.

73. பொக்கிஷத்தை திறந்து புதைப் பொருளைத் தானும்
 பிரபலமாய் வெளியிட்டேன் அது தான் மைந்தா
 பொக்கிஷத்தில் காதற்ற ஊசி தன்னை
 பிரியமாய் அறிகின்ற மகான்கள் வேணும்
 பொக்கிஷத்தில் கை காட்டு குறி போல்தானும்
 பொன் கண்ட புரிநாத செயலைச் சொன்னேன்
 சக்தி நாத சித்த கற்ப மூலம்
 கக்கினதால் நாயினுங் கடையான் பாரே.

பொருள் : இந்த அழரியென்ற காதற்ற ஊசி கடை வழிக்கு
 வாராது இந்த சக்தியென்ற பொக்கிஷத்தை அளிக்கக்கூடிய
 மகான்கள் கிடைக்கவேண்டும். இக்கற்ப மார்க்கத்தைத் தகுதி
 யில்லார்க்குக் காட்டினால் அவன் நாயினும் கடைய னாவான்.

74. பாரப்பா சாரமென்ற அமுர்தத் தன்னில்
 பக்குவமாய் காரமது அநினுலே பூட்டி
 நேரப்பா இரண்டாண்டில் கொள்ளச் சொன்னேன்
 நேர்மையாய் கொண்டாலோ உவராங் காரம்
 காரப்பா இருபத்தைந்து கடிசை மேலே
 கராமசூக கொள்ளப்பா அந்த வேளை
 சாரப்பா சாரமதை கொள்வாய் நீயும்
 சார்புடனே இவ்வண்ணம் கொள்ளும் போது.

பொருள் : அமுர்தத்தில் காரத்தை சேர்த்து மேற்சொன்ன
 படி இரண்டாண்டு கொள்ளு. இருபத்தைந்து கடிசைக்கு ஒரு
 முறை உண்ணு.

10 - மனிதரின்
 குணம்.

75. கொண்டு வரும்போது லப்பா தேகந்தானும்
 கூறுகிறேன் பாணுபோல் ஒளியே வீசும்
 அண்டருட தயனிலேதான் இரண்டாண்டில் தான்
 அப்பனே முதற் பிறையான் காந்தன் தானும்
 நன்றாக பசுமைபோல் வருகு மப்பா
 நான் சொன்னேன் இரண்டாண்டில் மஞ்சள்
 நிறமாகும் பாரே
 விண்டாலோ மூன்றில் பொன் வண்டு ரூபம்
 விளம்புகிறேன் தங்க நிறம் நாலிலாமே.

பொருள் : இக்கற்பத்தின் மகிமையால் இரண்டாண்டில்
 உடல் மஞ்சள் நிறமாகும்; மூன்றாண்டு சாப்பிடிவ் பொன்
 வண்டு போல் ரூபம் மாறும்; நாலாண்டில் தங்கம் போன்ற
 நிறமாகும்.

முப்பு, சிசயமுறை

76. நிறஞ் சொன்னேன் திங்கள் ஐந்தில் காரம் வாங்கி
நின் அமுர்தம் விட்டதிலே பிசைந்து நன்றாய்
திரமுடனே கொடு ரவியில் இரு சாமந்தான்
திர்க்கமுடன் ரவிபட வைத்தா யானால்
வளமுடனே உவர் படிந்த பிசைந்த மண்ணை
அப்பனே உண்டு வா திங்கள் ஐந்தில்
சிரமமது இல்லையப்பா ஆறும் திங்கள்
சிறப்புடனே ஒழெட்டும் பத்து மட்டும்.

பொருள் : ஐந்தாம் திங்களில் காரத்தை வாங்கி அமுர் தத்தை அதில் விட்டுப் பிசைந்து கடும் வெய்யிலில் காயவைத்து இரண்டு சாமம் சென்ற பிறகு மறுமுறையும் அமுர்தம் விட்டுப் பிசைந்து ரவியில் போடு. இப்படி 10 திங்கள் வரை செய்தால் அதில் முப்பு பூர்க்கும்.

77. பத்து திங்கள் மட்டும் இந்தபடியே செய்தால்
பாலகனே பூர்க்கு மப்பா இதுதான் முப்பு
புத்தியில்லா பாலிகள்தான் பூ நீர் வாங்கி
பூமி தண்ணீரால் கலக்கி வெளியில் வைத்து
சித்தமதுதான் கலங்கி முப்பு வென்றும்
சிறந்த சரக்கத்தையும் சுட்டுப்-பார்த்து
பித்தமது தான் பிடித்து நோயால் மாய்ந்து
பிணமாகிச் சுடுகாடு போனார் தானே.

பொருள் : இவ்விதமாய் செய்வதைவிட்டு புத்தியில்லாப் பாலிகள் பூநீர் வாரி பூமியில் கிடைக்கும் தண்ணீர் விட்டு ரவியில் காய வைத்து சரக்குகளில் போட்டு சுட்டு நோயால் பிணமாகிச் சுடுகாடு போவார்கள்.

78. தானென்ற இரண்டாண்டில் நோய்கள் கொஞ்சம்
தான் வரும் பெரிதல்ல வந்தால் கேளு
தானென்ற காரத்தை பூட்ட வூட்ட
தான் தணிந்து போகுமடா இதற்கு வேறே
கோனென்ற ஜெகத்திலே மருந்து மில்லை
கூறினேன் இரண்டாண்டில் பூரணமே யானால்
வானென்ற ஐங்கோல மாச்சுதப்பா
வரைகிறேன் கெற்பம் போல் கற்ப மாச்சே.

பொருள் : இரண்டாமாண்டில் உண்ணும் கற்பத்தினால் சில நோய்கள்தான் காணும். ஆனால் அவைகள் பெரிதல்ல. காரம் உடலில் ஏற ஏறத் தணிந்துபோகும். இக் கற்பத்தால் வரும் நோய்களுக்கு உலகத்தில் எவ்விதமான மருந்தும் கிடையாது.

கற்ப சாதனை இரண்டாண்டு முடிந்தபின் நிலை

79. கற்பமினி வாசி தாரணையச் சொல்வேன்
காலமடா இரண்டாண்டில் போனும் கேளு
உற்பனமாய் காலனில்லை மாண்டானப்பா
உகாந்த வரை பூமியிலே யிருக்கலாகும்
அற்புதமாய் சொல்லுகிறேன் உலகிரேமும்
அஷ்டதீவு தீவாந்திர தேவரெல்லாம்
அற்புதமாய் தான் மகிழ ஏகாந்தத்தில்
சுகமுடனே பரம் நாடி யிருக்கலாமே.
80. இருக்கலாம் யாவர்களும் ஏவல் செய்ய
இவ்வுலகும் எவ்வுலகும் என்றும் போற்ற
இருக்கலாம் கயிலை வாழ் ஈசன் பாதம்
பெற்றிடலாம் ஈசருடன் பேசலாகும்.
நெருக்கமுடன் ஆயிரத்தெட்டு அண்டம் தன்னை
நிமிஷத்தில் சுற்றி வந்து நிலைக்க லாகும்
முணுக்கலாம் இவ்விரண்டே திகைப்போதும்
முன்றுமே முடித்தாலே யீசனொப்பாம்.

பொருள் : (79-80) இரண்டாண்டு கற்பம் சேவித்தபின்
எமன் இறந்தான். உகாந்தவரை பூமியில் இருக்கலாம். ஈரேழு
லோகங்களிலுள்ள தேவர்களெல்லாம் போற்றக் கூடிய அளவில்
பரம் நாடி யேகாந்தமாய் இருக்கலாம். ஈசனிடம் பேசலாம்
ஆயிரத்தெட்டாண்டங்களையும் நிமிஷத்தில் சுற்றி வரலாம்.
முன்று திகைகள் முடித்தாலோ நீயே ஈசுவரனாகி விடலாம்.

அமுர்தம் உண்ணும்போது உணவு விதி

81. ஈசனிவன் பரனிவனே யுலகுக் கெல்லாம்
இவ்வண்ணம் மாலை புளி காலை யமுர்தம்
பாசமுடன் இரண்டாண்டில் கொள்ளும் போது
பாரப்பா ஒரு கால போஜனமே கொள்ளு
ஆசையுடனே மதிதனிலே ஆவின் பால் கொள்ளு
அப்பனே சத்தியுட திகை யொன்றும்
பூசையென முடிந்தாலோ இவர்க்கு வந்த
புகழுரைப்பேன் புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளே.

பொருள் : இரண்டாம் ஆண்டு காலையில் அமிர்தம், மாலை
யில் புளி உண்ணு. ஒரு பொழுது உணவுகொள். மதியில்
பகவின் பால் சாப்பிடு. பின் நீயே ஈசன்.

கற்பம் சித்தியானதற்குக் குறி

82. நன்றாய்க்கேள் முக்காலத் தியானம் உண்டாம்
நால்வேத சாஸ்திரத்தின் கருத்துந் தோணும்
என்றாலும் பன்னிரெண்டு ஸ்தலமும் காணும்
ஈசனுட சித்தி பெற்று எனைப் போல் வாழ்வான்
அன்றல்லோ ஐங்கோலம் உலகி லெய்தும்
அப்பவல்லோ சிவன் ரூபம் இவன் தானாகும்
இவ்விதமாய் சத்தியொடு தீகைடியென்றால்
இவன் கைப்பு முறிந்து தங்க மாருந்தானே.

பொருள் : கற்பசித்தியுண்டானால் முக்காலமும் அறியக் கூடிய வல்லமை யுண்டாகும். வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் உள்ள உண்மைப் பொருள் விளங்கும். சிவரூபமாகக் காட்சி யளிப்பான். உடலில் கைப்பு முறிந்து தங்கமாகும்.

83. ஆகுமப்பா ஆயினுட மார்க்கத்தாலே
அப்பனே மதி அமுர்தம் கொண்டதாலே
சாகுதலும் போச்சப்பா உடல் வேறுச்சு
சாற்றுநிறேன் வேடுவன் அம்பு தொடுத்து
ஈடு பேறதனைப் போலே தீகை
ஏகாந்த மாயப்பா இருந்த வண்ணம்
பாடுபெற ஆச்சுதப்பா பாரு பாரு
பகருவேன் இனி வேதை முன்றா மாண்டிவ்.

பொருள் : மதியமுர்தம் கொண்டதால் மரணம் போச்சு. சிவனைப்போல் நீயுமாவாய்.

கற்பத்தால் வினைகள் அறும்

84. மூன்றான ஆண்டினிலே பின்னால் சொல்வேன்
முக்கிய மிந்த கற்ப மென்றால் அற்பமல்ல
உன் தேகம் சித்தியாய் ஆவதற்கு
உத்தமனே நீ யறிந்து அமுர்தந் தானும்
கன்னமென்று உண்டேன் காண் சரீரம் தன்னை
சுத்தி செய்து இரண்டு சென்று முதலோர் தீகை
காண நன்றாய் பெற்றாலோ அனேக வினைகள்
கனலிலே வெந்து மிக நீராய் போகும்.

85. போகும் நல்வினை தீ வினை யிரண்டும்
போக்கோடே காயசித்தி யாலே தானும்
போகும் பறந்தப்பா கோடி கர்மம்
பொல்லாத பாழ்வினைகள் பொடியாய்ப் போகும்

ஆகுமே மூலசத்தி வாய்க்கு மப்பா
அப்பனே முதல் தீக்ஷை புளியு மாலை யாச்சு
யோகமது தான் சொல்வேன் இரண்டா மாண்டில்
உற்பனமாய் அபானத்தில் மூலமூட்டே.

பொருள் : (84-85) இந்த சுற்பத்தினால் அநேக வினைகள் உடனில் கனலிலே வெந்து நீராகிவிடும். நல்வினை தீவினைகள் கோடியாயினும் காயசித்தியாலே பொசுங்கிப் போகும்.

வாசி யோகம்

86. மூட்டியே முறையாகச் செய்து பதமாய்
உட்கொண்டு காலைதனில் சொல்லக் கேளு
மாட்டிடாய் வாசியினால் சுழியிலேறி
பாரப்பா ஜாமமதுவும் நாலு ஜாமம்
கோடியிலே யிருக்கு மப்போ வழியினத்தை
கண்டு கொண்டு திரிகாலம் வாசிகொண்டு
நாட்டமுடன் ஊதி யருள் பெருவாயப்பா
நான் சொன்னேன் புலத்தியனே உனக்காய்த் தானே.

பொருள் : இப்படி சுற்பம் சாப்பிட்டுக் கொண்டு வாசிப் பயிற்சி செய்குவாயென்று புலத்தியருக்கு அகத்தியர் சொல்லுகிறார்.

தீட்சை விளக்கம்

87. தானே தான் தினமொருக்கால் காலைதன்னில்
தாரகத்தில் மனம் நாட்டி புளியைத் தெளிவாய்
மாணு கேள் உண்டுவா ஆண்டு மட்டும்
மகிமை யிந்தப்படி நீயும் காலை யுண்டு
தேனெனவே மாலை விட்டு இந்த விதமாய்
திங்கள் பத்தும் கடந்தாலோ ஆண்டு மூன்று
சோலையது பாயு மப்போ தீக்ஷை வேண்டாம்
சொல்லுகிறேன் முதல் தீக்ஷை சிவமாம் தீக்ஷை.

பொருள் : காலைதனில் புளியை மாத்திரம் பத்துத் திங்கள் உள்பாய். முதல் தீக்ஷையில் எப்போதும்போல் அமுரிதான். (இந்தப் பாடல் முன் பின்னாயுள்ளது.)

88. சிவத்தினுட்தீக்ஷை யொன்று சத்தி தீக்ஷை
சொல்லுகிறேன் இரண்டப்பா ஆக மூன்றும்
தவமார் சத்தியிவள் கண்ணில் காண்பாள்
தாரணியில் புழுவுந் தூண்டில் தன்னில்

பருவமுடன் தான் கோர்த்து சலத்தில் போட்டு
கெண்டதனை யிழுப்பது போல் மைந்தா இரு
தலமுடனே வாசியினால் சுமுனை மேனி
தன்மையுடன் யோகத்தில் இருப்பாய் நீயே.

பொருள் : சக்தி தீட்சை ஒன்று. சிவ தீட்சை இரண்டு.
இவைகளை முடித்துக்கொண்டு புழுவைப் போட்டு கெண்
டையை இழுப்பவன் எப்படி தக்கையையே பார்த்துக்
கொண்டிருப்பானோ அப்படி நீ வாசியை நோக்கிக் கொண்டிரு.

89. யோக மப்பா அகாரமென்ற தீக்ஷை முதற் கொண்டு
ஐயிரண்டு திங்கள் வரை அமுரி யுண்டால்
மோகமது தான் ஒழிந்து மாய்கை விட்டு
முன்னிருந்த வினை யொழிந்து தேகந்தானும்
பாகமுடன் சுத்தியதாம் அக்காலத்தில்
பாரப்பா இரு வினையாம் கர்ம பாவம்
ஏகமாய் வந்தாலோ சொல்லக் கேளு
என்னனும் விடாமலே அமுரி கணையை

90. கணை தொடுத்துச் சுடச்சுடவே வினைகளெல்லாம்
கண்காணு தோடு மடா கற்பத்தாலே
வினையிலலை அமுரியுட கற்பத்தாலும்
விளம்புகிறேன் பிரமாதி கற்பமாகும்
முனையான சிவதீக்ஷை பதினொன்றுந் தான்
முடித்தாலோ காயசித்தி யோகசித்தி
கனிந்து பார் வாதமது சித்தியாகும்
காணப்பா சித்தியது செய்கும் போது.

பொருள் : பத்து மாதம் அமுரியுண்டதுமே மோக
மென்னும் மாய்கை அகலும். தேகம் சுத்த தேகமாகிவிடும்.
அமுரி பிரம்மாதி கற்பமாகும். அதனால் சிவத்தைக் கொண்டு
பதினொன்று முறை தீட்சை முடித்தால் காயசித்தி, யோகசித்தி,
வாத சித்தி முடிந்ததாம்.

கற்பம் உண்ணும்போது பத்தியமிருக்க

91. செய்துமே வருகின்ற போது தானும்
சிறப்புடனே பத்தியந்தான் சொல்லக் கேளு.
மெய்யான ஆவின் பாலன்மை கொள்ள வேணும்
மேன்மையாய் கறிவகைகள் மூலஞ் சேர்ந்தால்
செய்கின்ற தீக்ஷைக்கு வேகமில்லை.
செங்கதிர் போல் தேகமாம் வெண்மை யில்லை
மெய்யாக புனிதனிலே பழுதுண்டாகி
மேன்மையாங் காரமெல்லாம் புழுக்கள் தானே.

பொருள் : ஆவின் பாலன்னம் தவிர வேறெதையும் சாப்பிடக்கூடாது. கறிவகைகள் சாப்பிடின் கற்பத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி திணை வேசமற்றுப்போகும்.

92. புழுக்களது ஜெனித்துமே புளியைக் கொல்லும்
புளிப்பாழு உவர்ப்பாழு துவர்ப்பும் பாழு
களிப்பாழு கருவி கற்பங் காயம் பாழு
காரமதும் சாரமதும் சகலம் பாழு
அழியாமல் எப்பொழுதும் சொல்லக் கேளு
ஆவின்பால் அன்னமது கொள்ளவேணும்
வெளிப் பாழாய்ப் போகாமல் அக்காலத்தில்
வேதாந்த புளி யுண்டால் உறுதியாச்சே.

பொருள் : பகவின்பால் அன்னம் ஒன்றுதான் சாப்பிட வேண்டும். கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, காய்கறிகள், கிழங்குகள் விலக்கவேண்டும். அவைகள் கற்பத்தை முறித்து உடல் வெண்மையாவதைத் தடுக்கும்.

93. உறுதியாய் கற்ப முண்ணும் முறை பாகங்கள்
உத்தமனே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
அருந்தவத்தால் ஆனதொரு அமுர்தந் தன்னில்
அப்பனே சொல்லுகிறேன் நாதங் கூட்டி
பருவமுடன் முன்றாண்டில் காலை மாலை
பருகியப்பா ராஜாங்க யோகஞ் செய்வாய்
திறமாக அன்னமுடன் ஆவின் பாலும்
தேகத்தில் கனல் வேகம் இல்லா வண்ணம்.

பொருள் : அருந்தவத்தால் முற்பிறவியின் நல்வினையால் கிடைத்த அமுர்தத்தை, முன்றாமாண்டில் காலை, மாலை, உடலில் உஷ்ணம் மீறாமல், ஆவின் பாலன்னம் மாத்திரம் உண்டு, ராஜாங்க யோகம் செய்வாய்.

94. இல்லாத வண்ணமாய் முன்னே தானும்
இன்பமுடன் முன்னே முக்கால் கற்பஞ் சாதி
நல்விதமாய் பின்னன்னம் உண்டு அப்பா
நலமுடனே வாசியப்பா வசஞ் செய்வாய்
சொல்லுகிறேன் காலைதனில் அப்பா கேளு
கருமுடன் மதிதனிலே அகாரங் கூட்டில்
பொல்லாங்கை தான் தாராது இதுகள் தானும்
புகழ் முந்தி ஜென்மத்தில் விட்ட குறையாலே.

பொருள் : மதி என்னும் அமுதத்தில் நாதமென்ற அமுரி கூட்டி, தேகத்தில் கனல் உண்டாகாதடி கவனித்துச் சாப்பிடு. முன்சென்மத்தின் விட்டகுறை இருப்பின் எல்லாம் நன்மையாய் முடியும். வாசியை மறந்திடாதே.

95. விட்டதொரு குறையாலே இச்சென்மத்தில்
 விருப்பமுடன் எய்தினது ஒன்றுதானும்
 கொட்ட மது தாண்டக்கி துதியே செய்து
 ஓங்கார மூலம் சுழி தனில் நீ நின்று
 பட்டசட தீமைதனை நினைத்து நீயும்
 பாணத்தால் பழக்கமது செய்யச் செய்ய
 சட்டமுடன் ஞானசித்தி கள்ப்புண்டாச்சு
 சாற்றுக்கிறேன் ஊன் இருந்தால் உயரும் யோகம்.

கற்பத்தின் அளவு

96. யோக மது நிலைத்திடும் நீயிந்த வண்ணம்
 ஓகோகோ சுழிதனிலே நாட்டமாய் நில்
 பாகமது காலதன்னில் சொல்லக் கேளு
 பகருகிறேன் புள்ளக் காயளவு கொண்டு
 வேகமுடன் மாலையினில் அதிலே ஒன்று
 இப்படியே சத்தி தீகை மூன்றும் ஆண்டில்
 சோகமது தான் தவிர் த்துக் கொள்ளும் போது
 சொல்லுகிறேன் தேனருவிப் பாயும் பாயும்.

பொருள் : (95-96) மேற்படி புனித்ய புன்னக்காயளவு
 மாலையில் உண்டு வர, ஒரு வருடத்தில் பிரம்மரந்தரத்திலிருக்கும்
 தேன் அருவி பாயுமென்க. ஞானசித்தி லபித்து ஆனந்த
 சொருப மடைவாய்.

97. அருவியது பாய்கின்ற காலந் தன்னில்
 அண்டத்தில் வாசிதனை பாயச் செய்து
 திறமுடனே கண்டத்தில் தாரை யூதி
 திருப்தியாய் மண்டலங்கள் மூன்றுந் தன்னை
 சரசமுடன் வலமாகச் சுத்தி நீயும்
 சாற்றுக்கிறேன் சிவசக்தி தனைப் பூசித்து
 பிற்சென்ற சராசரத்தை தாண்டி யப்பால்
 பிரியமுடன் குண்டலியின் வாசி தன்னை

பொருள் : பிரம்மரந்தரத்திலுள்ள அமுதம் பாய்ந்து வாசி
 வயப்பட்டு மூன்று மண்டலங்களையும் சுற்றி வரக்கூடும்.
 அண்டத்தில் பஞ்சாட்சரமென்னும் அமுரியைப் பாய்ச்சு.
 சத்தி சிவம் சேர்ந்த கற்பத்தை சேவி.

98. வாசியை நீ கும்பித்து ஸ்தம்பம் செய்து
 அப்பனே நிர்பந்தமாகத் தானும்
 ஆசையுடன் மூல சுழி தனிலிருந்து
 அப்பனே ஊதி மேல் நோக்கி நீயும்

பாசமுடன் இரண்டப்பா வினாடிதானும்
பரிந்துமே தலைகத்தி கை நொடிப்பாய்.
காச்சிந்த யோகமது ஓராண்டப்பா
கருணையுடன் நாட்டு நாள் ஒரு மாதந்தான்.

பொருள் : வாசியை இரண்டு வினாடி கும்பித்து தலைகற்றி
கை நொடிப்பாய். இப்படி ஓராண்டு செய்வாய். இதை வெகு
பக்குவமாய் செய்தல் வேண்டும். நெறிபட்ட ஆசான் மூலம்
அதை அறிய வேண்டும்.

99. ஒன்று முதல் பத்து வரை ஓராண்டப்பா
உறுதியுடன் இப்படியே பழக்கம் பண்ணால்
அன்புடனே வாசியாம் பிராணவாயு
அவரி யெழுந்து அக்கினியில் சென்று தானும்
நன்றாக அண்டரண்ட மளாவி தானும்
நாசிதனில் பனிரெண்டு அங்குலந்தான் பாயும்
அண்டர்தன் தயவினால் இந்த யோகம்
அப்பனே தச திங்களாக வேண்டும்.

பொருள் : இப்படிச் செய்ய பிராணவாயு மூலாக்கினியில்
சேர்ந்து வாசி தான் உற்பத்தியான இடத்தை சேரும். இப்படி
பத்துத் திங்கள் செய்தல் வேண்டும்.

100. வேண்டினால் வாசியது ஆதாரத்தில்
விரும்பியே நிற்குமடா பூசிப்பாய் நீ
மூன்றாண்டில் பூசித்தால் மூலநாடி
ஊதிரண்டில் ஒன்றைசவாய் மிகவே தானும்
பானு நலத் துவாரமது ஓடா வண்ணம்
பாரப்பா மனம் புத்தி சித்தம் ஒன்றாய்
தெளிந்த வாசியது ஏறி தானும்
திருமுடனே அண்டத்தின் தின மூவேளை.

பொருள் : இப்படி பிரம்ம ரந்தரத்தினிருந்து தேன்
சொட்டும்போது சுழினை என்ற வாசியை நோக்கினால்கால் நலத்
துவாரங்களும் அசைவற்று உடல் உயர் ஒன்று சேர்ந்து லயப்
படும். இவ்வித சுழிமுனையை நோக்கும் பயிற்சியை குருமுகமாய்
அறியவேண்டுமென்க.

101. மூ வேளை சாதனையும் செய்து நீயும்
முக்கியமாய் முதண்டம் பாயவே தான்
பார் புகழ் வங்கென்று மூலத்தாதி
பார் மகனே வாசிதனைப் பார் பிரித்து

சீரோங் சிங்கென்று ஓதி நீயும்
சிவா சிவா என்று நீ கடரில் ஏற்றி
இவ்விதமாய் இருத்தி மேல் நோக்கும் போது
இன்பமுடன் சுழிதனிலே கதவு தானும்.

102. கதவுமே திறக்குமப்பா திறந்தால் கேளு
கணல் கணகப் பரஞ்சுடரே காணும் காணும்
பதவியப்பா கிடைக்கின்ற மார்க்கஞ் சொன்னேன்
பார் மகனே சித்திரையும் மதியில் கொள்ள
விதமுடனே அமுரியது கொண்டால் கேளு
வேகமது மீறியே கணலாய்க் கூடும்
மனமடங்கி யோக சித்தி தச மாசத்தில்
மாச்சர்ய மாசுமப்பா இன்னும் கேளு.

பொருள் : (101-102) இவ்வித யோகப் பயிற்சி செய்யும் போது நம் இருள் தேகத்தினுள் அடை பட்டிருக்கும் ஆருதார வாசல்கள் திறந்து பரஞ்சுடர் காணும். சித்திரை மாதத்தில் அமுரியை உட்கொண்டால் கணல் வேகமாய்க் கிளம்பிவிடும். ஏழாம் மாதமாகிய ஐப்பசி மாதம் ஆரம்பித்து சாப்பிடுதல் நன்று.

103. இன்னுங்கேள் சொல்லுகிறேன் ஐந்தாண்டாகில்
இன்பமுடன் தேக மது வலுவதாகி
முன்னாளில் செயல் படிக்கு அமுரி மாறில்
முக்கியமாய் சுத்தமதாய் அமுர் த மாசும்
சொன்ன தொரு கற்பாதி கற்பத்தாலே
சுகமாக ஜல மலமும் மாறினாக்கால்
அன்னவனின் செயல்படிக்கு ஞானவானும்
அந்தரங்கத்தைக் கண்டோன் ஞானி.

104. கண்டாலோ பாழ் வினையும் போசுமப்பா
கருணையுடன் முப்பாமும் கடந்தானந்தம்
நன்றாக வருகுமப்பா பிரகாசத்தில்
நாட்டமுடன் திறை கடந்து அண்ட மேறி
கொண்டாட்ட மாகவே விளக்கு மேற்றி
கூறுகிறேன் தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறு
சண்டனென்ற அமுரியினால் நீறினாக்கால்
சாற்றுக்கிறேன் முப்பாமும் நீற்ப்போமே.

பொருள் : அமுரிசுத்தியானால் அமுதமாகும். அதை உண்ண மல ஜலமற்று சுத்த தேகமாகும். இவ்வுடலை வாட்டும் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களும் இசு கற்பத்தினால் பொசுங்கிப் போகும். அப்பொழுது அந்தரங்கம் அறிந்து ஞானியாவாய்.

கற்பம் ஏகாளனும்போது விதிகள்

105. போனாலும் கற்பங்கள் கொள்ளும் போது
 புலத்தியனே கன நடையும் மழையும் காற்றும்
 ஊனான மனிதர் சஞ்சார மாய்கை
 உத்தமனே சோம்பலும் தூக்கத்தோடு
 மாணுகேள் பிதற்றலும் கோபத்தோடு
 மாற்ற பிணி கஞ்சாலும் மதுவினோடு
 கோனான கறிவகை கவையினோடு
 கூறிவந்த இதுகள் எல்லாம் தளனா தள்ளே.

பொருள் : கற்பம் சாதிக்கும் காலே கனநடை, மழை, காற்று, மனிதர் சஞ்சாரம், அதிதூக்கம், கோபம், கஞ்சா, மது பானங்கள், காரசார கறி வகைகள் கூடாது.

106. தள்ளிவிட்டுக் கற்பத்திற்கு உறுதி சொல்வேன்
 தரணி மேல் பச்சரிசி பயரோடப்பா
 விள்ளுகிறேன் பால்விட்டு சமைத்துத் தானும்
 வீரப்பமுடன் கருவேம்பு அமுரி யுப்பும்
 சன்னையில்கை மிளகுடனே முன்றுஞ் சேர்த்து
 சாற்றுக்கிறேன் தூளாக்கி அமுதில் தூவி
 எள்ளளவும் பாராமல் ஒரு பொழுது தானும்
 ஈஸ்வரியால் திகைக்கிலே முன்று மாண்டில்.

பொருள் : பச்சரிசி, பாசிப்பயறு, பால்விட்டு சாப்பிடலாம். கரிவேப்பிலை, அமுரி உப்பு, மிளகு முதலியன சேர்த்து சமைத்தும் ஒரு பொழுது சாப்பிடலாம்.

அண்டச் சுண்ணாத்தின் விபரம்

107. முன்றான ஆண்டிலே உண்டு வா நீ
 உத்தமனே இனி அண்டச் சுண்ணம் சொல்வேன்
 ஆண்ட ஈராண்டில் அந்தி சந்தி திகைச் செய்த
 அப்பனே மீந்த தோர் கார மெல்லாம்
 முண்ட தொரு சமாதிதனில் அடக்கம் செய்து
 முக்கியமாய் பழம் புனிய அண்ட மாச்சு
 நான் சொல்வேன் அந்த அண்டம் சுண்ணமாக
 நா தத்தில் மதி சேர்த்துக் கரைத்திடாயே.

பொருள் : பழம் புனியே அண்டம். அதைச் சுண்ணம் செய்ய நாதத்தில் மதி சேர்த்து கரைத்திடு நாதம் என்பது கட்டியான பொருள். மதியென்பது நீர் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

108. கரைத்துமே சட்டியிலே விட்டு மைந்தா மேல் மூடிய கருணையுடன் மேல் மூடி சிலை செய்து திறமுடனே மூன்று நாள் வைத்து வைக்க தீர்க்கமுடன் நாலா நாள் தெளிந்த நீரை அரைகிறேன் குப்பிதனில் அடைத்துக் கொண்டு அப்பனே முன்சொன்ன அண்டம் வாங்கி முரைத்துமே அயக்கம்பால் மாவாயாக்கி முற்று மே வந்தபின் சொல்லக் கேளே.

109. சொல்லக் கேள் வடித்த அண்டச் சூரணத்தை கசும் பெறவே சிலையிலே கிளியாய்க் கட்டி நல்லக் கேள் ஒரு படியாய் அமுர்தம் தானும் நலமுடனே பாண்டத்தில் விட்டு மைந்தா நன்றாக கிளியதனை அதிலே பாச்சு நலமுடனே மேல் மூடி ஜலந்தான் கண்ட சொல்லுவேன் எரித்தான பின் எடுத்து துரித முடன் கல்வத்தில் போட்டிடாயே.

பொருள் : (108 - 109) ரவி மதியென்னும் (மதி - நாதம்) இரண்டும் சேர்த்துக் கரைத்து சட்டியில் இட்டு, மேல்மூடி அமைத்து சிலை மண் செய்து, மூன்று நாட்கள் சமாதி வைத்து, நாலா நாள் மேற்றெள்ளவை இறுத்துக் கொள்ளவும். அண்டத்தை இரும்புலக்கையால் இடித்து மாவாக்கி கிழியில் கட்டி மேற்படி நீரில் முங்கவிட்டு எரித்து தண்ணீர் கண்டிய பின் எடுத்து உடனே கல்வத்தில் போடுவாய்.

110. போட்ட பின்பு முன் குப்பியில் அடைத்து வைத்த புகழான பழம் புளி நீர் விட்டுத் தானும் ஆட்டிடுவாய் இரு ஜாமம் வற்ற வற்ற அப்பனே நீர் வார்த்து அரைத்துத் தானும் நாட்டமுடன் மெழுகு பதமாகும் போது நலமுடன தான் வழித்து பில்லை தட்டி வாட்டிடுவாய் கதிர் முகத்தில் காய்ந்துதானால் சொல்லுகிறேன் ஒட்டில் வைத்து ஓடு மூடு.

பொருள் : கல்வத்திலிட்ட சரக்கை பழம் புளி என்ற காய் நீரால் மெழுகு திறை அரைத்து எடுத்து, வில்லை தட்டி ரவியில் அலற காயவைத்து, ஒட்டில் வைத்து ஓடு மூடு.

111. மூடியே சிலை மண் ஏழுஞ் செய்து முழுப் புடத்தில் போட்டிடுவாய் முக்கியமாக குடதற்கு ஆறின பின் எடுத்துப் பாரு அண்டமென்ற சுண்ணத்தின் ஒளிவுதானும்

மேல் மூடிய
 கருணையுடன்
 திறமுடனே
 மூன்று நாள்
 வைத்து வைக்க
 தீர்க்கமுடன்
 நாலா நாள்
 தெளிந்த நீரை
 அரைகிறேன்
 குப்பிதனில்
 அடைத்துக்
 கொண்டு
 அப்பனே
 முன்சொன்ன
 அண்டம்
 வாங்கி
 முரைத்துமே
 அயக்கம்பால்
 மாவாயாக்கி
 முற்று மே
 வந்தபின்
 சொல்லக்
 கேளே

சொல்லக் கேள்
 வடித்த அண்டச்
 சூரணத்தை
 கசும் பெறவே
 சிலையிலே
 கிளியாய்க்
 கட்டி
 நல்லக் கேள்
 ஒரு படியாய்
 அமுர்தம்
 தானும்
 நலமுடனே
 பாண்டத்தில்
 விட்டு
 மைந்தா
 நன்றாக
 கிளியதனை
 அதிலே
 பாச்சு
 நலமுடனே
 மேல் மூடி
 ஜலந்தான்
 கண்ட
 சொல்லுவேன்
 எரித்தான
 பின்
 எடுத்து
 துரித முடன்
 கல்வத்தில்
 போட்டிடாயே

பொருள் :
 (108 - 109)
 ரவி மதியென்னும்
 (மதி - நாதம்)
 இரண்டும்
 சேர்த்துக்
 கரைத்து
 சட்டியில்
 இட்டு,
 மேல்மூடி
 அமைத்து
 சிலை மண்
 செய்து,
 மூன்று நாட்கள்
 சமாதி வைத்து,
 நாலா நாள்
 மேற்றெள்ளவை
 இறுத்துக்
 கொள்ளவும்.
 அண்டத்தை
 இரும்புலக்கையால்
 இடித்து
 மாவாக்கி
 கிழியில்
 கட்டி
 மேற்படி நீரில்
 முங்கவிட்டு
 எரித்து
 தண்ணீர்
 கண்டிய
 பின்
 எடுத்து
 உடனே
 கல்வத்தில்
 போடுவாய்.

போட்ட பின்பு
 முன் குப்பியில்
 அடைத்து
 வைத்த
 புகழான
 பழம் புளி
 நீர் விட்டுத்
 தானும்
 ஆட்டிடுவாய்
 இரு ஜாமம்
 வற்ற வற்ற
 அப்பனே
 நீர் வார்த்து
 அரைத்துத்
 தானும்
 நாட்டமுடன்
 மெழுகு
 பதமாகும்
 போது
 நலமுடன
 தான் வழித்து
 பில்லை
 தட்டி
 வாட்டிடுவாய்
 கதிர் முகத்தில்
 காய்ந்துதானால்
 சொல்லுகிறேன்
 ஒட்டில்
 வைத்து
 ஓடு மூடு.

பொருள் :
 கல்வத்திலிட்ட
 சரக்கை
 பழம் புளி
 என்ற காய்
 நீரால்
 மெழுகு
 திறை
 அரைத்து
 எடுத்து,
 வில்லை
 தட்டி
 ரவியில்
 அலற
 காயவைத்து,
 ஒட்டில்
 வைத்து
 ஓடு மூடு.

மூடியே சிலை
 மண் ஏழுஞ்
 செய்து
 முழுப் புடத்தில்
 போட்டிடுவாய்
 முக்கியமாக
 குடதற்கு
 ஆறின பின்
 எடுத்துப்
 பாரு
 அண்டமென்ற
 சுண்ணத்தின்
 ஒளிவுதானும்

கோடி மதிக் கொடுக்கு மப்பா புலத்தியா கேள்
குறிப்புடனே யிதையல்லோ சித்த ரெல்லாம்
பாடினார் நூல்களிலே யனந்த மார்க்கம்
பாரப்பா மறைத்த தெல்லாம் இதுதான் பாரே.

பொருள் : ஓட்டிற்கு சிலை மண் ஏழு செய்து முழப்புடமிட்டு ஆறியபின் எடுக்க, கோடி சந்திர பிரகாசமாயிருக்கும். இது தான் அண்டச் சுண்ணம். மெத்த காரமானது. இதைத்தான் சித்தர்கள் எல்லோரும் மறைத்து வைத்தனர்.

112. பாரப்பா இச்சுண்ணம் காரம் மெத்த
பகருகிறேன் சுக்கிலத்தின் சுரோணித்தால்
நேரப்பா வாச்சதுதான் சொல்லக் கேளு
நேர்மையுடன் காரமதில் சாரம் விட்டு
தேருதற்கு பணவிடைதான் சுண்ணமிட்டு
செய் பாகத்துடன் பிசைந்து லேகியம் போல்
காரப்பா மூன்றாண்டுக் கப்பால்
மகிமையுடன் சுத்த திங்கள் பத்துங் கொண்டால்.

பொருள் : சாரமென்ற அமுரியில் பணவிடை மேற்படி சுண்ணம் சேர்த்து லேகிய பதமாய் சர்க்கரை, பசுநெய், தேன் சேர்த்து கிண்டி எடுத்துக்கொள். மூன்றாண்டுக் கப்பால் இதை பத்து திங்கள் கொள்ளவும்.

113. கொண்டாலோ தேகம் வற்றீர காயமாகும்
குடிலமென்ற சட்டைகளும் கழன்று போகும்
நன்றான தேகமது பாணு போலாம்
நான் சொன்ன வாசிதனை தூக்கி விட்டு
சென்றாதி பிராணயம் உள்ளடங்க
ஜெகத்தோர்க்கு கற்பத்தின் வித்தையைக் காட்டி
பண்டு போல் ஆதாரம் காணுதற்கு
பாரப்பா யோகங்கள் அறிவித்தேனே.

பொருள் : இந்த லேகியத்தை பத்து திங்கள் சாப்பிட தேகம் வற்றீர காயமாகும். உடலில் சட்டை கழலும். உடல் சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும். வாசி தானாக வயிற்று அது உதித்த இடத்தில் போய் ஓடுங்கும்.

114. அறிவித்தேன் மூன்றாண்டும் ஆச்சுதய்யா
அப்பனே சிவத்தொடு நாலுமாச்சு
குறிப்புடனே சிவதீக்ஷை முதலில் ஒன்று
கூறினேன் பின் மூன்றும் சந்தி தீக்ஷை

விறுதாகக் கூறினேன் நாலா மாண்டில்
விபரமுடன் அறியும் விதம் சொல்லக் கேளு
பரனாதும் ஆதார வீடு தோறும்
பக்குவமாய் பஞ்ச கர்த்தாள் பேசுவாரே.

பொருள் : சிவசத்தி தீக்ஷையைச் சொன்னேன். நான்கா
மாண்டில் செய்ய வேண்டியதென்ன வென்பதை சொல்லு
கிறேன்.

115. பேசவருங் காலத்தில் அமுர்த மூரும்
பெருமையுடன் அவர் பாதங்கள் பணிவாய்ப்பா
கூறி யவர் யுனக்கோ பர மறிவிப்பார்
கூறுகிறேன் இத்தனையும் எதினாலென்றால்
ஆசையுடன் கொண்ட கார சாரத்தாலே
அப்பனே மவுனத்தால் வாசி கொண்டு
பாசமுடன் சரமாறி யேத்தின் அத்தால்
பாரப்பா இத்தனையும் எய்துங் காணே.

பொருள் : மேற்படி சுற்பத்தால் அமிர்தம் ஊறும்.
சிக்கர்கள் பாதங்களை வணங்கு. பரத்தை அறிவிப்பர்.
சரத்தின் மகிமையும் பெரிது.

116. காணவே கல்லுப்பு வாறு தானும்
கருதியே யறியாமல் உலகிலுள்ளோர்
ஆணவங்கள் மிகப் பேசி யிறந்து போனார்
அப்பனே கல்லுப்பைத் தேடினோர்கள்
வேண்பேர் உண்டப்பா இறந்திட்டார்கள்
விளம்புகிறேன் வெள்ளை கல்லுப்புத் தானும்
பூணப்பா வெகு மதியாய் ஆய்ந்தாலுந் தான்
புத்தியுடன் உள்ளமதில் உண்டு பாரே.

பொருள் : கல்லுப்பின் பொருள் தெரியாது பலர் தேடி
யலைந்தார்கள். தெரிந்தவர்கள்போல் ஆணவம் பேசி
மாண்டார்கள். ஆனால் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் அக்கல்
உண்டு.

117. உண்டு பார் கல்லுப்பும் வெள்ளைக் கல்லுப்பும்
உத்தமனே யிந்துப்பு இதுகளெல்லாம்
நன்றான தீக்ஷையது செய்து நின்ற
நலம்பெற்ற அமுர்தத்தைக் காய்ச்சினாக்கால்
உண்டான உப்புக்கு இந்நாமங்கள்
உறுதியுடன் கூறியிருக்க வலகந் தன்னில்
சண்டாளர் வெல்வேறு உப்பெடுத்து
சாற்றுவார் கல்லுப்பு என்றுதானே.

பொருள் : அபிரீதத்தைக் காப்பீசி எடுத்த உப்புக்கே கல்லுப்பெண்ப் பெயராம். ஆனால் உலகத்தோர் அதைப் பலவாறாகப் பிதற்று வார்கள். பலபல உப்புகளை யெல்லாம் தொட்டு கரியாக்கு வார்கள்.

118. தானென்ற வெள்ளைக் கல் உப்பு என்றும்
சாற்றுலார் இந்துப்புஎன்று தானும்
கோனென்ற உப்புக்கு முப்பு வென்றும்
கூறினார் எதினாலே யென்று கேட்டால்
பரனென்ற மூன்றாந் தீகைக் காரும்
பல தொழிலுக்கு உதவுவ தால் முப்பு வென்றும்
தேனான சித்தர்கள் கூட்டங் கூடி
திருவான நாமங்கள் கொடுத்தி ட்டாரே.

பொருள் : சோற்றுப்பென்றும், இந்துப்பென்றும், வெள்ளைக் கல்லுப்பென்றும் கூட்டம் கூடிக்கொண்டு சித்தர்கள் பலபெயர்களைக் கொடுத்தனர். கோனென்ற அவர்கள் கையாளும் உப்பு மூன்றாந் தீகைக்கு உதவுவதாலும், பல தொழிலுக்கு பயன்படுவதாலும், முப்பு என்று பெயரிட்டனர்.

119. இட்டதால் புலத்தியனே யுனக்காய்ச் சொன்னேன்
இனி வாசி வசப்படும் வயணஞ் சொல்வேன்
சட்டமுடன் சூழ்ந்த உலகத்தோர்கள்
தான் புகழும் சோதியது பிரகாசிக்கும்
இடகலையும் பின்கலையும் சுழிணையாலே
ஏக பராபரப் பொருளின் நாதத்தாலே
விட்டகுறை துரியா தீதன் தலந்தான் மேவி
விளம்புகிறேன் கலையொத்து வலஞ் செய் சுத்தி.

120. சுத்தி யிட பாரிசமாய் நடனஞ் செய்ய
சுகமுடனே கருவூர் வளநாட்டில் தானும்
பற்றுதலாந் தந்தையினு லுதித்த தவத்தால்
பாரப்பா அமுரியுந்தான் சரீரந்தன்லில்
அற்புதமாம் அமுரியுட விந்து கூறு
அப்பனே தசதிங்கள் அதுவும் உண்டு
முற்றுதலாய் பாலமுர்த போஜனமுஞ் செய்
முக்கியமாய் சுவாச மென்ற கலையைத் தானும்.

121. கலைதனையே ஆதாரந் தன்னில் மாட்டி
கருணையுடன் அங்கங்குந் தொழுது தானும்
சில துறையைக் கொண்டப்பா துருவ மேவி
சீர் பத்து வாயுதனை அமுரியாலே

பலனாகத் தான் கட்டி யொருமிக்கச் செய்வாய்
பாரப்பா வருநீரும் அதுவே யாகும்
தல ஜெயநீர் அதுபாகும் அதுவுந் தானும்
தன்மையுடன் மனோ வேகமாய் வருகு மப்பா.

122. வருகின்ற அமுர் த மதை யுண்ட பின்னை
அப்பனே யமுதுண்டு சுழியை நாடி
அருந்தவத்தின் வாசியினால் அங்கென்றுந்தான்
அகார முதல்கூரமும் துடியே யாக
ஒரு மித்து முடி சுத்தி வினாடி பாரு
உறுதியாய் சுழி முனையின் தாரை தன்னில்
பரமி தன்று அனுக் கிரகம் புரிவாரப்பா
பக்குவமாய் ஓர் தினந் தானாகிலுந் தான்.

123. ஓர் தினந்தான் ஆகிலுந்தான் பிரியாமற்றான்
உத்தமியாள் பதம் பணிந்து தொழுது போற்றி
பாரகு நீர் சொல்லுகிறேன் புளியு முறவாய்
பார்த்திபனே ரவி மூலந்தனிலே தானும்
சார் கடலின் வேகமதாய் வருகும் பாரு
சாற்றுகிறேன் இதுவேதான் பிரம்மாதி சுற்பம்
ஆர் புவனந்தனில் கருவா மிதுகள் தன்னை
அறியாமல் போனார்கள் மேலுங் கேளே.

பொருள் : (119-123) புளியும் நீரும் சேர்ந்த பிரம்மாதி சுற்பத்தை நீ சாதித்ததினால் உனக்கு பராபரத்தின் வழியைக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. அமுரியின் வேகம் தசவாயுவை அடக்கும் சுழி முனையில் உயிர் தம்பித்து நிற்கும்.

(புளியென்பது கட்டியான பொருள். நீர் என்பது தண்ணீர் என்றறிக)

124. மேன்மையுடன் தேக சித்தி பெறுவா றில்லை
ஞாலத்தின் அனைவோர்கள் இக்கற்பத்தை
அறியார்கள் அறிந்தவர்கள் ஆகிலுந்தான்
பாலமுர் தம் போல் மனிதன் உற்பனத்தால்
பல நூலின் வழிகண்டால் தோணும் வஸ்து
தாலத்தின் சித்தர்களும் காணாமல்தான்
தன்மை யற்று சவமாகிப் போனார் தானே.

பொருள் : மேற்படி கற்பத்துக்கு கருநெல்லி கற்பமென்ற பெயரும் உண்டு. ஆனால் உண்மை யறியாத மக்கள் நாட்டில் கருநெல்லிக் கற்பத்துக்கு அலைந்து திரிவார்கள். பல நூல் களைக் கண்டால் பொருள் இன்னதென விளங்கும். அண்டக்கல் இன்னதென புரியும்.

125. போனதினால் அவர் கண்டு மரிப்பாரப்பா
புகழான உதகமும் அறியார் நாய்கள்
ஆனதினால் இவர்களெல்லாம் ஞானியாக
ஆவாரோ யுலகத்தில் பரதேசிகள்
ஊனமுடன் உயர் ஜீவன் வளர்த்தாலும்
உடலது போய் சுக்காதி யேகினர்கள்
பானத்தால் வாய்வு பத்தும் வசமதாக்கி
பாரப்பா சுவாசத்தை அசையா வண்ணம்

126. அசையாமல் மூலத்தில் கும்பித்தப்பா
அப்பனே சிங்கெனவே மவுனத் தன்னில்
அசையாமல் அருள் பெற்று யோகஞ் செய்து
அனுக்கிரகம் பெற்றுமே யிருளு மற்று
அசையாத முற்றிதனில் சேர்ந்து நீயும்
அப்பனே மோகத்தூள் கண்டு தானும்
அசைந்தாடும் ரவி மதியும் சிவத்தின் ரூபம்
ஆதலால் குரு மந்திரம் அங்குதானே.

பொருள் : (125-126) உண்மைப் பொருளாகிய உதகத்தை அறியாது மலைகளிலுள்ள உதகத்தைத் தேடுவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் பரதேசிகள். உடல் சுக்காதி ஞானம் பெறாது மாண்டு போவர். குரு முகமாய் சிவசக்தியின் ரூபத்தை அறிந்து கொண்டு அதைத் தன் உடலில் சேர்த்தால் சுவாசம் கிழ்மேல் நோக்காது தம்பிக்கும். (உதகம் என்பது நீர் ரூபமுடையது)

மந்திர ரகசியம்

127. அங்கென்ற அக்ஷரத்தை சொல்லக் கேளு
அப்பனே சுழியினுட முதலெழுத்தாம்
சங்கையுடன் அதினாலே கடையெழுத்தை
சாங்கமுடன் அறியலாம் அப்பனே சொன்னேன்
எங்கும் சுக ஜீவனமாய் பெரியோர்தானும்
என் மகனே ஒருபோது அமுர்தம் கொண்டு
விங்கமது தானறிந்து பசி யொழிந்து
உலகத்தில் கருவாளி யாகித்தானே.

பொருள் : 'அ' என்னும் முதலெழுத்தும் (இக்) என்ற கடை யெழுத்தையும் உபதேசிப்பதே குருமந்திரம். இதன் தத்துவத்தை குரு முகமாகத்தான் அறியவேண்டும்.

மடைவாயில் பகழிநடை அறிய

128. ஆகியே தன்னுக்குள் ஸ்தல வாசத்தில்
அற்புதமாம் இடைகலையின் சுழிணையாலே
பாடுபெற்று யோக மதில் ஏறித் தானும்
பாரப்பா தீக்ஷை பத்தும் மேலான தவமாம்

(யாகியே ஜெகந்தனிலே மடவாய் தன்னில்
உயிர் பறவை பக்ஷிபோல் சொல்லக் கேளு
ஆடு மதி ரவி செயலைக் கொண்டு தானும்
அப்பனே யோராண்டில் புலனை வென்றால்.

129. வென்றார்கள் ஐம்புலனை அப்பா கேளு
விருத்தாந்தம் வாய்வுடனே அனல் சேராது
தன்னுடலும் இறந்துபோம் அதுகள் சேர்ந்தால்
நளினமுடன் இறவாது தேகந் காணும்
சென்றவர்கள் பெற்ற பேர் ஞானியாகும்
பூறவறமும் இல்றறமும் இதுவேயாகும்
என்றைக்கும் பிறவார் முன்றெழுத்தைக் கண்டார்
எப்போதும் மறவாமல் மவுனந்தானே.

பொருள் : (128 - 129) சுழிமுனையில் ஸ்தம்பித்தால்
தசதீகை இல்வுடல் பெரும். அகற்கு ஆதாரம் ரவி மதியே
யாகும். வாய்வும், வன்னியும் தனித்தனியே நில்லாது ஒன்று
சேரின் உடல் போகாது. அ-உ-ம-என்னும் முன்று அக்ஷரங்களை
அறிந்தோர் சாகார்.

130. மௌனமது விடாமல் அருள்பெற்று அடைவர்
மகிமையுடன் யோகமது செய்வதற்கு
சுகுணமாய் செகத்தோர்க்கும் உனக்குத்தானும்
சாற்றினேன் இம்மார்க்கம் புலத்தியனே அப்பா
உபமானம் நற்பிறவி யாகத்தானே
உலகுதனில் தானிருந்து ஞான மொழியை
தவமதுவால் கற்பனையாய் கண்டறிந்து
காலமது போகாமல் கற்பந் தன்னை.

பொருள் . யோகம் சித்திபெற வேண்டுமாயின், உடலை
பாதுகாக்கும் கற்பத்தைக் கண்டறிய வேண்டும்.

131. கற்பத்தின் உட்கருத்தை கருத்தினாலே
கனமுடனே தானறிந்து தரணி தன்னில்
தற்பரத்தின் யோகியாய் வாழ்வா யப்பா
தன்மையுடன் அண்ட பற்பம் உண்டு வந்தால்
உற்பனமாய் ஆக்கைதன்னில் உள்ள நோய்கள்
உண்மையுடன் தான் பறக்கும் நாலா மாண்டில்
சொற்பதமாய் ஊழ்வினை வந்தெய் திட்டாலும்
சொற் பெரிய கர்மவினை வந்திட்டாலும்.

132. வந்தாலும் நமனதுவாய் அண்ட பற்பம்
வகையுடனே கொண்டிட்டால் பறக்கும் நோய்கள்
விற்தையுடன் அணுவேனும் சனையாமற்றான்
விருப்பமுடன் கற்பமது சாதித்தப்பா
சந்தயமாய் நால் ஆண்டு கடந்து தானால்
சாற்றுவேன் ஊழ்வினைகள் வந்து சேரும்
எந்த நோய் வந்தாலும் அஞ்சாமற்றான்
என்னுத்தான் பாதமது பணிய வேணும்

133. பணிந்துமே அண்ட பற்பம் உண்டு வந்தால்
பறக்குமடா வினைக ளெல்லாம் பனிபோல் நீங்கும்
கனிந்து நான் இனியொன்று சொல்வேன் கேளு
கருணையுடன் மதி பிசகாது உண்டால் மைந்தா
வினைநோயும் அகலுமென்று எனது குருவும்
பிரியத்தால் தானுரைத்தார் புகழ்ந்து சொன்னேன்
அடிமுடியும் மயிர் பாலந் தன்னிலே தான்
அப்பனே பழம் பொருள் ஒளித்த வாரே.

பொருள் : (131-133) அண்டபற்பம் உண்டு வந்தால் ஆக்கையில் உள்ள நோய்களெல்லாம் நாலாமாண்டில் தீரும். கற்பம் சாதிக்கும் காலத்தில் பல பிணிகள் உடலைத் தாக்கும். ஆனால் பயப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை பழம் பொருளாகிய கற்பமருந்து அடி முடி என்னும் சில சக்தியில் பொதிந்து கிடக்கிற தென்பதை உணர்வாய்.

ஜனகர் மறைத்த பொருள்

134. தெளிந்தவர் கனவுபோல் கண்ட காக்கி
தீரமுடன் கற்பத்தால் அறிலாய் மைந்தா
அழியாமல் சிரஞ்சீவி பதந்தான் பெற்ற
அருள் ஜனகர் மறைத்து வைத்த பொருளப்பா
தெளிவாக மறைவின்றி சொல்லிவிட்டேன்
தேனறிந்த புலத்தியனே யுனக்காய்த் தானும்
சலியாமல் உலக மெல்லாம் அலைந்த மார்க்கம்
சாற்றினது ஏதென்றால் சொல்லக் கேளு.

பொருள் : கற்பத்தால் ஜனகர் சிரஞ்சீவி பதத்தைப் பெற்றார். அவர் மறைத்த பொருளை புலத்தியனே உனக்கு வெளியாகச் சொல்லி விட்டேன்.

135. சொல்லக் கேள் மானாமல் இருப்பதற்கு
சுகமாக இவ்வளவும் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
சொல்லக் கேள் அமுரியுண்டு மோகும் பெற்றால்
சுகம் பெற்ற நமனல்லோ மாண்டு போவான்

சொல்லக் கேள் சொர்க்கமது நாத விந்தால்
குகமாகத் தான் கிடைக்கும் இன்னுங் கேளு
நல்ல சஞ்சீவி யுண்ட பலத்தினாலே
நலமுடனே பிராணாயம் சித்தியாகும்.

பொருள் : அமுரிகற்பம் கொள்வதால் நமன் மாண்டு போவான். மரணமில்லை. நாம் பெறும் இன்ப வீடு நாத விந்தால் என்பதை உணரவேண்டும். அதனால் பிராணாயம் தானாகவே சித்தியாகும். மூச்சை இழுப்பதோ விடுவதோ கூடாதாம்.

136. சித்தியடா பிராணாயம் சித்தியானால்
சிறப்படனே சொல்லக்கேள் ரேசித்தப்பா.
பக்தியுடன் பூரகத்தில் கும்பகத்தில்
பாய்ந்தாலோ வாசியது நிலைக்கும் பாரு
புத்தியுடன் ஐந்து பஞ்ச பூதந்தானும்
புகழுடன் தானறிந்தால் அதித்தியம் போகும்
சித்தியாய் அஞ்ச வசப் படுதல் தானும்
சொல்லுகிறேன் ஓராண்டில் வசமதாமே.

பொருள் : ஓராண்டு கற்பத்தாலே பிராணாயாமம் சித்தியாகி பூரகம், கும்பகம் என்னும் நிலைகளெல்லாம் தானாகவே வயப்படும். பஞ்ச பூதத்தின் தத்துவம் தானாக விளங்கும். தன் வயப்படும்.

137. வசமெந்த விதமாகும் என்று கேட்டால்
வண்மையுடன் மானிடனாய் பிறந்தாலப்பா
மசக்கின்ற பென்சாயல் விலக்க வேணும்
மகிமையுடன் நீக்கினால் பேரின்பத்தில்
வசமுடனே தான் சொக்கி புலத்தியனே ஐயா
வண்மையுடன் தேகமது அழியா வண்ணம்
குசமியாய் சித்திபெற்றதுங் கனவானாவாய்
குறிப்புடனே யோக பூஜை செய்ய வேண்டும்.

பொருள் : மானிடனாய்ப் பிறந்தவன் தேகம் அழியா வண்ணம். சித்தி பெறவேண்டில் பென் சாயல் கூடாது.

யோக சித்தி

138. வேண்டுமென்றால் யோகசித்தி இனிமேல் சொல்வேன்
விருப்பமுடன் தான்கேளு கவனித்தப்பா
பூண்டு நீ வாசிதனை பூதி மைந்தா
புகழுடனே தம்பித்துச் சொல்லக் கேளு
வேண்டி நீ கருவிகளைச் சுட்டு நன்றாய்
விரும்பியே கும்பித்து பூரகமே நாடி
பூண்டப்பா தம்பித்து கும்பகந்தான் தேடி
புகழுடனே மூன்றாண்டு சென்று தானும்.

139. சென்றுமே யோகமதில் தானே நின்று
சிறப்புடனே தாரைதனில் வாசி பூதி
நன்றாக கணபதியை தொழுது தானும்
நங்கென்று வினாடியே ஊதி நன்றாய்
சிண்டுபோல் மங்கென்றுஞ் சாதியப்பா
சிறப்புடனே சிங்கென்று மூலத் தேத்தி
அன்றல்லோ வங்கென்றும் பரத்தைப் போற்றி
அப்பனே, யங்கென்றும் வாசி மேலே.

பொருள் : நங்-மங்-சிங்-வங்-யங் என்பவை பஞ்ச பூதங்
களைக் குறிக்கும் (நமசிவய). இவைகளைக் கட்டுவதே யோக
மென்க. கணபதியென்ற மூலத்தை சுப்பிரமணியென்றும்
அகரத்தால் கட்டுவதே யோகம் (கணபதி = புளி; சுப்ரமணியன்
= அகரம் உப்பு.)

140. வாசி மேலேறி பிரகாசமாக
ஆதித்தன் போலேதான் ஓமென்றேதான்
வீசியே மூலத்தில் ஒட்டியப்பா
விளம்புகிறேன் அவ்வாசல் தன்னைக் கட்டி
கூசியே அவ்வும் உவ்வு மொன்றாய்க் கூட்டி
குணமுடனே நாசிதனில் மூச்சே ஒட்டாமல்
தேசிக நிற்பத மேலி சொல்லக் கேளு
திறத்தினால் ஊசிமுனை வாராமற்றான்.

பொருள் : ஓமென்ற மூலத்தில் பாய்ந்து வரும் அவ்வும்
உவ்வும் (அ-உ) அதாவது நாதவிந்து பொருள்களை ஒன்றாகக்
கூட்டினால் ஆதித்தன் போல் விளங்குமென்க.

141. வாராமல் ஆதார மூலத் தன்னில்
வழுத்துவேன் தாதாவைத் தொழுது தானும்
பாராமல் பிராணய தீபம் ஏற்றி
பாரப்பா கெங்கைதனில் ஜைனம் செய்து
ஆதாரம் தனில் கெவனம் பாயா வாசி
அரனருளால் ஆசா பாசம் அறுத்துத் தானும்
பூராக வாசி பரி மீதிலேறி
புகுவநடு வீதியிலே நேசிப்பாரே.

பொருள் : மூலாதார மென்ற வாசியால் தீப மேற்றினால்
அமுர்தமென்ற சுத்த கெங்கை இறங்கும்.

விதியிருந்தால் வருமென்பதற்கு சாக்ஷி

142. ரேசித்துப் பாய்ந்துமே கடினை யொன்றுக்கு
 ஒர்விதமாய் சுழியில் நிற்பாய் திங்கனொன்று
 வாசியினால் இப்படியே நாட்டுவாய் நீ
 அப்பனே யோராண்டு வரை வந்தாக்கால்
 நாசமாய் முப்பாமும் நீறிப் போகும்
 நானிலத்தில் சகல சித்தர் சொல்லி வைத்த
 ஆசை பரி பாஷைகளும் தோணமல்தான்
 அவனுடைய விதியிருந்தால் வருகுமென்றே.

பொருள் : விட்டகுறை, தொட்டகுறை ஒருவனுக்கிருந்தால்
 தான், பரி பாஷைகளின் உண்மைப் பொருள் விளங்கும்.

சிவம் சக்தி ஜெயநீர்

143. வருகு மென்று சொல்லி சொல்லி நரகம் போனார்
 வாய்த்த விந்து நாதமே யேம மப்பா
 பாடுகின்ற மேகமே யமுறி புளியாம்
 பாரப்பா சிவம் சக்தி சேர்ந்து தானும்
 உருக்கமுடன் திரவம் கடுஞ் செய நீராகும்
 உண்மையாய் எட்டெட்டு சரக்கும் நீறும்
 தரணி தனில் நவலோக மாற்றும் ஓறும்
 தன்மையுள்ள அம்பிகையின் கமலநாடி.

பொருள் : உண்மைப் பொருளாகிய நாத விந்தென்னும்
 சிவம் சக்தி சேர்ந்தால் அதாவது அமுரியும் புளியும் கலந்தால்
 கடுங்கார ஜெயநீராகும். இது அறுபத்து நான்கு சரக்குகளைக்
 கொல்லும். நவலோகம் ஏமமாகும்.

144. நாடு நீ அவர் சத்தால் மூலம் பாய்ந்தால்
 நானிலத்தில் வாதம் உன்னுள் அமையும் பாரு
 ஆடுகின்ற பதியினால் ரணியும் தோற்றும்
 அப்பனே யிருவனையும் சுட்டு நீதான்
 ஓடிவரும் பிறப்பிறப்பும் ஒழித்து விட்டு
 உண்மையாந் தொண்ணூத்தாறு கருவிதன்னை
 சாடுவாய் அன்பினால் நீறாய்க்கி
 சாற்றுகிறேன் வாயு தனைக் கும்பிப்பாயே.

பொருள் : மேற்படி நாத விந்தின் சக்தியால் தொண்
 ணூற்றுறு தத்துவங்களும் நாசமாய்ப் போகும். ரணி மதியும்
 ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து பிறப்பு இறப்பை அறுக்கும். இருவனையும்
 பொருக்கிப் போகும்.

கும்ப வக்ஷண மறிய

145. கும்பிப்பாய் மூலத்தில் வாசி தன்னை
கூறுகிறேன் நாசி வழி வாரா வண்ணம்
நம்பிப் பார் சாங்க யோகஞ் செய்வாய்
நானிலத்தில் பஞ்சாஷு ரஅமுரிநஞ்சை
சம்பிரமாய் வயிராக்கியத் துடனே கொண்டு
சாற்றுகிறேன் தேக மென் சாண் தன்னைச் சுட்டு
பம்பரம் போல் ஆதார ஸ்தலத்தில் நின்று
பாரப்பா பாணத்தை மாறத் தேகம்.

பொருள் : அமுரி சுற்பம் கொள்வதினால் வாசி கட்டுப்
படுமென்க. நாசி வழியாய் சுவாசம் வராது.

146. தேகமது தங்கமாம் ஸ்திரந் தானப்பா
திறத்தினால் தன்னைத் தானறிந்து தானும்
பாகமுடன் ஜடந்தன்னை சுத்தி செய்து
பாரப்பா அம்பிகையின் பாதந் தன்னை
தேகமதில் அல்லும் உல்வா யறிவாய் நீயும்
தேனைப்போல் சொல்லுகிறேன் இன்னங் கேளு
ஆகமத்தில் தியானத்தின் புகழை யப்பா
அறிவதற்கு தச தீக்ஷை காட்டினேனே.

பொருள் : மேற்படி சுற்பத்தினால் தேகம் தங்க மயமாகும்.
தன்னைத் தானறிதல் கூடும். தசதீக்ஷை முடிந்தால் ஆகமத்தில்
சொல்லப்பட்ட தியானம் எதுவென்று விளங்கும்.

147. காட்டினதால் கருஜூரார் நாடுதன்னில்
கருணையுடன் நிலைத் திரு நீ என்றுமப்பா
ஆட்டப்பா அஷ்டாஷுர மென்ன வென்றால்
அன்பனே அமுறி புளியாகு மப்பா
இஷ்டமுட னிதுவுண்டு சித்தியாட
இயற்றுகிறேன் வங்சிங் என்றெழுத்தைத் தானும்
நாட்டமுடன் வங்கென்று யழுத்தித் தானும்
நலமுடனே வாசி யிழு எங்குந்தானே.

பொருள் : அஷ்டாட்சர மென்பது அமுரி புளிதானாகும்.
அதையே சடாட்சரம், ஏகாட்சரம், ஐம்பத்தோரட்சரமென
சித்தர்கள் சொல்லலாயினர். இலையெல்லாம் பரிபாஷை
நாமங்கள் என்பதறிக.

ஏக தீக்ஷை

148. எங்கும் பிரகாசமா யிருத்திப் பாரு
ஏகாந்தம் ஒரு தீக்ஷை முடிந்து தானால்
சங்கையின்றி அஞ்சி மூன்று இரண்டு தன்னை
சார்புடனே அறியலாம் இன்னுங் கேளு
பங்கமென்ற விதியை வெல்லு மதியினாலே
பார்மகனே மதியாலே விதியை வெல்லு
சிங்கம் போல் பதியறிய ஞானப் பாதை
சிறப்புடனே யிதுவப்பா அறிந்து கொள்ளே.

பொருள் : நீ ஞானப் பாதையில் உயர வேண்டுமாயின்
ஐந்து மூன்று என்னும் எட்டாகிய (அ - லும்) இரண்டு என்னும்
(உ - லும்) சேர்க்கத் தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அது
தெரிந்தால் விதியை மதியால் வெல்லலாம்.

149. அறிந்து கொள்ளு மல ஜலமும் கழிந்ததானால்
அப்போ வல்லோ இந்திரியமும் பாழாமப்பா
பிறகிந்த மதிகண்டு உனதெழுத்தைக் கண்டால்
பிலமறவே தான் போக்கு புலத்தியா நீ
அறிவிப்பேன் இன்னுங் கேள் பூதலத்தில்
ஐம்பொறிகள் புலனை வரு மகாங்களெல்லாம்
திறமுடனே வெளிதனிலே விடாமற்றானும்
தீர்க்கமுடன் பூசித்ததென்ன வப்பா.

பொருள் : ஐம்பொறிகளை அடக்கி விந்துவை நாசப்படுத்த
தாமல் தீர்க்கமுடன் மகாங்களெல்லாம் இருந்ததை அறி
வாயாக.

150. அப்பா கேள் வாத சித்தி பெற்ற தென்ன
அன்புடனே சொல்லுகிறேன் புலத்தியா கேள்
ஒப்பாக மதி ரவியை பணிந்ததாலே
உறுதியுடன் தன்னுக்குள் உவர் அகற்றி
தப்பிதங்க ளில்லாமல் வாழ்ந் திருந்தார்
தண்மையுடன் காரமென்ற பூநீர் தானும்
உப்பாக காயத்தில் இருக்க வப்பா
உண்மையுடன் சாரத்தைக் கொண்டுதானே.

பொருள் : ரவி மதி யென்னும் நாத சிந்தை தெய்வமாக
கொண்டதினால் தனக்குள்ளிருக்கும் உவர் அகற்றி சிரஞ்சீவியாய்
வாழ்ந்தார்கள். நம் உடலிலுள்ள காரம் என்ற சவுக்காரம்
நிலைக்க வேண்டுமாயின் வழியைனால் கட்டவேண்டும். அப்படி
கட்டிய சவுக்காரமே நம் உடலில் உறுதியாய்க் குடி புகும்.

பூநீரின் உண்மை

151. கொண்டுமே சவுக்காரம் கட்டாமற்றான்
குணம் பேயாய் உலகத்தில் பூநீர் தேடி
அண்டத்தில் அலைந் தலைந்து மாண்டா ரப்பா
அப்பனே யதுவன்றோ பூநீர் காரும்
நன்றாக யிது வல்லோ புனியாம் பூநீர்
நன்கார வீரமது வெடியுப்புந் தான்
கொண்ட பொருள் அடிமுடியும் இதுதானப்பா
கூறுகிறேன் சுருதிமுடி பொருளைக் கேளே.

பொருள் : சவுக்காரம் இன்னதென அறியாமல் உலகத்
தோர்கள் அங்குமிங்கும் அலைந்து மாண்டார்கள். வீரம்,
பூரம், வெடியுப்பு, அடிமுடி யென்ப தெல்லாம் புனி பூ
நீராயிற்று.

தாம்பூரக் கட்டு

152. பொருளப்பா யிப் பொருளே சுருதி அந்தத்தில்
புகழுடனே சொல்லு கின்ற பொருளாமப்பா
அருந்தவத்தால் ஒருவருமேயறியாமற் றான்
அப்பனே சூட்சமாய் முடிக்க வேண்டும்
திறமுடனே அகார மென்ற தீட்சை யொன்று
தீர்க்கமுடன் சத்தி யென்ற தீட்சை ரெண்டும்
சிறப்புடனே முடிந்தபின்பு தாம்பூரத்தை
சீராக உருக்கியே சொல்லக் கேள்.

பொருள் : வேதங்கள் சுருதிகளில் சொல்லப்பட்ட
முடிவான பொருள் ஐதுதான். எல்லாம் மறைபொருளாய்ச்
சொல்லிவிட்டனர். அகரத்தை ஒரு தீக்ஷையும் உகரமென்ற
சக்தியை இரண்டு தீக்ஷையும் செய்து முடிந்த பிறகு தாம்பூ
ரத்தை உருக்கு. (அகரம்—அமுரி. உகரம்—உப்பு.)

கற்பசித்தி யானதற்கு சாக்ஷி (தாம்பூரம் கட்டும்)

153. சொல்லக்கேள் சுத்த கெங்கை தனிலே சாய்க்க
சுயம்பாகிரவி போலே ஒளியாம் செம்பு
நன்றாய்க் கேள் இப்பர் கைக் காண்ப தப்பா
நானிலத்தில் எளிதல்ல நான்தான் சொன்னேன்
உல்லாச தன் தேகம் ஊறலற்று விட்டால்
உறுதியாய் தாம்பூர முரல் போமென்று
எல்லைதனில் என் குருவும் எனக்கு உரைத்தார்
ஆதலால் புலத்தியனே உனக்காய்ச் சொன்னேன்.

பொருள் : உருக்கிய தாம்பூரத்தை சுத்த ஜலத்தில் சாய்க்க தாம்பூரம் களிம்பற்று சூரியணைப்போல் ஒளிவிசும். தாம்பூரத்திலுறலெடுக்கக் கூடியது. நம் உடம்பிலிருக்கும் ஊறலையும் அகற்று மென்க. ஆனால் முதலில் நம் தேகத்திலுள்ள ஊறலை அகற்ற வேண்டும்.

154. சொல்லுகிறேன் இனி சர்வ சித்தி கேளு
 சூகாமாய் செம்பதுவுங் கட்டித்தப்பா
 விள்ளக் கேள் மூலகரு சேர்ந்தால் கட்டி
 இறுகியே வலுவாகி ஜோதியாகி
 மெள்ளக் கேள் பத்து வயதாகு மப்பா
 மேலும் நாத விந்தாலே சரக் கெல்லாந் தான்
 அல்லவின்றி கட்டுமடா சொல்லக் கேளு
 அப்பனே நவ பாஷாண முதற் கொண்டு தானே.

பொருள் : ஊறலற்று தாம்பூரம் கட்டும். மூலகரு சேர்ந்தால் பத்து மாத்தாகு மென்க. நவபாஷாண முதல் எல்லா சரக்குகளும் கட்டுண்ணும்.

155. முதற் கொண்டு பரிசு வேதை யாகு மப்பா
 முதல் நமசிவய மென்ற ஐந்தும் விந்து
 விதம் ஐயும் கிலியும் சவ்வும் நாதமாகும்
 விருப்பமுடவ் கொண்டுமே வாசி யூதி
 பத அங் உங் என்ற தொரு எழுத் திரண்டும்
 பாரப்பா சமரச மாகப் பத்தும்
 இதமுடனே சாதித்தால் பிரம்ம லபியும்
 அகன்று போகு மென்று எந்தன் குருநாதன் சொல்ல.

பொருள் : நமசிவய வென்ற மந்திரம் விந்தாகும். ஐயும், கிலியும், சவ்வும் என்கிற தெல்லாம் நாதமாகும். அங், உங் என்பது எட்டிரண்டும் கூட்டினால் பத்தாகும். இதை சாதித்தால் பிரம்ம லபி விலகிப்போகும். எளிதாக சொல்ல வேண்டுமாயின் நாதவிந்துக்களை சேர்த்ததும் பத்தாகும். அதாவது (8 + 2).

வித்தில்லாமல் மரமில்லை

156. சொல்லவே புலத்துயனே யுனக்குச் சொன்னேன்
 சொன்ன பத்தெழுத்தும் தச தீட்சை யாச்சு
 அல்லவதில் ஒங்காரம் ஒரு தீட்சை யாச்சு
 ஆக படுனார் தீட்சை சொன்னேன் அப்பா
 விள்ளுகிறேன் வித்தில்லா பூமி யுண்டோ
 விந்து நாத மில்லா விட்டால் வாசி யுண்டோ
 நலமாங் கேள் சித்தி யில்லா சித்தது முண்டோ
 நன் சிவனில்லா விட்டால் தேவ குண்டோ.

பொருள் : புலத்தியனே, பத்தெழுத்தும் தச தீட்சை யாச்சு. அதில் ஓங்காரம் ஒரு தீட்சையாச்சு. ஆக தீட்சை பதினொன்று. வித்தில்லாமல் எப்படி மரம் கிடையாதோ அதைப் போன்று விந்து நாத மில்லாமல் யோகமில்லை. சித்தியில்லா சித்தனில்லை. சிவன் இல்லாவிடில் தேவரில்லை.

157. உண்டோதான் சுருத்தில்வாறு கண்டு கொள்ளு
உத்தமனே சுதிர் மதியும் பிறகு தானும்
நன்றாக ஏவலது செய்ய லாச்சு
நாட்டுகிறேன் அப்பு உப்பு வெடி யுப்பாகும்
கண்டு மிதை யறிந்தோர் செய்வார் செய்வார்
காண்பா இப்பொருள் தான் உனக்குச் சொன்னேன்
இன்னால் போல் ஒரு நூலும் சொல்லா தப்பா
இயற்றுகிறேன் மதி தன்னைக் கொண்டு தானும்.

பொருள் : அப்பு உப்பு சேர்ந்ததுதான் வெடியுப்பு. இந்த சூட்சுமத்தை அறிந்தவன் எல்லாம் செய்ய வல்லவன்.

158. கொண்டுமே தேகமது சுத்தி செய்வாய்
கூறுகிறேன் வரும் வழலை யப்போதன்று
உண்டப்பா வினையிருந்தால் இந்தக் கூட்டை
உறுதியுடன் அபான நீர் கொண்டு சாடி
நன்றாக யிந்த கர்மம் வீட்டைத் தானும்
தான் சித்தி வீடாக ஆண்டு காணும்
நின்றப்பா சாரத்தைக் கொண்டு தேற்று
நினைவுடனே அலை கடலை உண்டால் கேளே.

பொருள் : அலைகடல் என்னும் கடல் நீர்தான் வழலை. அதுவே 'அ' என்னும் பாணநீர். இந்த வழலை சுத்தியாயின் சவுக்கார மாகிய உடல் சுத்தி யாகும். இங்கு உடல் என்பது உப்பு.

159. உண்டால் கேள் மல ஜலத்தை போக்கு மப்பா
உண்மையுடன் மல சுத்தி தோன்றுந் தோன்றி
செண்டாம் உலையின் வாய் மெழுகு போலே
தேகமது இருக்கு மப்பா அக்காலத்தில்
குளகு மலமன மதுவும் ஒருமித்தால் கேள்
கூறுகிறேன் ஜடசுத்தி யாகு மாகும்
தெண்டமா யிருக்காமல் மலக் கூட்டைத்தான்
திருப்தியாய் தந்தை யவன் காட்டி னானே.

பொருள் : லை கடல் நீர் என்ற அமுரினைய உண்டால் மலஜல மில்லாது தேகம் சுத்த தேகமாகும். மனமதுவும் சுத்தியாகி ஜடமதுவும் சுத்தியாச்சு.

160. ஆனதால் நானுனக்கு சொல்லுகின்ற
 அன்பான பிரமாதி கற்பம் உண்டு
 சேரணையா வஜ்ஜிர வீட்டுக் கப்பா
 சொல்லுகிறேன் அதையுண்டு மலத்தைப் போக்கி
 வீணாக கச டெல்லாம் முழுதும் நீக்கி
 விளம்புகிறேன் தேச சுத்தி சுகமாய்ச் செய்து
 கொணன்ற கச துக்கம் துலைந்து தானும்
 கூறுகிறேன் அந்த ஒரு ஆண்டு சென்று.

பொருள் : பிரம்மாதி கற்பம் கொண்டு இக் கூட்டிலுள்ள மலங்களை யெல்லாம் போக்கு. கச டெல்லாம் ஒழித்துக்கட்டு. கச துக்கம் என்ற இரு வினைகளும் அற்றுப் போகும்.

மாஸையில் உண்ணும் புளி ஷய்முறை அளவு

161. சென்றுமே யிரண்டான ஆண்டில் தானும்
 செப்புகிறேன் ஐந்தான மாதந் தன்னில்
 நன்றான காலதனில் வரும் காரத்தில்
 நவிலுகிறேன் பானம் வீட்டு ரவியில் வைத்து
 பண்டான மெழுகு போலான புளியை
 பாரப்பா மாஸைதனில் சொல்லக் கேளு
 நன்றான புண்ணக் காயளவு கொள்ளு
 நன்றாக தினம் சுண்டக்காய் தான் கொள்ளே.

பொருள் : புளி யின்ன தென்பதை இங்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. காரமென்ற விந்துவல் நாதமென்ற நீரை சேர்த்து ரவியில் வைத்தால் மெழுகு. இம் மெழுகை புண்ணக்காய் யளவு மாஸையில் உண்ண வேண்டும். பிரதி தினமும் மாஸையில் சுண்டக்காயளவு கொள்.

தாம்பூரக் களிம்பு அறுதல்

162. கொண்டான மூன்றான ஆண்டில் கேளு
 கூறுகிறேன் புளி விந்து சேர்ந்து தானும்
 நன்றாக முடிக்கும் விதம் சொல்லக் கேளு
 நற் செம்மை யுருக்கியே மூன்று மாண்டில்
 அண்டர் பிரான் தயவினால் வரும் பானத்தில்
 அப்பனே உருக்கி சாய்த்திட்டால் கேள்
 உண்டை போல் மணியாகும் அதைத்தான் பின்னும்
 உருக்கி நன்றாய் தான் பார்க்க ஊர லற்றே.

பொருள் : உப்பு புளியையும் சேர்த்து அதில் தாம்பூரத்தை உருக்கி சாய்க்க மணிபோல் கட்டிப்போகும். அதை எடுத்து உருக்க ஊறலற்றுப் போகும்.

நாக வங்கம் முதலிய உலோகங்கள் மணி

163. ஊரலற்று இருக்குமப்பா இன்னுங் கேளு
உறுதியுடன் நாக வங்கம் எல்லாம் அப்பா
பார்த்துமே பானத்தில் உருக்கிச் சாய்க்க ,
பகருகிறேன் குவடு மணிபோலே யாகும்
காரத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு வருநாள் தன்னில்
கருணையுடன் உலையதனில் அத்தைக் காச்சி
வீரமுள்ள சாரத்தில் தோய்த்துத் தானும்
விருப்பமுடன் மூசைதனில் வைத்து மூடே.

பொருள் : நாகவங்கத்தை உருக்கி மேற்படி பானத்தில் தனித்தனியே சாய்க்க மணிபோல் கட்டும். கட்டிய மணியைக் காய்ச்சி சாரத்தில் தோய்த் தெடுத்து மூசையில் வைத்து மூடு.

நாக வங்க வேதை

164. மூடியே சீலை மண் செய்து தானும்
முக்கியமாய் உலையில் வைத்து ஊதினாக்கால்
ஆடியே உருகி நன்றாய் செம்பே யாகும்
அப்பனே வாங்க நாக மதுவும் செம்பாம்
நாடிநீ பணவிடை தான் வகைக்கு தூக்கி
கன குகையில் இட்டுமே உருக்கினாக்கால்
கூடியே உருகி நன்றாய் இருக்கும் பாரு
குங்குமப்பூ வர்ணமதுக்கு அதிகம்தானே.

பொருள் : மூடிய மூசையை சீலை மண் செய்து உலையில் வைத்து கனமாக ஊதினால் செம்பாகும். கட்டியநாகம் வங்கத்தில் பணவிடை தனித்தனி யெடுத்து சேர்த்து உருக்கினால் குங்குமப்பூ வர்ணமாகும். குருவாகும்.

நாக வங்க குரு வேதை

165. அதிகமாங் குரு வதனை நவ லோகத்தில்
அன்பனே யீய்ந்தால் வேதை யாகும்
சதி மோச மில்லாமல் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
சாற்றுகிறேன் இனி முப்பூ இலக்கணங்கள்
ஆதி விந்தால் காரமது வெளியாய்ப் போகும்
அக்கார சாரத்தால் தேகம் சித்தி
விதமுடனே சாரத்தைக் கொண்டு தானும்
விருப்பமுடன் சரமாறி யேற்றில் தானே.

பொருள் : ஷ்டி குருவை நவலோகத்தில் பத்துக்கு ஒன்று கொடுக்கத் தங்கமாகும். இனி முப்பூ இலக்கணத்தைப் பற்றி சொல்லுகிறேன். கார சாரத்தாலே தேகம் சித்தி.

166. ஏற்றினான் தச தீகை முடியும் பாரு
 ஏகாந்த நாத விந்து தன்னைத் தானும்
 போற்றிய தோர் வாலி பெண் ரூப மாறும்
 புகலுகிறேன் எனது குரு எனக்குத் தானும்
 சாற்றினதாஃ புலத்தியனே விந்து நாதம்
 சார்புடனே வினம்பினேன் உனக்கு அப்பா
 தேற்றிய தோர் பூரீ ரே நாத மாறும்.
 தெகுட்டாத வீரம் வெள்ளைக் கல்லுப்புத் தானும்.

பொருள் : நாதவிந்தைச் சேர்த்தாள் தச தீட்சை யாகும்.
 நாதம் பூரீராகும். வெள்ளைக்கல் (வீரம், கல்லுப்பு) என்பது
 விந்தாகும்.

167. வெள்ளைக் கல்லுப் பதுவே விந்து வாகும்
 வினம்புகிறேன் கார சார மிரண்டி னாலே
 கொன்னையாய் சொரூப சித்தி பெறவே யாகும்
 கூறுகிறேன் அமுரியே அப்பு வாகும்
 சன்னை யில்லா அப்பதுவே உப்பு வாகும்
 சாற்றுகிறேன் உப்பதுவும் சிவமது வாகும்
 நல் புளியே நாதமாம் நாதம் சித்தி
 நாடினேன் இதுகனையும் உன்னுக் குள்ளே.

பொருள் : இவ்விரண்டும் சேரில் சொரூப சித்தி யுண்டாம்.
 அமுரியென்பது அப்பாகும். அந்த அப்பே உப்பாகும். மேற்படி
 உப்புக்கு நாமம் சிவம். உப்பும் புளியுமென்னுயிடத்து அப்பு
 உப்பாகவும் நாத மென்ற பூரீ புளியாகு மென்க.

168. உள்ளுக்குள் அறிந்து சுற்பம் முடித்திட்டாக்கால்
 முப்பு சுண்ணம் முடியுமாம் அப்பால் கேளு
 சற்சிவத்தில் சத்தியது இருக்கும் பாரு
 காட்டுகிறேன் சத்திதனில் நில மிருக்கும்
 பண்ணுகிறேன் நாதமால் கனகம் தானும்
 பாரப்பா உனக்குள்ளே இருக்கு தப்பா
 சண்டனையும் ஜெவிப்பதற்கு சாரமாண்டு
 சரமாநி யேற்றியே சொல்லக் கேளு.

பொருள் : இதை நீ நன்றாக உணர்ந்து கொண்டாயாகில்
 முப்புச் சுண்ணம் முடியும். சிவத்தில் சத்தி உண்டாகிறது.
 சத்தியில் பிருதிவி உண்டு. நாதமில்லாவிடில் கனகமென்ற
 தங்கம் உண்டாகாது.

169. சொல்லக்கேள் சாரமென்ற சத்திதன்னை
 ககமுடனே கைவசமே யாக்கினுக் கால்
 அல்லலாம் இரு வினையு மற்றுத் தானும்
 அடியோடே நாசமாய்ப் போகும் பாரு

நல்லாய் கேள் காரமது வந்தவாறு
நற்சித்தம் நூலந்தம் சொல்லும் சொல்லும்
விள்ளுகிறேன் இதை யறிந்த மகான்கள் தானும்
விள்ளுகிறேன் மாயவே மாட்டார் தானே.

பொருள் : இந்த கார சாரங்கனையே நூல்கள் மறைமுக மாய் பல பெயர்களில் சொல்லியுள்ளன. அவைகளே நூலின் அந்தம். இதை அறிந்த மகான்கள் சாகமாட்டார்கள்.

170. மாயாமல் இருந்தாலோ நன்றாய்ப் பாரு
மகிமையுள்ள புலத்தியனே சுக்கிலத்தை
மாயாமல் உடலுக்குள் இருந்தாமல் தான்
மாய்கின்றார் உலகத்தோர் வினாய் தானே
மாயாமல் இருக்கவென்றால் இருப்பதுண்டு
மகிமைதனை தெளிந்து நீ கொள்வா யப்பா
பாயவே உண்ட நீர் உன்னுக்குள்ளே
பாய்ந்நிட்டால் சண்டளில்லை சாக்காடிக்கலை.

பொருள் : சாகாமல் இருந்தாலன்றே முக்தி யடையலாம். மனிதனாய்ப் பிறந்து இறந்து விட்டாலென்ன பயன்? சுக்கிலத்தை வினாக்கி உயிரையும் வினாக்குகிறார்கள் மனிதர்கள். உண்ட அமுரி உன்னுள்ளே சேர்ந்தாக்கால் எமன் எங்குள்ளான்?

171. இல்லையப்பா அரணுடைய தெரிசனந்தான்
இன்பமுடன் கண்டோர்க்கு கவிவிராது
நல்லாகத் தான் சொன்ன பொருளைத் தானும்
நானிலத்திம் பெரியோர்கள் அறிவா ரப்பா
சொல்லக்கேள் சகல சித்தர் சொல்லி வைத்த
சுகமான பரி பாஷை ஆய்ந்து தானும்
அல்லலற ரகசியத்தை வெளியில் விட்டேன்
அப்பனே தத்துவங்கள் கொண்ணூத்தாதே.

பொருள் : நான் சொன்ன பொருளைப் பெரியோர்கள் அறிந்து கொள்வர். சித்தர்கள் சொல்லும் பரிபாஷையை ஆராய்ந்து ரகசியத்தை வெளியில் விட்டேன்.

172. தொண்ணூத்தாறு தத்துவமும் கடாவிட்டாலோ
சொற் பெரிய ஞானமதை அறியாமற்ருள்
திண்மையாய் பிறப்புகளும் ஒழியா வண்ணம்
தேகமது மாய்கைகளில் அழிந்து போகும்
உண்மையாய் ஞான மென்பது தானப்பா
உறுதியுடன் பாவந்தால் உதிக்கும் பாரு
நன்சித்தர் மறைத்து வைத்த மார்க்கம் மார்க்கம்
நானிலத்தோர் அறியார்கள் ஆதலாலே.

பொருள் : இந்த இருள் தேசத்தில் மும்மனங்களும் 96-தத்துவங்களும் பொசுக்கப் பட்டாலொழிய இவ்வுடல் மாய்கையால் அழிந்துபோகும். பிறகு ஞானமென்பது ஏது?

173. ஆதலால் பாலமென்று எண்ணி யானும்
அப்பனே புலத்தியனே வெளியில் விட்டேன்
சாதகத்தால் சத்திதனை போற்றி செய்து
தச தீகை தன்னாலே காயசித்தி
விதமுடன் பெறவேணும் பெற்றால் கேளு
விளம்புகிறேன் ஆதியும் பரந்தனக்குத் தானும்
ஆதியிலே சித்தர் கள்தான் வைத்த பேரை
அப்பின பரிந்து நன்றாய்ச் சொல்லக் கேளு.

பொருள் : நானிலத்தோர் அறியார்களாதலால் நான் பொருளைச் சொன்னேன். சித்தர்கள் அதற்கு ஆதி உப்பு என்ற பெயரிட்டனர்.

174. சொல்லக் கேள் அண்டக்கல் என்றுதானும்
ககமான ஆணைக்கல் என்றுதானும்
உல்லாச சல்ல வேரென்று தானும்
உத்தமனே கொல்லி வேரென்று தானும்
விள்ளுவேன் விடக்கல்லு என்று தானும்
விருப்பமாய் குருக்கல்லு என்று தானும்
நல்லாய்க் கேள் கடல் நுரையாம் என்று தானும்
நாட்டுகின்றேன் கடலுப்பு என்றுதானே.

175. என்றுமே பூநீற்று உப்பு வென்றும்
ஏகாந்த கந்தமல மென்று தானும்
முன்னாளில் ஆதியந்தம் தனக்குத் தானும்
உறுதியுடன் இவ்வளவு பேருமிட்டார்
இன்னும்பா அநேகவித நாமமுண்டு
இதுவெல்லாம் ஆதியந்த காரத்துக்கு
நன்றாக பலபேர்கள் இதனைத் தானும்
நாட்டிவைத்தார் கருவதனை நாட்டிப்பாரே.

பொருள் : (174-175) ஆனால் சித்தர்கள் அதோடு நிலாமல் முப்புகிற்கு பல பெயர்களை மேற்கண்டபடி கொடுத்தனர்.

காயாபுரி பட்டணம்

176. பாரப்பா இனமறிந்தால் பெறலாம் பேறு
பதி காயாபுரி யென்ற பட்டினத்தில்
வீரமுடன் இருக்கின்ற கன்னி வாலை
விசுவாமடன் மதியமீதம் தந்தாளாகில்

தீரப்பா யிவ்விதம் மருந்தென்றுந் தான்
தீர்க்கமுடன் அறிந்து கொள்ளு புலத்தியனே ஐயா
சார்பத்து ஓராண்டு சென்ற லப்பா
சாற்றுகிறேன் சஞ்சீவி யாகுந் தானே.

பொருள் : காயாபுரி பட்டணமென்ற இடத்தில் அக் கன்னிப் பெண் என்பவள் வாசம் செய்கிறாள். அவள் மதியமிர்தத்தைத் தந்தால் வேறு மருந்தொன்றும் வேண்டாம். அப் பட்டினம் எங்குள்ளதென்று தெரிந்து கொண்டால் அந்த சஞ்சீவியை எடுத்துக் கொள்ளலாம். (காயாபுரி பட்டினம் என்பது பரிபாறை. அது ஓர் ஊர் அல்ல).

177 ஆகவே அமுரி மாறி மாறித் தானும்
அப்பனே நித்தியமும் வாசியூது
தாகமுடன் ஒரு நாளு மாகிலுந் தான்
தவறாமல் தேகமது சுத்தியாக
பாகமுடன் வரவரவே மாறுந்தேகம்
பாரப்பா சூரியன் தன் ஒளிபோல் வீசும்
சோகமின்றி வருஷ மொன்று மதிதான் மாற
சொல்லுகிறேன் பின் வேதை யாகுமப்பா.

பொருள் : அமுரியை ஒரு நாள் விடாமல் சாதிக்க உடல் சூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கும்.

178. அப்பனே கேள் புருஷனுடன் பெண்தான் கூடில்
அதைகிறேன் விந்ததுவும் தரித்துத்தானும்
ஒப்பாக பிள்ளையது ஜெனிக்குமாப் போல்
உற்றதொரு காரசார நாத விந்தால்
தப்பிதங்கள் இல்லாமல் ஜடந்தான் மாறி
சாற்றுகிறேன் புதிதாக பிள்ளை தானும்
அப்பா கேள் பாணுபோல் ஜெனிக்கும் சொன்னேன்
அரிதான காயகற்ப மாகும் பாரே.

பொருள் : ஆண் பெண் கூடி விந்து தரித்து பிள்ளை ஜெனிப்பது போல் காரசாரமென்ற நாதவிந்துக்கள் சேரும் போது ஜடமாக இருந்த பொருளில் உயிருண்டாகி காயகற்பம் விளையும் என்பதைச் சொன்னேன்.

179. பாரப்பா வெகுபாடு அமுர்தத்தாட்டம்
பார்தனிலே கற்ப முண்ண சிலது பேர்கள்
கூடியே வாதமது செய்வதற்கு
கூறுகிறேன் விந்ததுவு மில்லாமற்றான்

நாடியே காரசார குருதான் தேடி
நாட்டமுடன் அலைந்தலைந்து அனித்யந் தன்னில்
காட்ப்பா சுடுகாடு போய்ச் சேர்ந்தார்கள்
காட்டுகிறேன் கார சாரம் இரண்டினாலே.

பொருள் : பார்தனிலே வாடுகள் சேர்ந்து ரசவாதம் செய்வ
தற்கு கார சார குருவைத் தேடி அலைந்து அலைந்து முடியில்
சுடுகாடு போய்ச் சேருவார்கள்.

180. இரண்டினால் தன்னைத் தானறிய வாகும்
இன்பமுடன் சித்ததுவும் ஆடலாகும்
திறமுடனே நாலாண்டு கடந்த பின்பு
தீர்க்கமுடன் தான் ஜனித்தால் நோய்கள்தானும்
சரசமுடன் புலத்தியனே யிதற்கு முன்னே
சாற்றினதோர் அண்டச் சுண்ணம் தன்னைக் கொள்ளு
அறிவித்த அமுர் தம் உண்டால் ஜெயக்கலாகும்
அப்பனே பதினெண்பேர் சித்தர் தானே.

பொருள் : நான்காண்டுகள் கற்பம் சாதிக்க எல்லா
நோய்களும் அகலும். அதன்பின் அண்ட சுண்ணத்தைச்
சாப்பிடவும்.

181. பதினெண்பேர் ஒளித்து வைத்த பொருளை யெல்லாம்
பாரப்பா இன்னூறில் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
சதிமோச மன்றி பரனகுளால் அன்றோ
சாற்றுகிறேன் தசதிகை முடிய வேண்டும்
மதியினால் இறப்பு பிறப்பு மாற்றுதற்கு
மகிழ்ச்சி கொண்டு இக்கற்பம் சொன்னே னப்பா
பதம் பெறலாம் சாதித்தா லென்றுதானே
பகர்ந்தாலோ எனது குரு யெந்தனக்கு.

பொருள் : பிறப்பு இறப்பை ஒழிப்பதற்கு இக் கற்பம்
சொன்னேன்.

182. அடியேனுக்கு எனது குரு சொன்னதைப் போல்
அப்பனே புலத்தியனே உனக்குச் சொன்னேன்
துடியினிமேல் கற்பமுண்டால் துன்பப் போக்கை
சொல்லுகிறேன் முதலாண்டில் அப்பா கேளு
சடுதியாய் முதல் மாதம் முதற்கொண்டுந் தான்
சாற்றுகிறேன் மூன்று திங்கள் வரைக்குந் தானும்
கெடுதியாய் வருகின்ற நோய்கள் அப்பா
கேளு நீ கால் அசகும் வகையைக் கேளு.

பொருள் : முதல் மாதம் முதல் மூன்று தினைங்களுக்குள் கால்

183. கை யெரியும் கண்குகம் வாயுங் கூகம்
கண்டமது பச்சைப்புண் நீதங் காணும்
பொய்யெல்லாங் கவிந்தாலும் தீண்டினால் போல்
மேலிருக்கும் அசதிகளும் தீபனந்தான்
அப்பனே புலத்தியனே அமுதங் காணும்
அறைகுவேன் நாலு திங்கள் முதல்தான் கொண்டு
பையவே ஐந்து திங்கள் வரைக்குந் தானும்
பாரப்பா வருகும் நோய் சொல்லக் கேளு.

பொருள் : கை எரியும், கண் கூகம், வாயும் கூகம், தொண்டை பச்சைப் புண்ணாகிவிடும். அசதி, தீபனம் மிகுதியாகும். நாலு திங்கள்முதல் ஐந்து திங்களுக்குள் மேற்படி நோய்கள் வருகும்.

184. சொல்லக்கேள் மயக்கம் வரும் பேதி காணும்
சொற்பெரிய மன மதுவும் தாளா தப்பா
அல்லலற்று மனந்தானும் தாளவேணும்
அப்பனே நீ யிந்தக் கற்பங் கொண்டு
ஒங்காலம் இவ்வளவும் அவஸ்தை யென்று
தேறிந்து கொள்வாய் உள்ளிருந்த நோய்க ளெல்லாம்
உல்லாச மாகவே வெளி சுபாவங் காணும்
உத்தமனே உடம்பெல்லாம் புண்ணாய்ப் போமே.

பொருள் : மயக்கம் வரும். பேதி காணும். மனம் தாளாது. இந்நோய்களெல்லாம் உள்ளிருந்து வெளி வருபவைகளாகும். உடல் முழுதும் புண்ணாய்ப் போகும். தொட்டாலும் வலிக்கும்.

185. புண்ணாக வெந்துமே நீறுமப்பா.
புகழான வெள்ளிலை போல் மேனியெல்லாம்
நன்றாக கடுத்துமே காணும் பாரு
நலமான இந்திரியம் உடைந்து தானும்
தண்ணீராய் போய் விடும் புலத்தியா கேள்
சாற்றுகிறேன் கள்ளிப்பால் சுட்ட புண்போல்
திண்மையாய் நாபியது வெந்துபோகும்
தீர்க்கமுடன் அமுரி கொண்டால் அப்போ தானும்.

பொருள் : உடல் புண்ணாகி இலைபோல் வாடும். கடுக்கும். இந்திரியம் உடைந்து தண்ணீராகும். கள்ளிப்பாலால் சுட்ட புண்போல் நாபியெந்து போகும். இதெல்லாம் அமுரிகொள்வதாம் என்றறியவும்.

186. அப்போது குமட்டுமப்பா கொள்ளொட்டாது
அப்பனே துள்ளி விழுந்தாடுந் தேகம்
ஒப்பிதமாய் கையெரியு மப்பா தேகம்
உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் சுருக்கென்றுந்தான்

அப்போது நீர் கடுப்பு தோணும் பாரு
அதுவுமன்றி தேகமெல்லாம் கருப்புத் தோணும்
தம்பிதமாய் நீர் தாரையுடனே புண்ணும்
சாற்றுகிறேன் கலகலென நரம்பெல்லாந் தானே.

பொருள் : கையெரியும். நீர்கடுப்புத் தோணும். தேகமெல்
லாம் கருப்புத் தோணும். நீர்த்தாரை புண்ணாகும். நரம்பெல்
லாம் தளர்ந்து போகும்.

187. எல்லாந்தான் தளர்ந்துமே காணு மப்பா
அந்த அஞ்சு திங்களிலே படும்பாடு தன்னை
அல்லாந்தான் என்ன விதமென்று தானும்
அப்பனே புலத்தியனே உனக்கு உரைப்பேன்
பொல்லா இடிபோலே இடிகள் தானும்
புதுமையாய் இடியது போல் இருக்கும் பாரு
எல்லாதனில் அனேக மன்னர் கூடிதானும்
இன்பமுடன் மல்யுத்தம் செய்வதைப் போல்.

பொருள் : எல்லாமே தளர்ந்து காணும். மல்யுத்தம் செய்தல்
போலும், உடலில் இடி இடித்தல் போலும் இருக்கும்.

188. போலவே தேக மப்பா இருக்கும் பாரு
புகலுகிறேன் தன்னுடம்பு தன்னுதல்ல
ஆலனிஷம் போல் விந்து தன்னீர் போலே
அப்பனே புலத்தியனே வருகும் பாரு
கோலமாய் படும்பாடு மெத்த வப்பா
கூறுகிறேன் அமுரி யுண்டால் தெரியும் பாரு
சீலமாய் உடலுக்குள் தொண்ணுத்தறுவர்
சீறி அந்த காலத்தில் யுத்தம் செய்வார்.

பொருள் : 96-தத்துவங்களும் உடலில் மல்யுத்தம் செய்யும்
தன்னுடம்பு தன்னுதல்ல வென்று தோன்றும்.

189. யுத்தமது செய்வார்கள் சித்ர வதையாம்
உத்தமனே இதை நீயும் அறிந்த பின்பு
புத்தியுடன் இருவப்பா பெண்களோடு
புகலுகிறேன் சேராதே கண்டால் கூட
சித்திபெற பேசாதே சொல்லி விட்டேன்
சிறுவனே பேசியது தாளா தப்பா
இத்தனை நாள் நரம்பு எலும்பு நாடி தன்னில்
இருந்ததொரு மச்சைகளும் ஏகிப்போகும்

பொருள் : 96—தத்துவங்களும் உடலுக்குள் யுத்தம் செய்யும். ஆனால் பெண்களுடன் சல்லாபம் செய்யாதே. அதிஜாக்கிரதையாய் இரு. பேதி அளவு கடந்து ஆகும். நரம்பெலும்புகளில் இருக்கும் துர் நீரெல்லாம் கழிந்து போகும்.

190. போருமப்பா அஸ்திகளும் தளர்ந்து தானும்
புகழாக கட்டு விட்டுவிடும் பாரு
ஆகுமப்பா சடலமது துரும்பாய்த் தானும்
அப்பனே சொல்லதுவும் துணைத்தானும்
பாருபெற எரித்தது போல் காணும் காணும்
பாரப்பா அநேக வினை அக்காலத்தில்
தேகமதில் வருகும் பார் அப்போ நீயும்
தெரிவையர்கள் மயல் தனிலே சிக்கிடாதே.

பொருள் : உடல் துரும்பாய்ப் போகும். அனல் வேகம் தாங்க முடியாது. இன்னும் அநேக வினைகள் தாக்கும். மற்றும் சொல்கிறேன். பெண்களின் காற்றுகூட உன்மேல் படக்கூடாது

191. சிக்காமல் இருப்பதற்கு இரண்டா மாண்டில்
சிறப்புடனே மாலைதனில் கொள்வதற்கு
சக்கரையாம் புளியதுவும் சந்தியில் தானும்
சாற்றுக்கிறேன் கிடக்கது பார் இதுகள் தன்னை
அக்கரையாய் முன்னமே சொல்லி விட்டேன்
அக்காமார் தான் துணைகள் இருந்தாலுந் தான்
பக்குவமாய் வரும் வினையை தீர்ப்பாரோ சொல்
பகருக்கிறேன் நாதப் பால் உண்மையின் பாதம்.

பொருள் : மாலையில் புளியை உண்ண வேண்டு மென்று இதுவரையில் சொன்னோம். எத்தனை உறவுகள் இருப்பினும் உனக்கு வரும் வினைகளை விலக்கமுடியுமோ? முடியாது.

192. உண்மையுடன் பாதமது தொழுது நின்று
உத்தமனே பின்னாலுந் திங்கள் தன்னில்
அமையுமே யிருக்கும் நோய் சொல்லக் கேளு
அசதிகளும் உறக்க மொடு மயக்கத் தோடு
தமதான தேக மெல்லாம் அனலேயாக
சாற்றுக்கிறேன் இருக்கும் பார் உடல் கூசும்
சுமையான தொண்ணூத்தாறு கருவி தானும்
சுகமான உடலை வெவ்வேறு கூர்தான் செய்யும்.

பொருள் : மயக்கம், உறக்கம் அதிகமாகும். உடல் கூசும்.

193. செய்துமே வேதனை கொடுத்துத் தானும்
 ஜெகந்தனிலே விகாரமாய் வைக்கும் பாரு
 அய்துமே அதிக பசி கோபத் தோடு
 அப்பனே அனல் வேகம் மெத்த காணும்
 கொய்த இந்த கற்பத்தை யறிந்து தானும்
 கூறுகிறேன் முறையிதுவும் தவறாமற்றான்
 நய்துமே கொண்டாக்கால் நான் சொல் வண்ணம்
 நானிலத்தில் தேகமிந்த கூறாய் காணும்.

பொருள் : அதிக பசி கோபம் உண்டாகும். ஏழாம்
 எட்டாம் திங்களில் பிணிகள் வெளியாகும்.

194. காணும் ஏழுதிங்கள் தனிலே கேளு
 கருத்துகந்து யிது செல்ல மயக்கந் தானும்
 பூணவே வருகும் பார் புலத்தியனே அய்யா
 புகழான இப்பிரம்ம கற்பப் பேரு
 ஊணவே யறிந்தோர்கள் மகான்க ளப்பா
 உறுதியுடன் எட்டான திங்கள் தன்னில்
 காணாமப்பா கொட்டானி வீட்டால் ஊரே போகும்
 கருத்துகந்து பட்டாலோ தெரியும் பாரு.

பொருள் : ஏழாம் திங்களில் மயக்கம் காணும். ஊர்
 கேட்கும் அளவில் கொட்டானி வரும்.

195. தெரியும் பார் பாடுபட்டால் சொரூபம் சித்தி
 தெரிந்ததுமே வருகும்ப்போ விந்து வீட்டால்
 குறியும்பார் வந்தவுடனே வினை மீளாது
 கூறுகிறேன் தேகமுமே அழிந்து போகும்
 பரிந்து பார் இதன் பெருமை தெரியாமற்றான்
 பாரப்பா இப்படியே கெட்டுப் போனார்
 சரியாக ஒன்பாந் திங்கள் தன்னில்
 சாற்றுக்கிறேன் பின்னுந்தான் உபாயமாக.

பொருள் : பாடுபட்டால் சொரூப சித்தி கிட்டும். ஆனால்
 விந்து வெளியே வீட்டால் வினைகள் அருது. இது தெரியாமல்
 கற்பம் சாப்பிட்டவர்கள்கூட அழிந்து போனார்கள்.

196. உபாயமதாய் தேறவே வேணு மப்பா
 உறுதியுடன் இப்படியே தேறினாக்கால்
 அபாயமதாய் வினையதுவும் போகு மப்பா
 வல்பனே யோகக்கின் செயல்தான் காணும்

சபாசப்பா என்போலே உடல் விளங்கும்
சாற்றுகிறேன் மாயத்தில் நீ சிக்காதே
உபாயமதாய் இவ்வண்ணம் ஐம் பூதந்தான்
உத்தமனே அறிந்தவர்கள் மானார் கேளே

பொருள் : உபாயமாய் தேறவேண்டும். சாக்கிரதையாய் இருந்தால் என்னைப்போல் உன் உடலும் விளங்கும்.

197. கேளப்பா பத்தான திங்கள் தன்னில்
கேண்மையுடன் படும்பாடு மெத்த உண்டு
வாளப்பா இக்கற்பங் கொண்டால் கேளு
வாழலாம் யுகாந்தம் வரை காலனில்லை
தேறப்பா சொல்லுகிறேன் மெத்தப் பாடு
தெகுட்டுகின்ற வேதனைகள் வெகுசரம் பாடு
கேளப்பா சடவமது கொஞ்சம் கூட
கூறுகிறேன் வேதனைகள் பொறுக்கா தப்பா.

பொருள் : பத்தாம் திங்களுக்குள் இவ்வுடம்பு வெகுபாடு படும். ஆனால் இக்கற்பம் கொண்டால் யுகாந்த காலம்வரை எமன் உன் பக்கம் வரமாட்டான்.

உறவின் முறை சுற்றத்தார் கூடாதிதன்பது

198. பொருக்காமல் இருக்கு தென்று விட்டிடாதே
புலத்தியனே சாகாமல் இருப்பதைப் பார்
உறவின் முறை சுற்றத்தார் துணை கூடாது
உத்தமனே இக்கற்பங் கொள்ளும் போது
சரசமுடன் இதுக்கன்றே மருந்து தானும்
சாற்றுகிறேன் எங்கெங்கும் யில்லை யப்பா
உறமுடனே தேகமது வலுத்துப் போகும்
உத்தமனே முன் ஜென்மபாதகம் தானே.

பொருள் : உடல் பொருக்கவில்லையே என்று இக்கற்பத்தை விட்டுவிடாதே. புலத்தியனே! உன்னுடைய குறிக்கோள் சாகாமல் இருப்பதேயாகும். உறவின் முறை சுற்றத்தாரை இக்கற்பம் கொள்ளும்போது நெருங்க விடாதே. சுற்பத்தால் வரும் பிணிகளுக்கு இவ்வையகத்தில் மருந்து கிடையாது.

199. பாதகம் இருந்தாலும் பறந்து போகும்
பாரப்பா பத்து திங்கள் சென்று தானும்
வீதமுடன் அவனிதனில் பாலன் தானும்
விருப்பமுடன் பிறப்பதுபோல் சுற்பத்தாலே

சாதகத்தால் தச திங்கள் போன பின்பு
சாற்றுக்கிறேன் புதிதாக பாலன் தானும்
வாதையுடன் யிறந்தெழுவான் நித்தந்தானும்
அருளுடனே பொருளைத்தான் போற்று போற்று.

பொருள் : என்ன பாதகம் வந்தாலும் அது பறந்துபோகும்
உடல் அழியாது நிற்கும். பத்து திங்கள் போனபிறகு மறு
பிறப்பு எடுத்தது போலிருக்கும். இதுவே மாற்றிப் பிறப்பது.
பாலன் இறந்தெழுவான்.

200. போற்றினால் மதி ரவியும் இரண்டுங் கூட்டி
பூரணமாய் ஆண்டினிலே வசமதாகும்.
பார்த்திபனே இனி காய சித்தி சொல்வேன்
பத்து திங்கள் பூரணமாய் முடிந்தால் கேளு
சாற்றுக்கிறேன் காயமது வலுத்துப் போகும்
சார்புடனே மாய்கையது மறைந்து போகும்
தேற்றுக்கிறேன் சகலமும் ஒழிந்து போகும்
சிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லை.

பொருள் : பத்து திங்கள் முடிந்தபிறகு சிவனென்றும்
இவனென்றும் பேதமில்லை. காயம் வலுத்துப்போகும். மதி ரவி
என்ற நாத விந்தால் இத்தனையும் நடக்குமென்பதை அறிவாய்.

201. பேதமில்லை புலத்தியனே காலன் மாள்வான்
பெரிய தொகு கோடான கோடி நோயும்
உசிதமுடன் இறந்துபோம் தனக்குள்ளேயே
ஈசனுமே தன்னையுந்தான் அறிவா ரப்பா
சாதகத்தில் நித்திரையும் பாசம் போகும்
சாற்றுக்கிறேன் உலகத்தோர் வசிய முண்டாம்
பாதையடாபெரும் பாதை சொன்னேன் நூலில்
பாரப்பா பூசை மந்திர ஜெபங்கள் எல்லாம்.

பொருள் : கோடான கோடி நோயும் மாண்டு போகும்.
நித்திரையும் ஆசாபாசமும் போகும். உலக மக்கள் வசியம்
உண்டு.

வாமப்பால் மதியமுர்தம் அமுரி

202. எல்லாந்தான் சொக்கியுமே போகும்ப்பா
இன்பம் வளர் தத்துவங்கள் தொண்ணூத தாறும்
நலமாக பிரிந்துமே போகு மப்பா
நல்கின்றேன் அமுரியது தேனே யாகும்
அகத்தினால் சுழியறிவுங் காணு மப்பா
அறிவான சிவகெங்கை அறிவாய் கண்டால்
விள்ளுகிறேன் வாமப்பால் கொண்டதாலே

பொருள் : காமப்பால் என்னும் அமுரியினால் எல்லாவித மாறுதல்களும் உடலில் உண்டாகுமென்க.

203. ஆமப்பா மூலத்தின் உள்ளே தானும்
அப்பனே முப்பாமும் இழந்து போகும்
போகும்பா முன்னம் அன்னம் அமுர்தந் தானும்
பிரிந்தாலோ ஒரு யானை பலவானுவார் பாரு
ஆகும்பா ஓராண்டுக் குள்ளே தானும்
அப்பனே உடலதுவும் வேர் கூறாதும்
சாகுதலும் போகு மப்பா பிரணவத்துள்
சாற்றுகின்றேன் ஜீவனது உறவே யாகும்.

பொருள் : ஒரு வருடத்திற் குள்ளேயே இவ்வுடலுள் சீவன் உறவாகிவிடும். மும்மலமும் அற்றுப் போகும். உடற்கூறுகள் மாறிவிடும்.

204. உறவாகும் வாசி நிராமயமே யாகும்
உத்தமனே பிராணய வாசி தானும்
திறமுடனே பின்னிட்டு யிழுக்காமற்றான்
தீர்க்கமுடன் மூலத்தில் வாயு பத்தும்
சரசமுடன் கூடியே ஒருமித்துத் தான்
சாற்றுகின்றேன் பாயு மப்பா நாடி தானும்
திருப்தியாய் திரிகாலந் தன்னில் தானும்
திறமுடனே நீ நித்தம் வாசி யூதே.

பொருள் : பொருள் வாசியை பின்னுக்கும் முன்னுக்கும் இழுக்க வேண்டாம் தசவாயும் கூடி ஒருமித்து அடங்கும். நாடி தன்னுடைய நிலையில் ஸ்தம்பித்து நிற்கும்.

205. ஊதியே நின்றுமே சாதித்துப் பார்
உத்தமனே வாசியது கிலைக்கா விட்டால்
சோதனை பார் தகமது மாண்டு போகும்
சொல்லுகின்றேன் இவ்வாசி யூதி தானும்
நீதகற்றி எத்தேச காலமும் தான்
திறமுடனே அனுக்கிரக நிலையில் நிலிலு
சாதிப்பதற்கு நீ சாஷி தானும்
சார்புடனே பரி பாஷை நூலைப் பாரே.

பொருள் : எத்தனை சுற்பங்கள் சாப்பிட்டாலும் வாசி நிலைக்காவிட்டால் தேகம் போய்விடும். வாசியின நிலையை முழுமையும் அறிய பரி பாஷை நூலை ஆராய வேண்டும்.

206. பாரதிலே சொன்னபடி யோகந் தானும்
பக்தியுடன் சாதித்து ஊழி மட்டும்
நேர்த்தியாய் வாழப்பா கட்டும் வாசி
நிலைவுடனே ஈராறிலேறும் வண்ணம்
பார்த்துமே நீந்திடவே தெரியுஞ் சோதி
பாரப்பா தாரைதனை ஓயாமற்றான்
நேர்த்தியாய் ஊதிடவே வஜ்ர தேகம்
நீ பாரு ஆகுமப்பா வாசியாலே.

பொருள் : பரிபாஷையில் சொன்னபடி யோகத்தை சாதித்
தால், ஊழிகாலம்வரை தேகம் நிலைக்கும். வாசியமாயி
வஜ்ஜிர தேகமாகும்.

207. வாசியினால் நீயேற ஏறிப் பாரு
வருந்துகின்றேன் நிர்மலத்தின் சொரூப மாகும்
ஆசையுடன் நான்கு நான்கு வினாடி கொண்டு
அப்பனே தினந் தினமுமே ஏறினாக்கால்
வீதியே யோக மப்பா வசமு மாகும்
விளம்புகின்றேன் ஒரு தீகை முடிந்து தானால்
நாசமாய் ஜெகமாய் கை தொலைந்து போகும்
நான் சொன்னேன் உண்மையினை வெளியாய்த் தானே.

பொருள் : ஒரு தீகை முடிந்தாலே உலக பிரமை அற்றுப்
போகும். வாசியும் வசமாகும்.

208. வெளியாகும் கல்மலை மண்செடி பூடெல்லாம்
விளம்புவேன் மேருபோல் தங்கமாகும்
விழி யிரண்டும் பட்ட இடமெல்லாந் தானும்
ஈசனது கைலைபோல் விளங்கு மப்பா
சூனவாக இரு வினைக்கும் அவிழ்தந் தானும்
சூட்டினேன் இக்கற்பம் நாட்டில் உளார்க்கு
வெளியாக ஞானமது வாய்க்கும் பாரு
விரும்பமுடன் பெரியோர்க்கும் தெய்வ மாலான்.

பொருள் : இக் கற்ப மருந்தால் கல்லும் தங்கமாகும்.
கண்கள் பட்ட இடம் கைலாயம்போல் விளங்கும். உலகத்
தோர்க்கு மனமிறங்கி இக் கற்பத்தைச் சொன்னேன். ஞானம்,
செல்வம் உண்டாகி பெரியோர் என்று உலகோர் சொல்வர்.
அவர்களுக்கு தெய்வமாய் விளங்குவான்.

209. ஆவான் பார் வெளி தோன்றும் இப்பேற் கொத்த
அந்தரங்க ரகசியத்தை யினுக் கினுக்காய்
நாமேதான் புலத்தியனே யிரித்துனக்கு
நன்றாகச் சொல்லி விட்டேன் இனிமேல் தானும்

சாவகற்றும் பூரணத்தின் முறையைச் சொல்வேன்
சார்ந்து பார் அரனுடைய கிருபை பெற்றால்
தோன்றும் பார் அன்பத்தோ ரக்ஷரத்தோடு
விங்கமுடன் சடாக்ஷரமும் தோன்றும் பாரே.

பொருள் : புலத்தியனே, அந்தரங்கத்தை வெளியாய்ச் சொன்னேன். பூரணத்தின் மகிமையினால் சாவு அகற்றும் வழி சொல்கிறேன். இனி விங்கம், சடாட்சரம் ஐம்பத்தோ ரட்சரத்தின் உண்மைப் பொருள் விளங்கும்.

210. பாரப்பா உலகத்தில் அனேகர் தாமும்
பகருகிறேன் திரிந்தலைந்து ஒன்று தானும்
நேரப்பா கிடையாமல் உருண்டு போனார்
நிச்சயமாய் நீயப்பா தேசமோடி
கூறுகின்றேன் திரிந்தலையாமற் ருனும்
குறிப்புடனே தீகைகளும் செய்து தானும்
சாரப்பா வாசியினால் தாரை தன்னில்
சாற்றுகின்றேன் நேசித்து இருப்பாய் நீயே.

பொருள் . புலத்தியனே! உலகத்தோர் போல் அங்கு
மிங்கும் அலைந்து திரியாதே. குறிப்புடன் நான் சொல்லும்
தீட்சைகளை முடித்துக் கொண்டு முன்னேறு.

211. இருபதுமே யிரண்டாண்டில் காலை தன்னில்
இன்பமுடன் காரமது உண்டா லப்பா
அருந்தவத்தால் மாலையினில் மதிதான் மாறி
அப்பனே ஈராண்டும் சென்று தானும்
உருவேற சுழிமுனையும் முத்தி யெய்தும்
உண்மையுடன் யீராண்டில் ரேசித்தாலே
அருந் தவத்தால் சத்தி சிவம் ஒருமித்துதான்
அப்பனே உடல்தனிலே நெஞ்சி நேரே.

பொருள் : இரண்டாண்டில் காலையில் காரமென்ற சத்தி
தன்னை உண்ணவும், மதியென்னும் வாசி மாறி சுழிமையில்
சேரும். சத்தியும் சிவமும் சேர்ந்து உடலையும் உயிரையும்
ஒன்று சேர்க்கும்.

212. நெஞ்சி நேர் நடு மைய துவாரந் தன்னில்
நேர்மையுட நாடி நின்ற நாதனுந்தான்
கொஞ்சுகின்ற குழந்தை போல் ஆடுவார்பார்
கூறுகின்றேன் சுற்பங்கள் கொண்டு தானும்
அஞ்சாமல் வருகின்ற காலை தன்னில்
அய்யனே கப மதுவும் கட்டினாக்கால்
நெஞ்சு தனை சுத்தி செய்வாய் சொல்லிவிட்டேன்
நேரத்தில் காரமது லாங்கிடாயே

பொருள் : இப்படி கற்பம் சாதிக்கும் காலத்தில் நெஞ்சில் கபம் கட்டினால் அக் கபத்தை அகற்று. காரத்தினால் சுத்தி செய்யவும். நெஞ்சின் நடு மையத் துலாரத்தில் நாதன் குழந்தை போல் ஆடுகிறான். இதைக் கவனி.

கபசுத்தி மூலசுத்தி செய்யும் முறை

213. காரமது வாராமல் போகு மாயின்
கருணையுடன் மூலமதைச் சுத்தி செய்வாய்
நீரமாய் இந்தமுறை புலத்தியனே ஐயா
நீர்க்கமுடன் பூரண சூத்திரத்தில் சொன்னேன்.
வீரமுடன் அவ்வாறு செய்து தானும்
விளம்புகின்றேன் வழலைசுத்தி மூலசுத்தி
குணமுடனே செய்தாலோ நன்றும் பாரே.

பொருள் : காரத்தினால் கப சுத்தி யாகாவிடில் மூலசுத்தி செய்யவும். இச் சுத்தி முறைகளை பூரண சூத்திரத்தில் சொல்லியுள்ளேன். அதன்படி செய்.

குறிப்பு : அமுரியும் பசு நெய்யும் சேர்த்து பக்குவமாய்க் காய்ச்சிக் கொண்டு காலையில் தொண்டையிலும் அண்ணாக்கிலும் தடவி கபத்தை எடுக்க வேண்டும். அமுரியையும் விளக்கெண்ணையும் சம எடை சேர்த்துக் காய்ச்சி வைத்துக் கொண்டு மூலத்துக்குள் தடவி மலசுத்தி செய்யவேண்டும். இவ்விதமான சுத்தி செய்யவேண்டு மென்று சித்தர்கள் தங்கள் நூல்களில் சொல்கின்றனர்.

214. நன்றினிமேல் ரசக்குளிகை முறையைச் சொல்வேன்.
நாட்டமுடன் ஓராண்டு அமுரி யுண்டு
அண்டகுட தயவினால் பங்கமின்றி
அன்பனே சாதித்தால் இரண்டாம் மாண்டில்
செண்டு போல் விந்ததுவுங் குளிகையாக
சேர்ந்ததுமே திரண்டு போம் அன்னுள் கொண்டு
சூன்றியே துரும்பான யிந்த தேகம்
கூறுவேன் தூணுகும் இன்னங்கேள்.

பொருள் : இனி ரசகுளிகையைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். ஓராண்டு அமுரி உண்டு முடிந்ததும் இரண்டாம் ஆண்டில் கக்கிலும் குளிகையாகக் கட்டிப்போகும். துரும்பான தேகம் கல்தூணுகும்.

215. இன்னங்கேள் சொல்லுகிறேன் நான்கா மாண்டில்
இன்பமுள்ள கார சார மிரண்டினாலே
காரக சாக்கெல்லாம் கட்டும் கட்டும்

கொண்டுமே வருகுமோ புலத்தியா சொல்
கூறுவேன் அமுரி யாண்டு உண்டா லப்பா
சொன்னபடி கேட்கு மப்பா இன்னுங் கேளு
குட்சமுடன் இருதிகைக் பசைந்த மண்ணே.

பொருள் : காரசார மகிமையினால் வாசி நம்முடைய
ஆக்கினையில் நிற்கும்.

21600 சுவாச மடங்கிய விதம்

216. பசைந்த மண் நீர் இருதிகைக் யுண்ட தோடு
பாரப்பா சொல்லுகிறேன் மூன்றா மாண்டில்
அசை யிருபத்தோராயிரத்து அறுநூரென்ற
அசைவான சுவாச மெல்லாம் அடியில் சேர்ந்து
சுவாச மப்பா அடங்கியே வசமதாகும்
அப்படியே ஓராயிரத்து அறுநூரென்ற
பசுபாசச் சுவாச மெல்லாம் மூலந் தன்னில்
பாரப்பா ஒடுங்கியே அடங்கிப்போமே.

பொருள் : மண், நீர் என்ற நாதவிந்து பொருள்களினால்
21,600 சுவாசங்களும் சுட்டுப்பட்டு ஒடுங்கி மூலத்தில் அடங்கிப்
போகும்.

217. அடங்கினால் உடலுயிரும் ஒன்றாய்ப் போகும்
அப்பனே ரவி மதியும் ஒருமித்துப் போம்
துடங்கி யந்த காலத்தில் தினங்கள் தோறும்
துரிதமுடன் வாசிதனை யூதித் தானும்
விஷமான அமிர்தத்தை யுண்ணல் வேண்டும்
விளம்புவேனிந்த சிவயோகந் தானும்
திடமுடனே யறிந்தாக்கால் ஞானியாகும்
திபமது காணலாம் நித்தம் தானே.

பொருள் : இப்படி அடங்கினபோது உடலும் உயிரும்
ஒன்றாக இணைந்து போகும். வாசியின் உண்மைப் பொருளை
அறிந்தால் ஞானியாவான்.

218. நித்தியமும் கண்டவனே சித்தன் ஆவான்
நிச்சயமாய் இனிதிடங் கூறச் சொல்வேன்
புத்தியுடன் சதாகாலம் தன்னைத் தானும்
புலத்தியனே மறவாதே கண்கள் தானும்
சித்தமாய் சிவந்துமே போகு மப்பா
சிறப்புடனே அது தனையும் பார்த்தே நீ
பத்தியுடன் தச திங்கள் தானுமானால்
பசுருகிறேன் அமுர்தமாம் மதிப்பாய்க் கொள்ளே.

பொருள் : பத்து திங்கள் அமுரியை சாதித்தால் கண்கள் செய்வலரி போலாகும்.

219. கொண்டாலோ வருகின்ற கஸ்தி தன்னை
கூறுகிறேன் பாராதே புலத்தியனே அய்யா
தொண்டனாய் சுழி அறிந்த பின்பு நீதான்
சொல்லுகிறேன் சித்தந்தான்மீயிந்த கர்மச்
சண்டாள துர்மலக் கூட்டைத் தானும்
சாற்றுகிறேன் நீ சுத்தப் படுத்து அப்பா
அன்புடனே மனமொத்து நீ தான் கொள்ளு
அன்பான பொருளே பின் கார சாரம்.

பொருள் : இவ்வுடலிலுள்ள சண்டாள மலக்கூட்டை வெளியே தள்ளு. அதன் பின் கார சாரத்தைச் சேவி.

ஒட்டியான பந்தம் ஆடுஞ்சன அங்குட்டி அறிய

220. பின் கார சகரமாம் சொல்லக் கேளு
புகழான அக்கார சாரத்துக்கு
நன்றான ஏழுவரும் நிகருமாமோ
நனிலுகிறேன் உத்தி தனில் வாசிபூட்டி
சென்றதின் மேல் அங்குட்டி மாட்டி தானும்
சிறப்புடனே யோகத்தி விருப்பா யப்பா
கண்ட தொரு மகத்துகளும் விண்ட தில்லை
கருணையுடன் கற்பத்தின் கருத்தைத் தானே.

பொருள் : இந்த காரசாரத்துக்கு ஏழுவரும் நிகராகாது. இதனால் வாசிலயம், யோகசித்தி உண்டாகுமென்க.

221. கருத்துதனை அறிந்தவர்கள் ஆருமில்லை
கருணையுடன் உலக மெல்லாம் ஆராய்ந்தாலும்
தெரிந்தவர்கள் கிடைப்பதுவே யரிதாம் பாரு
தென்கடல் சூழ் அகிலமெல்லாம் மாதர் மயலின்
சிறப்புடனே விழுந்து அரவங் கடித்து தானும்
சொல்லுகிறேன் மாண்டிடுவார் அதையும் நீயும்
உறுதியுடன் விலக்கி விடு மாதர் பாம்பு
உல்லாசத்துடன் கடிக்க அதற்குத் தானே.

பொருள் : மதி ரவி யிரண்டு பொருள்களையும் சேவிப் பதினால் நெஞ்சு புண்ணாகிவிடும். துர்நாற்றமுள்ள மலத்தை அவைகள் சுழித்துத் தள்ளிவிடும். முத்தி சித்தி எய்தும். விஷ முள்ள பாம்பாகிய பெண் மையலில் சிக்கிக் கொள்ளாதே.

222. சித்தியாம் இக் கற்பம் அற்ப மென்றும்
சொல்லியே உலகுதனில் அலைவதாலே
முத்திக்கு யென்ன வதுவாய்க்கு மப்பா
உரைக்கிறேன் இன்னங்கேள் என்னவென்றால்
சத்தியமாய் இந்த வேதாந்த கற்பம்
சார்புடனே கொள்ளு மப்போ சுற்றத்தாரை
புத்தியுடன் தள்ளிவிடு பராபத்தை
புகலுகிறேன் நினைத்துக் கொண்டிருப்பா யப்பா.

பொருள் : இந்த கற்பம் அற்பமானதல்ல, உலகத்தோர் இதை அற்பப் பொருளாகக் கருதித்தள்ளி விடுவர். சத்தியமாய் சொல்கிறேன். இது முக்திராத் தரக்கூடியது. இக்கற்பத்தைக் கொள்ளும்போது பராபரத்தை நியானம் செய்து கொண்டிருப்பெண்டு, பிள்ளை, சுற்றத்தாரை விலக்கிவிடு.

223. பருதி மதி யிரண்டுமே பழகினாக்கால்
பகருகிறேன் நெஞ்சு புண்ணாகு மப்பா
இருக்கின்ற மும்மலமும் தூர் மலத்தை
இன்பமுடன் போக விடும் அடிமூலம் தான்
உறுதியாய் சத்தியாம் ஆனாலப்பா
உண்மையுடன் முத்தி சித்தி யெய்தும் பாரு
அருளான முனைதானும் ஞான மெய்தும்
அப்பனே காயமது சித்தியாமே.

பொருள் : மதி ரவி யிரண்டு பொருள்களையும் சேவிப்பதினால் நெஞ்சு புண்ணாகிவிடும். தூர் நாற்றமுள்ள மலத்தை அவைகள் கழித்துத் தள்ளிவிடும். முத்தி சித்தி எய்தும்.

224. இருக்கின்ற காலத்தில் மாதர் தன்னை
இயல்புடனே சொல்லுகிறேன் கண்ணில் கண்டால்
உறுதியுடன் பார்க்காதே புத்தி கற்பம்
ஓராண்டு கொண்டிட்டால் பிறகு தானும்
அருந்தவத்தால் வந்திருக்கும் ஞானகற்பம்
அப்பனே மூலாண்டு கொள்வதற்கு
பிரித்துமே முன்னமே சொல்லி விட்டேன்
பிரியமுடன் அந்தபடி கொண்டிடாயே.

பொருள் : மாதர்களின் வலையில் சிக்காதே. முன்சொன்ன படி மூலாண்டு கற்பங் கொள்.

225. கொண்டு வந்தால் பிரம்மலபி தள்ளிப் போகும்
கூறுகிறேன் கருவியெல்லாம் மாண்டு போகும்
அண்டருட தயவினால் கசடும்ற்று
அப்பனே ஊனும் பொன் மயமேயாகி

உன்னிதமாம் உதயமாம் சந்திரன் போலே
உண்மையுடன் தேகமது ஒளியே வீசும்
நன்றாகப் பத்தியத்தில் பழுது வந்தால்
நவிலுகிறேன் கனல் கொண்டு அஜீரணத்தாலே.

பொருள் : இப்படி கற்பம் கொள்வதினால் உடலிலுள்ள
கசடு அற்று சந்திரன்போல் தேகம் ஒளி வீசும். பத்தியத்தில்
பழுது நேரிட்டால் அசிரணமுண்டாகும். பிரம்ம லபி தள்ளிப்
போகும்.

கற்ப வேகியம் (பேதி திறுத்த)

226. அசிரணத்தால் பேதியது யெய்தும் பாரு
அஞ்சாண்டில் கார சாரம் யெய்தினுக்கால்.
உசிதமுடன் பேதியா மதற்குத் தானும்
உத்தமனே கற்ப வேகியத்தைச் சொன்னேன்
கசிகரமாய் அதைத் தின்றால் பேதி நிற்கும்
சொல்லுகிறேன் இனிகற்ப வேகியத்தை
சச்சிதானந்தன் கிருபையால் நன்றாய்க் கேளு
சார்புடனே பாண்டத்தை அடுப்பில் வைவே.

பொருள் : அவ்வித அசிரணத்தால் பேதி உண்டாகும்.
அவ்வித பேதியை திறுத்த கற்ப வேகியத்தை உண்ணவேண்டும்.
அதைப்பற்றி சொல்லிறேன் கேள்.

227. அடுப்பில் வைத்து கட்டின் விந்து விட்டு (அமுரி)
அப்பனே கொடுத்த பின்பு சொல்லக் கேளு
தடங்கிய ஆதியந்தம் குரணித்து
துரிதமுடன் அதில் கொட்டி கிண்டி தானும்
திடமுடனே பொன் நிறமாய் பதத்தில் தானே
தீர்க்கமுடன் வேகியம் போல் செய்து கொண்டு
உடனேதான் பேதியது ஆகும்போது
உறுதியுடன் உட்கொண்டால் பேதி நிற்கும்.

பொருள் : பாண்டத்தை அடுப்பிலேற்றி விந்து வென்ற
அமுரியை விட்டு ஆதியந்தத்தைப் பொடிசெய்து வைத்துக்
கொண்டு கொதி வந்ததும் குரணத்தைக் கொட்டிக் கிண்டி
வேகிய பதத்தில் எடுத்துக் கொண்டு பேதி ஆகும்போது
உண்டால் பேதி நிற்கும். (ஆதி அந்தமென்ற பொருள்களை
குருமுகமாய் அறிதல் வேண்டும்.)

அண்ட ரிமயூகு

228. நிற்கு மந்த வேகியத்தை அஞ்சாமாண்டு
நிச்சயமாம் முழுதுமே கொண்டா லப்பா
அற்புதமாய் தேகம் வஜ்ர காயமாகும்
அஞ்சாண்டில் பேதியது ஆகாவிட்டால்

உற்பணமாய் லேகியந்தான் செய்வதனை
உச்சிதமாய் தானிருத்தி சொல்லக் கேளு
சொற் பெரிய அண்டத்தில் சாரம் விட்டு
ககம் பெறவே பிசைந்து நன்றாய் ரவியில் லையே.

பொருள் : ஐந்தாமாண்டு ஐடி லேகியத்தை சாப்பிடின்
தேகம் வஜ்ஜிரகாயமாகும். பேதியாகாவிட்டால் அதை
நிறுத்தி காரமென்ற அண்டத்தில் சார ஜெயநீர் விட்டு
பிசைந்து ரவியில் காய வைக்கவும்.

229. ரவியில் வைத்தால் மெழுகாகும் அதிலே கேளு
நேர்மையுடன் அண்டச்சுண்ணம் கூட்டித் தானும்
புனிதனிலே பதினொரு மாண்டு மட்டும்
புகழுடனே கொள்ளவே வேண்டு மப்பா
தவிக்கவே அஞ்சாண்டில் பேதியானால்
தன்மையுடன் புலத்தியனே முன்னே சொன்ன
தவமாகும் கற்ப லேகியந்தான் செய்து
தாரகத்தில் மணம் நாட்டி சொல்லக் கேளே.

பொருள் : ரவியில் உலர்ந்தால் மெழுகாகும். அதில்
அண்ட சுண்ணம் கலந்து பதினொரு ஆண்டு சாப்பிட
வேண்டும். அதனுள் பேதியானால் கற்ப லேகியத்தைச்
சாப்பிடவும்.

230. சொல்லக்கேள் ஐந்தாண்டு முழுதுங் கொள்ள
ககழுடனே பேதி நின்று தேகந்தானும்
விள்ளக் கேள் வஜ்ஜரம் போல் பனபனக்கும்
விருப்பமுடன் ஆரூண்டு முதல்கொண்டு
நன்றாய்க் கேள் பதினொன்று வரைக்குத் தானும்
நாட்டமுடன் முன்சொன்ன அண்ட மெழுகை
தொல்லுலகில் செய்து கொண்டு சொல்லக் கேளு
துரிதமுடன் கொண்டாலும் கொள்ளலாமே.

பொருள் : ஐந்தாண்டு முழுவதும் ஐடி லேகியம் கொள்ள
வும். ஆரூண்டு முதல் பதினொரு வரையிலும் முன்
சொன்ன அண்ட மெழுகை சாப்பிடுதல் வேண்டும்.

231. ஆமேதான் இவ்வாவிட்டால் முன்னே சொன்ன
அப்பனே கற்ப லேகியம் கொண்டாலும்
ஓமேதான் கொள்ளலாம் ஆனால் கேளு
உத்தமனே இருவகை தனிலே தானும்
நலமேதான் சொன்ன அண்டச்சுண்ணம் கூட்டி
நலமுடனே உட்கொள்ள வேண்டு மப்பா
ஆமேதான் நான்காண்டு முதல்தான் கொண்டு
அப்பனே குளிகை சித்தி வாத சித்தி.

பொருள் : வேண்டுமானால் கற்ப வேலியத்தையும் கடைசி வரையில் சாப்பிடலாம். ஆனால் அந்த வேலியத்தில் அண்ட கண்ணம் கவந்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு குளிகை சித்தி, வாத சித்தி, மறைவு சித்தியைச் செய்.

232. வாத சித்தி மறைவு சித்தி பண்ணு பண்ணு
அருளுடனே யீரஞ்சேர் தீகை தானும்
சாதகத்தால் முடிந்த பின்பு தானும்
சாற்றுவிதேன் அன்னம்பால் கொள்வதனை
வீதமுடன் நிறுத்தி விட்டு கற்பவரைதான்
வீரப்பமுடன் சமாதி தனில் இருந்து பாரு
ஜோதியிந்தக் கற்பத்தைக் கொள்ளும் போது
சொல்லுகிறேன் சமாதி கட்டு வகையைக் கேளே.

பொருள் : அது முடிந்தபின் பாலன்னத்தை நிறுத்தி விட்டு இக்கற்பத்தைக் கொள்ளும்போது சமாதியில் இருக்கவேண்டும்.

சமாதிக்கு பூமிக்குள்ளிருந்து ஷபம்

233. வகையென்ற பூமிக்கீழ் அறை யொன்றாகும்
அப்பனே பூமி மேல் அறை ரெண்டாகும்
தகமையுடன் தான் கட்டி சாந்து பூசி
தன்மையுடன் சாம்பிராணி புகையும் போட்டு
வகையுடனே முதலாண்டு வரைக்குந் தானும்
வன்மையும் மேல் அறையில் இரு நீயப்பா
அகமகிழ அதன் பின்பு பூமிக் கீழே
அப்பனே இருக்கின்ற அறையிற் செல்லு.

பொருள் : கற்பம் சாப்பிடும்போது சமாதி நிலையாவது பூமிக்குள் ஓர் அறையும், மேலே இரண்டு அறைகளும் கட்டவும்.

234. அறைதனிலே ரெண்டாண்டு முதல் தான் கொண்டு
அப்பனே படுகொன்று வரைக்கும் தானும்
உரைக்குதேன் யிருந்தாலும் பகல்கள் தன்னில்
உத்தமனே மேலறையில் இருக்க வேண்டும்
அரைகிறேன் ராத்திரியில் சொல்லக்கேளு
அப்பனே கீழறையில் இருக்க வேண்டும்
சரசமுடன் இப்படியே நீ யிருந்து
சார்புடனே கற்பமதை சாதிப்பாயே.

பொருள் : இரண்டாம் ஆண்டிலிருந்து படுகொன்று ஆண்டு வரையில் பகலில் மேல் அறையிலும் இரவில் கீழ் அறையிலும்

துரிக் கண்ணம்

235. சாதித்தால் சித்தியாம் அப்பா கேளு
சாற்றுவேன் இனிவாத முறைகள் தன்னை
ஆதி தள்ளி ரெண்டு தள்ளி நாலாமாண்டில்
அப்பனே துரிசிதனை காது நீரில்
வீதமுடன் நானூட்டி ரவியில் வைத்து
விருப்பமுடன் தான் பார்க்க ஜாமம் நாவில்
ஜோதியாய் களிம்பற்று கண்ணமாகும்
சொல்லுகிறேன் சூதத்தைக் கட்டும் கண்ணந்தானே.

பொருள் : இனி ரசவாத முறை சொல்லுகிறேன் கேள். துருசை நாதநீரில் துவைத்து ரவியில் வைக்க நான்கு சாமத்தில் களிம்பற்று சோதியாய் கண்ணமாகும். இந்த கண்ணம் சூதத்தைக் கட்டும்.

236. சூதத்தால் நவலோகம் தங்கமாகும்
சொல்லுவேன் புலத்தியனே இந்த கற்பம்
அண்டர் பிரான் தயவினால் மூன்றாண்டு உண்டால்
அறுபத்து நால் சரக்கு எல்லாம் சாகும்
நன்னிதமாய் கற்ப சாதனை யில்லாமல்
நவிலுவேன் கனகமது செய்வாரில்லை.
பண்டான காரத்தைவிட முத்தி தானும்
பாரப்பா உலகுதனில் ஏது சொல்வேன்.

பொருள் : இந்த கண்ணம் நவலோகத்தைத் தங்கமாக்கும். கற்பமே முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். காரத்தைவிட்டால் சித்தி கிட்டாது.

நாகமும் விந்தும் ஏமமாகும்

237. சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
குகமான ஆலவிஷந் தன்னைத் தானும்
நல்குவேன் ஆண்டொன்று உண்டா லப்பா
நலங் கெட்டு நம்னுமே யிறந்து போவான்
தொல்லுலகில் வாத வித்தை யாவதென்ன
சொல்லுவேன் அமுர் தத்தால் உண்டாம் பாரு
விள்ளுவேன் நாதமும் விந்துவும் கூடி
உலகுதனிலே நவலோகம் பொன்னதாமே.

பொருள் : ஆலகால விஷமாதிய அமுரியை உண்டால் ஏமன் இறந்து போவான். நாதமும் விந்துவும் கூடினால் நவலோகமும் பொன்னாகும்.

238. பொன்னதாம் அவ்வண்ணம் ஆகுஞ்சோதி
புலத்தியனே யாரறிவார் இந்த மார்க்கம்
அன்னவனின் செயல்படிக்கு மூலகற்பம்
ஆண்டு பத்தும் சமாதிதனில் இருந்து தேறு
உன்னிதமாய் அஞ்சாண்டு கடந்து தானால்
உத்தமனே ஆளுண்டு முதல்தான் கொண்டு
நன்றாக ஆதாரம் தன்னிலே தான்
நவிலுவேன் பஞ்சகர்த்தான் ஜோதி தானே.

பொருள் : சமாதி தனிலிருந்து கொண்டு பத்து ஆண்டு
கற்பத்தை உண்டு தேறு. ஆளுண்டு முதல் பஞ்ச கர்த்தாக்கள்
ஜோதியைப் பார்க்கலாம்.

ரசவாத மெழுகு

239. ஜோதி கேள் பஞ்சகர்த்தான் கண்ணில் காண்பார்
ஐக்கத்தோர்கள் காணாத கார்த் தன்னை
வீதமுடன் வாலிதனில் தயிலம் வாங்கி
விருப்பமுடன் கைலத்தில் பானம் விட்டு
சாத்துறும் மிக்கவே குழப்பிக் கேளு
சாற்றுவேன் முன் அண்டச் கண்ணம் தன்னை
சேதி யப்பா இதில் போட்டு சொல்லக் கேளு
துரிதமுடன் சரக்குகளில் சுருக்குப் போடே

பொருள் : காரத்தை வாலியில் தயிலம் இறக்கி அமுரிவிட்டு
குழப்பி அண்டச் கண்ணம் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு சரக்கு
களில் சுருக்குத் தாக்கவும்.

குண்டலியின் மார்க்கம்

240. சரக்குகளை ரவியிலிட்டு சுருக்கு ஏற்ற
சாற்றுகிறேன் வாதமிதில் கோடி யாகும்
திறமுடனே சொல்லி விட்டேன் புலத்தியனே ஐயா
தீர்க்கமுடன் இனிஞான வெற்றி சொல்வேன்
உறுதியுடன் புத்தியது மயங்காமற்றான்
உத்தமனே நாத விந்தினிலே தானும்
அறியப்பா சித்தியாஞ் சித்தனாவாய்
அப்பனே குண்டலியாம் வாசி கொண்டே.

பொருள் : சரக்குகளை ரவியில் வைத்து சுருக்குத் காக்க

முதலாண்டில் கற்பம் கொள்ளும்போது
சாதனை வேண்டாமென்பது

241. வாசிகொண்டு இரண்டாண்டு முதல்தான் நோக்கி
வன்மையுடன் சாதனைகள் செய்து வா நீ
ஆசையுடன் முதலாண்டில் சொல்லக் கேளு
அணுவேணும் சாதனைகள் செய்ய வேண்டாம்
பாசமுடன் புலத்திய னேகருத்தை மாத்திரம்
பாரப்பா பார்தனிலே செலுத்தி இருப்பாய்
பூசையாம் அம்பரம் வெளியில் நின்று
புகழாக சுக்கிலத்தின் சுரோணிதத்தால் நிவ்வே.

பொருள் : கற்பம் கொள்ளும்போது முதல் ஆண்டில்
எவ்வித சாதனையும் செய்யவேண்டாம். பராபரத்தின் நினைப்பு
இருந்தால் போதும். சுக்கிலம் சுரோணிதம் என்னும் நாத
ஸ்நதை உடவில் சேர்ப்பதே முக்கியமான பூசையாம்.

242. சுக்கிலத்தின் சுரோணிதத்தால் சொல்லக் கேளு
ககமாக தனஞ்செயனை செயித்துத் தானும்
பக்குவமாய் காமனையும் நீராய் ஆக்கி
பகருகிறேன் மாதருட வினைக்குத் தானும்
லக்கமுடன் அமுரியை ஸ்திரந்தான் கொண்டு
பக்குவத்தால் தான் வெட்டி சொல்லக் கேளு
முக்கியமாய் விழி மடவார் ஆசை தன்னை
முழுதுமே தான் துலைத்து உறவின் முறையை.

பொருள் : அமுரி ஓர் அஸ்திரம். விழிமடவார் ஆசையைத்
தள்ளு. தனஞ்செயனை செயிக்கலாம். உறவின் முறை
சுற்றத்தார் ஆசை நீக்கு.

243. உறவின் முறை சுற்றத்தார் உலகிலுள்ளோர்
உத்தமனே உற்றார் பெற்றார் பெண்டிர் ஆசை
திறமுடனே இவை அனைத்தும் அகலத் தள்ளி
நீர்க்கமுடன் கார சாரத்தைத் தானே
சரசமுடன் நான் சொன்ன பிரகாரந் தான்
சங்கை தள்ளி பாகமாய் கொண்டா லப்பா
சிரமமெல்லாம் முதலாண்டில் தானே யுண்டாம்
சிறப்புடனே அது முடிந்தால் சொல்லக் கேளு.

பொருள் : உற்றார் பெற்றார் சுற்றத்தார் ஆசையைத் தள்ளி
கார சாரத்தை நான் சொன்னபடி சேவித்து வரவும். சிரம
மெல்லாம் முதலாண்டில்தான் அதிகம்.

244. சொல்லக் கேள் தச தீகை முடிந்த தென்று
 சுகமுடனே நினைப்பா முதலாம் தீகை
 அல்லலற்று அது தானும் முடிந்துதானால்
 அப்பனே தேகமது சித்தியாகி
 தொல்லையாம் தீவினைகள் ஒழிந்து போகும்
 சூகாமாய் அந்தரங்க தீகை தன்னை
 நல்லாய்க் கேள் காப்பு முதல் கடை வரைக்கும்
 நவிலுகிறேன் தான் பார்த்தால் தீகை போக்கை

பொருள் : இந் நூலில் காப்புமுதல் கடை வரைக்கும்
 ஊன்றிப் பார்க்கவும். இங்கு மங்கும் சில பாடல்களைப் பார்த்து
 விட்டு சும்மா இருந்து விடாதே.

245. தீகை யொன்றே முறை போக்கும் சகல சித்தும்
 தீர்க்கமுடன் தானெய்தும் நான்கள் தோறும்
 ஆகேபனே அகற்றி காய கற்பம்
 அனுசரித்தால் நீடுழி வாழலாகும்
 கோட்பாடில்லாமல் ஆண்டொன்றில் தான்
 கூறுகிறேன் அமுரியால் தேகந் தானும்
 சாகியார் சுத்தியாய் பிரகாசிக்கும்
 சந்திரனும் சூரியனும் என்னலாமே.

பொருள் : சந்தேகமின்றி கற்பம் சாதித்தால் நீடுழி
 வாழலாம். அமுரியால் தேகம் சுத்தியாகி சந்திர சூரியனைப்
 போல் பிரகாசிக்கும்.

முப்பு சுருக்கம்

246. என்னலாம் புலத்தியனே யின்னங் கேளு
 இதுதள்ளி இரண்டாண்டு முதல் தான் கொண்டு
 அன்னவனின் செயல்படிக்கு கற்பம் சித்தி
 அப்பனே முதல் தீகை முடிந்து தானால்
 நன்றான பத்தரை மாத்துத் தங்கம் போலே
 நவிலுகிறேன் தேகமடா மூன்றாமாண்டில்
 பண்டான புளியினிலே பாணிதான் பட்டால்
 பாரப்பா சொல்லுகிறேன் பூர்க்கும் முப்பே.

பொருள் : புளி என்னும் காரத்தில் பாணிபட்டால் முப்பு
 பூர்க்கும். முதல் தீகை முடிந்ததும் உடல் பத்தரை மாத்து
 தங்கம் போலாகும்.

274. முப்பாண முப்புவும் இதுதான் மைந்தா
உலகத்தோர் இதைவிட்டு பூநீர் வாரி
தப்பரையாய் பனியில் வைத்தால் பூர்க்குமோ சொல்
தன்மையுடன் பதினேறு ஆண்டுக்குள் தானும்
அப்பாண கார சாரம் மாறிப் போகும்
அய்யனே வஜ்ஜிரமாய் தேகமாகும்
இப்படியே நடக்கின்ற மார்க்கந் தன்னை
இயம்புகிறேன் உலகுதனில் மவுனமாய் நில்.

பொருள் : முப்பாண முப்புவும் இதுதான். உலகத்தோர் இதை விட்டு பூநீர் வாரி பனியில் வைத்தால் என்ன பூர்க்கும்? ஒன்றும் பூக்காது. பதினேறு ஆண்டுக்குள் கார சாரத்தால் தேகம் வஜ்ஜிர காயமாகும்.

சட்டை கழலும் மார்க்கம்

248. மவுனமாய் நின்று கற்பம் சாதித்தாக்கால்
மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லுகிறேன் முதலா மாண்டில்
தவத்தாலே யொரு சட்டை யுரியும் பாரு
தன்மையுடன் யிரண்டாண்டில் ஒன்று போகும்
அவையடக்க மூன்று லொன்று கழண்டு போனால்
அப்பனே மூன்று சட்டை கழன்று போனால்
இவனுக்கு வயது சொல்ல முடியா தென்று
என் குருவும் எந்தனுக்கு உரைத்தார் தானே.

பொருள் : கற்பம் சாதிக்கும் போது முதலாண்டில் ஒரு சட்டை போகும். இரண்டா மாண்டில் இரண்டு சட்டை போகும். மூன்றாமாண்டு மூன்று சட்டை கழலும். அதன் பிறகு ஆயுளுக்கு முடிவேயில்லை.

எட்டு ரெண்டு அநியவும்

249. உரைத்ததால் புலத்தியனே உனக்குச் சொன்னேன்
உண்மையுடன் எட்டு ரெண்டு மென்ற வார்த்தை
அரைகிறேன் தசதீகை யாகு மப்பா
அப்பனே யிதை யறியார்க் கென்ன வாய்க்கும்
உரைக்கிறேன் இந்த எட்டு ரெண்டு தன்னை
உத்தமனே நன்றாக யறிந்தா யானால்
அரைகிறேன் புலத்தியனே என்னைப் போலே
அந்தமால் கோடியுகம் வாழலாமே.

பொருள் : எட்டு ரெண்டும் சேர்ப்பதே தசதீகையென்ப தாம். இதையறிந்தால் கோடியுகம் வாழலாம்.

250. வாழலாம் நீ யிந்த கற்பங் கொண்டால்
 அரைஇறேன் கனகம் உன்னுள் விளையும் பாரு
 வீழுவே மாய்கைதனில் வேண்டா மென்று
 விருப்பமுடன் இந்தப்படி எனக்குத் தானும்
 வாழுவே கோடியுகம் ஜெடத்தி லப்பா
 வாதமது ஆகு மென்று அரணுஞ் சொன்னார்
 கோனதுவே வாராது நாத கற்பம்
 கொண்டவர்கள் பரணெனவே பரணுஞ் சொன்னார்.
- பொருள் : இந்த கற்பங்கொண்டால் உன்னுள்ளே கனகம் விளையும். கோடியுகம் வாழலாம்.
251. சொன்னதால்யினி யோக ஜெபந்தான் சொல்வேன்
 ககமான வேதாந்த கற்பந்தனை
 நன்னிதமாய் துரியத்து அநீதந் தன்னில்
 நவிலுவேன் அறியலாம் புலத்தியனே அய்யா
 சொன்ன இந்த யோக ஜெபம் ஆண்டுபோனால்
 ககமாக தான் வாய்க்கும் அப்பா கேளு
 வன்னமுள்ள மூலமணி பூரகந்தான்
 அப்பனே அனாகதமாம் விகத்தியோடே.
- பொருள் : இவ்வித கற்பம் சாதித்தால் துரியம், துரியா தீதம் வெளியாகும்.
252. விகத்தி துறை ஆக்கினையின் சுடருந் தாண்டி
 விளம்புவேன் மேல் வரையில் தாண்டி யப்பால்
 அகவமதாய் வியானையும் பூட்டி யப்பா
 அதில் கூர்மனென்றும் ஜீனிநன்றாய் மாட்டி
 பகவான தனஞ்செயனை அங்கு மடியாக்கி
 பகருவேன் வாலைபதந் தொழுது தானும்
 விகவாக வாசிதனில் ஏறியப்பா
 விருப்பமுடன் மதியமுர்தம் உன்னு உண்ணே.
- பொருள் : மதியமுர்தம் உண்ண மணிபூரகம், அனாகதம், விகத்திமுதவிய சுடர்களைத் தாண்டி வாசி மேலேறும்.
253. உண்டாலோ யிந்தப்படி யோராண்டில் தான்
 உத்தமனே தூல உடல் சூகாமாகும்
 நன்றான மேனி துய்ய நிறம தாகும்
 நவிலுவேன் ஓராண்டில் நோய்கள் எய்தும்
 சென்றாட்டம் சூடு கனல் தாப சோபம்
 சொல்லுகிறேன் மெத்தமாம் காமந்தள்ளு
 உண்டாகும் உறக்கமதை மாற்று மாற்று
 உத்தமனே குமட்டியே கசக்கும் பாரு.

பொருள் : இப்படி ஒரு வருடங் கொள்ள தூல உடல் சூக்ஷ்மாகும். உடலில் மாறுபாடுகள் உண்டாகி தூல உடலாகும். உறக்கம் கூடாது. கோபம், தாபம், காமம், இவைகளைத் தள்ளி-இக்கற்பத்தால் குமட்டலும் கசப்பும் விளையும்.

254. குமட்டி கசக்கின்றதுவே கற்கண்டாகும்
கூறுவேன் இக் கற்பம் சொற்ப மென்றும்
அசடாக எண்ணாமல் ஊணிக் கொண்டால்
அப்பனே வினைகள் தனை போக்கு மப்பா
கமை யெனவே நினையாமல் பதனமாய் வாழ
சொல்லுவேன் மூலாண்டில் முன்று மாதம்
தம்தேகம் தம தல்ல பேதி யெய்தும்
தண்மையுடன் நாலு போய் ஐந்திற் கேளே.

பொருள் : கசப்புதால் கற்கண்டு. அசடாக எண்ணாமல் இக்கற்பம் சாதித்தால் வினைகள் எல்லாம் ஒழியும்.

255. அஞ்சிலும் அடங்காது பேதி யப்பா
அரனுடன் நஞ்சுக்கு மேலாம் நஞ்சு
துஞ்சியே சொல்லுகிறேன் திங்கள் ஆறில்
துரிதமுடன் அரோசிகமும் சத்தி யெய்தும்
பஞ்சுபோல் ஆகுமப்பா திங்கள் ஏழில்
பகருவேன் பெரும்பாடு அதுபோல் தானும்
அஞ்சுவார் உதிரமது இறங்கு மப்பா
அளரகிறேன் எட்டான திங்கள் கேளே.

பொருள் : ஆறு திங்களில் பேதி கண்டு உடல் பஞ்சுபோல் ஆகும். ஏழு திங்களில் பெரும்பாடு போல் உதிரம் இறங்கும்.

256. திங்கள் தளில் சீதளமும் காணு மப்பா
சொல்லுகிறேன் ஒன்பதாந் திங்கள் தன்னில்
அங்கமது வாடுமப்பா பேதியோடு
அப்பனே சீதகரம் வாந்தி யெய்தி
சங்கட்ட நோய்களுட வேகல் காணும்
சாற்றுவேன் உறுமாறிப் போகு மப்பா
பங்கமது வாராது நிஜம தாகும்
பகருவேன் அச்சமில்லை பயப்படாதே.

பொருள் : எட்டாம் திங்களில் சீதளம் காணும். ஒன்பதாந் திங்களில் பேதியோடு உடல் வாடும். சங்கடமான நோய்கள் காணும். பயப்படாதே; பங்கம் ஒன்றும் வாராது.

257 பயமகற்றி சுவாசத்தால் சொல்லக் கேளு
 பகருவேன் நவவாசல் தன்னைக் கட்டி
 தயவுடனே கம்பத்தின் நுனியி லேறி
 தன்மையுடன் பரஞ்சுடரை போற்றித் தானும்
 பக்குவமாய் கருவிகளை சுட்டறுத்து
 மகா பஞ்சாக்ஷரமாம் பிரணவத்தை
 வலவ நடு மூடிவிடு புலத்தியனே அப்பா
 வரைகிறேன் மதியமூர்தம் அமுரியாமே.

பொருள்: நவ வாசலும் கட்டுக் கடங்கி விடும். மதியமிர்த
 மென்பது அமுரிதான்.

சருகு தைலம்

258. அமுரியது சாரையாம் புளியைக் கேளு
 அப்பனே மலரொத்தும் சவ்வாதாகும்
 சமுதமாய்ப் புழுகாகும் உரமுமாகும்
 சாற்றினேன் பேர்மாத்திரம் அறிந்து கொண்டு
 அமுரியாம் கற்ப சாதனையின் போக்கு
 அப்பனே மூன்றாண்டு சென்ற பின்பு
 சமுதாவில் சருகெடுத்து உலர்த்தித் தானும்
 சாற்றுவேன் தயிலமது வாங்கிடாயே.

பொருள்: அமுரியை, சாரை, புளி, புழுகு, மலர், உரம்
 என்ற பரிபாணைகளால் சொல்லப்பட்டுள்ளன. மூன்றாண்டு
 சென்ற பின்பு சருகெடுத்து உலர்த்தி தயிலம் வாங்கவும்.

259. வாங்கியே கெந்தகத்தைச் சூரணித்து
 வைக்கவே தயிலமதில் குழைத்து உண்டால் தேகம்
 சாங்கமாய் சூரியனின் ஒளிபோல் வீசும்
 சார்ந்துபார் ஆனந்தம் கண்ணில் காட்டும்
 பாங்குந்த தயிலத்தில் சகல சித்தும்
 பகருவேன் தானாகும் கெண்டாந் தன்னில்
 தாங்கியே பூதி விடு வாசியாலே
 தன்னில் அதுவே தாண்டியே பாபு மப்பா.

பொருள்: கெந்தகத்தை சூரணித்து, டை தைலத்தை விட்டு
 குழைத்து உண்டால் தேகம் ஒளி போல் வீசும். இந்த
 தைலத்தில் சகல சித்தும் உண்டாம்.

260. பாய்ந்தாலோ வெளி பிரகாசத்தின்
 பரணுடைய தெரிசனமாம் அறியா வித்தை
 ஆய்ந்துமே கருவாளி யானாவப்பா
 அன்புடனே மனமதுவும் ஒருமித்தே தான்

சார்ந்துமே வைராக்யத்துடனே தானும்
சாதிக்க சிலம் பொலியின் ஓசை காணும்
சூர்ந்துமே பார்த்தாலோ பராபரந் தான்
குறிப்புடனே காசுபியது கொடுக்கும் பாரு.

பொருள் : வைராக்யத்துடன் கற்பத்தை சாதிக்க பரா
பரத்தின் குறிப்புத் தோன்றும்.

இருபத் தோராயிரத்து அறுநூறின் குறிப்பு

261. பாரப்பா இருபத் தோராயிரத்து அறுநூறு என்ற
பாழாகும் சுவாச மெல்லாம் மூலம் தன்னில்
நேரப்பா இருத்தி ஓங்காரம் நாடி
நிலைவாசி விடுவதும் வாங்கும் மார்க்கம்
சாரப்பா உள்ளே தான் சாதித்துப் பார்
சத்தி சிவருப மங்கே காணுஞ் சொன்னேன்
நேரப்பா இதுவேதான் பரமதாகும்
ஜெகந்தனிலே வெள்ளாட்டி பயல்களாமே.

பொருள் : 21,600 சுவாசமும் அதன் உற்பத்தி ஸ்தானத்தில்
ஒடுங்குவதற்கு சத்தி சிவமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. இதை
யறியாமல் செகந்தனிலே வெள்ளாட்டிப் பயல்கள் ஏதேதோ
செய்கின்றனர்.

262. எல்லோரும் இன்னூலைக் கண்டா டப்பா
இகழ்ச்சி செய்வார் குருடரப்பா இதன் கருத்தை
எள்ளனவுங் காணவே மாட்டார் மாட்டார்
இன்னூலைச் சிவ யோகி கண்டால் கேளு
சொல்லுவேன் உயிர் போல பார்ப்பா னப்பா
சுகம் பெறவே பழுத்தன்றோ வருகா வண்ணம்
தொல்லலற தசநீகை மார்க்கந் தன்னை
சொல்லுவேன் உலகுதன்னில் பழிப்பாராகில்.

பொருள் : அறியா மக்கள் இந் நூலை அற்பமாய் எண்ணுவர்.
ஆனால் சிவயோகி இதை உயிர் போல் பார்ப்பான்.

263 பழித்தாலோ ஜீவனது இருக்கு மட்டும்
பாரப்பா வினைகள் வந்து சூழ்ந்து காணும்
ஆழ்ந்து எழுநரகில் விழுவா ரப்பா
அன்பனே உலகத்தில் ஆசை தன்னில்

உழன்றிடுவார்க் கெய்தாது ஒன்றுமப்பா
உண்மையுட நகை நகைத்து மினு மினுக்கி
விழி சிமிட்டி மோகமது பண்ணுகின்ற
விழி மடவார் மாயத்தில் விழுந்தாராகில்.

பொருள் : உலக ஆசாபாசங்களில் உலகோர் உழன்று எழு
நரகில் விழுவர்.

வேதாந்திக்கு சாக்ஷி

264. விழுந்துமே மிகவேதான் திரிந்தாராகில்
விளம்புவேன் ஒன்றுதான் வராமல் தான்
ஒழிந்துமே வியாதியினில் சலமாய்ப் போவார்
உத்தமனே அனித்தியமாம் உலக வாழ்க்கை
முழுதுமே நம்பாத சொல்லிவிட்டேன்
முக்கியமாயினூலில் சொன்ன வார்த்தை
அழும்பெனவே யென்று நீ எண்ண வேண்டாம்
அப்பனே வேத மென்றே விரும்பிப் பாரே.

பொருள் : பெண்கள் மாயத்தில் வீழ்ந்தாராகில் பல நோய்
வாய்ப்பட்டு சலமாய்ப் போவார். உலகம் அறித்திய மென்
பதை அறியவும்.

கார சாரத்தின் அளவு

265. வீரும்பப்பார் இந்த நூல் தனிலே தானும்
வ்ளம்பி நின்ற பாடல்களும் எந்த விதமாய்
இருந்தாலும் பாராதே கருத்தைப் பாரு
எந்நாளும் இருப்பதற்கு வழிதான் சொல்லும்
உறுதியுடன் இனிமுப்பு முடிந்தால் சொல்வேன்
உத்தமனே ஒரு முன்னுண்டும் கடந்த பின்பு
அருந்தவத்தால் வந்ததொரு மதி நாலுக்கு
அப்பனே வொன்றுதான் காரஞ் சேரு.

பொருள் : மதி நாலுக்கு காரம் ஒன்று சேர்க்கவும்.

முப்பு (ஆதி—அந்தம் சேர்ந்தது)

266. சேர்த்து தான் கரைத்து தான் முன்று நாள்தான்
சென்ற பின்பு தெளி வுறுத்தி காய்ச்சியப்பா
பார்த்துமே கொஞ்ச ஜலம் கொண்டிறக்கி
பகருகிறேன் பிங்கானில் வழித்து வைத்து

இவ்வாறானவையிலும்
சிறு உலகத்தின்
என்னைவரும் இ
மேல்கத்தினு
புதிது
என்றவையையு
எடுத்துவை
முடிந்தபின்
4-1 சேர்ந்து
எழுபத்தாண்டுகளில்
பார்க்குமிட
என்றவையின்
பல்கண்டி
எடுத்துவை
(சுமார்)
என்றவையின் சித்திரமென்று
மேல்கண்டி
(சுமார்)
- - -

269 கண்ணமாம் இது வல்லோ முப்புச் கண்ணம்
ககமான இச்சுண்ணம் விட்டுத்தானும்
உன்னிதமாய் முப்புவுந் தேடித் தேடி
உலகமதில் அலைந்தலைந்து யிர் துறந்தோர் தானும்
உண்மையாய் கோடான கோடி யப்பா
உத்தமனே முப்புலின் கண்ணத்தாலே
அண்டருட தயவினால் தொந்தங் கேளு
அப்பனே முப்பு யிடை சூதஞ் சேரே

பொருள் : இந்த கண்ணத்தி னிடை சூதம் சேர்.

74 கண்ணம்

270. சேர்த்துமே அமுர் தமது விட்டு ஆட்டி
சிறப்பாக வில்லை செய்து காய்ந்த பின்பு
பார்த்துமே அகலில் வைத்து மேலும் மூடி
பகருகிறேன் சீலை மண் செய்து தானும்
நேர்த்தியாய் முழப்புடத்தில் போடச் கண்ணம்
நினைவாக கண்ணத்தில் கழஞ்சி தூக்கி
புறத்தியாய் பானத்தால் மத்தித்தப்பா
புகழாக துரிசிக்கு யூசிடாயே.

பொருள் : சேர்த்து அமிர்தம் விட்டு ஆட்டி வில்லை செய்து
காய்ந்தபின்பு அகலில் வைத்து மேல் மூடி சீலைமண் செய்து
முழப்புடத்தில் போட ரசம் கண்ணமாகும். இந்தச் கண்ணத்
தில் கழஞ்சி எடுத்து அமிர்தம் விட்டு குழப்பி துருசுக்கு பூசவும்.

குறிப்பு :—அமிர்தம்—அமுரி.

துருசு கண்ணம்

271. பூசியே யதற்கு மேல் காரத்தாலே
புகலுகிறேன் கவசமது செய்து தானும்
ஆசித்து மூன்று மண் சீலை செய்து
அப்பனே புடம் போட தூரிகச் கண்ணம்
வாசித்த கண்ணத்தால் சரக் கெல்லாந்தான்
அப்பனே கண்ணமாஞ் கண்ணத்தாலே
விசினினால் தொந்தமது கோடி கோடி
விளம்புகிறேன் துறை கோடி கோடிதானே.

பொருள் : பூசி காரக்கால் கவசம் செய்து அகலில் வைத்து
மேல் அகல் மூடி மூன்று மண்சீலை செய்து புடம் போட, துருசு
கண்ணமாகும். அகனால் சரக்கெல்லாம் கண்ணமாகும்.
இதனால் பல துறைகளில் வெற்றி பெறலாம். எந்த லோகத்தில்
விசினாலும் கனக மாம்.

272. கோடி வென்றால் எத்தனையோ கோடி காணும்
 கருதுகிறன் அதிலந்த பரிச வேதை
 ஆடினால் அதைத் தொட்டு கோடா கோடி
 அப்பனே புலத்தியனே யாடும் ஆட்டை
 பாடிவிட்டேன் ரெண்டாயிரத்தில் பாரு
 பார்க்க வென்றால் அதைக் குறுக்கி பாரீர் காப்பு
 ஆடியோ சொன்ன சாஸ்திரங்கள் கேளு
 சுகமான சகல கலைக்கியான மொன்றே.

பொருள் : இதில் வேதை சொல்லி முடியாது நான் பாடிய
 இரண்டாயிரத்தைப் பாரு.

273. ஒன்றான செளமிய சாகரந்தா னென்று
 உத்தமனே பெருநூல் பூரணந்தா னென்று
 நன்றானயோக பூரணந்தா னென்று
 நாட்டினேன் பூரண சூத்திரந்தா னென்று
 பண்டான காவியத்தில் நாலுஞ் சொன்னேன்
 பாரப்பா ஐயாயிர மாயிரமும் சொன்னேன்
 அய்யருட தயவினால் எண்ணூறு ஒன்று
 அப்பனே இவ்வளவு குறுக்கித் தானே.

பொருள் : செளமியசாகரம், பெருநூல் பூரணம், யோச
 பூரணம், பூரணசூத்திரம் எண்ணூறு முதலிய பல சாஸ்திரங்கள்
 சொல்லியுள்ளேன். அவைகளையும் பார்க்கவும்.

274. குறுக்கியே பனிரெண் டாயிரத்தைத் தானும்
 குறிப்புடனே முன்னமே யீராறு காப்பும்
 சுருக்கமாய் பாடி வைத்தேன் அதுகள் தன்னில்
 சொன்னதொரு விந்தையெல்லாம் யின்னால் தன்னில்
 உருக்கமுடன் முன் சொன்ன முப்பூவாலே
 உத்தமனே ஆடிடுவாய் தொழில்க ளெல்லாம்
 நிறமுடனே பனிரெண்டு காப்புதானும்
 தீர்க்கமுடன் கிடைக்காவிட்டால் கிடைத்த

மட்டும் பாரே

பொருள் : பன்னிரெண்டாயிரத்தைப் பாரு. பன்னிரெண்டு
 காப்பையும் பாரு.

275. கிடைத்த மட்டும் அதில் சொன்ன தொழில்கள்
 கோடான கோடி தொந்தம் ஆடலாகும்
 அடக்கியப்பா அதிலதிலே முப்பு மார்க்கம்
 அப்பனே மறைத்து வைத்தேன் ஆகையாலே
 பார்த்தால்

படபடப் பாகவே யின்னூல் தன்னில்
பதறிவிட்டேன் பாலமென்றே யெண்ணி யானும்
கிடைப்பதும் இன்னூல் தான் அருமையாகும்
கிடைத்தாலோ புலத்தியனே சித்தனாவான் பாரே.

பொருள் : அந்த நூல்களிலெல்லாம் முப்பு மார்க்கத்தை மறைத்து வைத்தேன். இந் நூலில் வெளியாய்ச் சொல்லி உள்ளேன்.

வாசி யோகம் ராஜாங்க யோகம்

276. சித்தனா யாவதற்கு கண்ட மதனில்
சிறப்புடனே வங் கென்று வினாடி யெட்டு
புத்தியுடன் ஊதிவிட்டு மூலம்விட்டு
புகழாக மேல் வரையில் வாசி யோட்டி
புத்தியுடன் சிங் கென்று வினாடி யெட்டு
பாரப்பா ஊத நவத்துவார மெல்லாம்
கொத்தேடே தானடங்கும் சுழினைதானும்
கூறு மூலாக்கினைகள் தன்னில் கேளுகேளே.

பொருள் : வங், சிங் என்று சொல்லி வாசியைப் பூட்ட நவத்துவார மெல்லாம் அடங்கும்.

277. கேளப்பா கணைகளொரு வழியே பாயும்
கேண்மையுடன் இப்படியே தேறு தேறு
கேளப்பா நாத விந்து ஊறி நின்ற
கெடியான காயத்தில் சிவமுஞ் சத்தி
வாழ்ந்திருப்பார் இக் கற்பம் கொண்டோர்க்கு
அருளுகிறேன் சாயுச்ய பதவி யெய்தும்
கேளப்பா ஆண்டிலொரு விந்தினுமே
கிருபையுடன் ஒந்தானில் அமுதங் கொண்டே.

பொருள் : நாதவிந்து உடலில் ஊறி நின்றால் சாயுச்ய பதவி எய்தும்.

278. கொண்டால் கேள் ஜெகத் குருவு மிவனே யாவான்
கூறுகிறேன் இந்த பொக்கிஷத்தைத் தானும்
விண்டுமே வெளிவிட்டால் சொல்லக் கேளு
விளம்பினேன் சாபமது என்ன வென்றால்
அண்டயிடி விழுந்து தலை தெறித்துப் போகும்
அப்பனே முதலாண்டில் காயந் தன்னில்
புண்டுபோல் அநேக கோடி நோய்கள் தானும்
பாமப்போலே துளைத்துமே கனலாய் வீசும்.

பொருள் : நாத விந்தை அறிந்து கொண்டால் அவன் ஜகத் குரு என்ற பதவி பெறுவான். ஆனால் அதை வெளியிட்டால் இடி விழுந்து தலை தெறித்துப் போகும்.

279. வீசுவதும் போதாமல் குறடு கொண்டு
வெடுக்கெனவே பிடுங்குவது போலாம் தேகம்
நீச சொறி குட்டம் போல் காணும் பாரு
நீயப்பா அஞ்சாமல் அதையே பாரு
பாசமது ஞானமதை கண்டால் போலும்
பானுகண்ட பனிபோலும் பறக்கும் நோய்கள்
ஆசையுடன் முன் ஜெனன பலத்தினாலே
அப்பனே இக்கற்பம் கிடைக்க வேணும்.

பொருள் : முன்ஜென்ம பலத்தினால் இக் கற்பம் கிட்டும். இக் கற்பம் கொள்ளும்போது உடலெல்லாம் சொறி குட்டம் போல் காணும். ஆனால் பயப்படாதே அதையே தொடர்ந்து சேவி.

280. கிடைத்தாலே மனதுதான் ஒருமை பண்ணி
கிருபையுடன் ஓராண்டு அமுரியுண்டு
உடலதுவும் புலத்தியனே வேற் கூறானால்
உண்மையுடன் தசதீகை முடியும் பாரு
ஜெடலமது சித்தியாம் யோகவானும்
சிறப்புடனே மூவாண்டு கழிந்துதானும்
திடமுடனே யுகமது யிறங்கும் பாரு
தீர்க்கமுடன் உடலுக்கு அழிவோ யில்லை.

பொருள் : ஓராண்டு அமுரியுண்டால் உடற்கூறு மாறி தச தீகை முடிந்து விடும். சடம் சித்தியாம். யோகவானும். மூவாண்டு கழிந்தால் உடலுக்கு அழிவேயில்லை.

281. அழிவில்லை ஜடம் வஜ்ஜிர காயமாகும்
அப்பனே சித்தர்களில் இவனொருத்தன்
அழிவில்லை சாகாமல் இருக்கலாகும்
அப்பனே வினையில்லை தீகையாலே
அழிவில்லை சாலதும் வாராதப்பா
அப்பனே கார சாரத்தினாலே
கழலுகின்ற சரக்கு அறுபத்தி நாலும்
சொல்லுகிறேன் நவலோகம் இன்னங் கேளே.

பொருள் : கார சாரத்தினால் சித்தர்களில் ஒருவனாவாய். சாவதுவும் வாராது. 64 சரக்குகளும் கார சாரத்தால் கழன்று மடியும்.

282. இன்னங்கேள் நவரத்தின முதலாயுள்ள
 அனேககோடி இனங்கனெல்லாம் வெண்ணீராகும்
 நன்னிதமாய் செந்தூரம் மெழுகு கூட
 நவிலுகிறேன் காரசாரந் தன்னாலாகும்
 பன்னதொரு சித்தருட ஆட்ட மெல்லாம்
 பாரப்பா காரசார ஆட்டமாகும்
 வின்னமாய் நூல்களிலே மறைத்த தெல்லாம்
 விளம்பினேன் புலத்தியனே வெளியாய்த் தானே.

பொருள் : இந்த காரசாரத்தினால் நவரத்தினங்களும் நீறிப் போகும். சித்தர்களின் ஆட்டமெல்லாம் இந்த நாத விந்தாலே யாம்.

283. வெளியான பானத்தை யுண்பீர் தானும்
 விருப்பமுடன் உலகுதனில் உண்டோ வப்பா
 வெளியான காரத்தை யுண்ண உண்ண
 விளம்புகிறேன் முப்புரத்தைச் சுட்டுப் போடும்
 வெளியாகச் சொல்லுகிறேன் காலனில்லை
 விள்ளுகிறேன் ஆதியந்த அமுர்தத்திற்கு
 வெளியான மதனப்பால் என்றும் பேரு
 வீரமுள்ள அலகை யென்றும் பேரேயாமே.

பொருள் : அமுர்த ரசத்தை உண்ண உண்ண காலன் மாண்டு போவான். இதற்கு மதனப் பாலென்ற பெயருமுண்டு.

284. என்றுமே யமுரி யுண்டால் அநேக நோய்கள்
 என் மகனே புலத்தியனே விரிட்டோடும்
 அண்டருட தயலினால் இக்கற்பத்தை
 அன்பனே உனக்காக வெளியில் விட்டேன்
 நன்றான வாலையாம் பருவம் தன்னில்
 நாட்டினால் கற்பமது வசமதாகும்
 பண்டான வயது சென்றால் வசமாகாது
 பகருகிறேன் அண்டமெல்லாம் சுத்திப்பாரே.

பொருள் : அமுரியை சாதிப்பதினால் அநேக நோய்கள் வீறிட்டோடும். பருவத்தில் வாலையை அணுகினால் கற்பம் வசமாகும்.

சொருப குளிகை

285. பார்க்கவே குளிகை சொல்வேன் பின்னாலப்பா
 பாரினிலே திராவகத்தின் போக்கைக் கேளு
 நேர்த்தியாய் நவச்சாரம் மேனி பூனீர்
 நெடுங் கம்பி உப்போடு வெங்காரந் தான்

சீர்படிகம் பாறையுடன் யுருவி பண்ணை
சிறப்பான பச்சை கற்பூரத்தோடு
ஓர்பத்து உப்பதுவும் வகைக்குத் தானும்
உத்தமனே சொல்லுகிறேன் பலந்தான் அஞ்சே.

பொருள் : குளிகை ஒன்று சொல்லுகிறேன் கேள். நலாச் சாரம், குப்பைமேனி, உப்பு, பூ நீர், வெடியுப்பு, கல்லுப்பு, வெங்காரம், படிகாரம், பாறையுப்பு, நாயுருவி உப்பு, பச்சை கற்பூரம், இந்த பத்து உப்புகளும் வகைக்கு ஐந்து பலம் எடுத்துக்கொள்ளவும்.

286. அஞ்சாமல் சொல்லுகிறேன் அமுர்தந் தானும்
அப்பனே நானுபந்து படியில் தானும்
அஞ்சாமல் காரத்தை சூரணந்தான் செய்து
அன்பனே படியதுவும் அதிலே கொட்டி
அஞ்சாமல் கரைத்துமே சொல்லக் கேளு
அப்பனே மூன்று நாள் வைத்து தானும்
அஞ்சாமல் தெளிவிற்றுத்து சாலில் வார்த்து
அரிதாரம் வீரமுடன் கௌரி வெள்ளையாமே.

பொருள் : மூன் சொன்ன உப்புக்களை எடுத்து பதினான்கு படி அமுரியில் கொட்டி கரைத்து மூன்று நாட்கள் வைத்து தெளிவிற்றுத்து ஒரு பாணையிலிடவும்.

287. வெள்ளையுடன் பூரம் விங்கம் சிலையினோடு
வெண்மை சிங்கி ரசம் கெந்தி துரிசி யோடே
விள்ளுகிறேன் வகைக்கு பலமெடுத்து ஒன்றாய்
விரும்பமுடன் சிலைதன்னில் கினியா யப்பா
நல்லாய் கேள் பொட்டணமாய் கட்டிதானும்
நவிலுகிறேன் முன்சாவில் தொங்க விட்டு
சன்னையில்லா சாலுதனை அடுப்பில் வைத்து
சாற்றுகிறேன் கமலாக்கினியாய் வன்னி போடே.

பொருள் : அரிதாரம், கௌரி, வெள்ளை பாஷாணம், ரசம் கெந்தி, பூரம், விங்கம், மனோசிலை, துருக இவைகளை வகைக்கு ஒரு பலமெடுத்து அரைத்து சிலையில் முடிந்து கிழிகட்டி முன் சொன்ன பாணையில் தொங்கவிட்டு பாணையை அடுப்பிலேற்றி கமலாக்கினியாய் நெருப்பைக் கொடு.

288. வன்னியிட்டு புகைய துவும் வாராமல் முன்
வருகின்ற நுரையகற்றி பொங்கா வண்ணம்
நன்விதமாய் சரக்கதுவும் கரையாமற்றான்
நலமுடனே கணக்கு சென்று தீயை யாத்தி

உண்மையுடன் இறக்கியே கனல் மட்டிட்டால்
உறுதியுடன் எடுத்துப் பார் சரக்கெல்லாந் தான்
வண்மையுடன் கட்டி யிருக்கும் பாரு
வகையுடனே யதுகளெல்லாம் பீங்கான் தன்னில்

பொருள் : கீளியை தண்ணீரில் படாமல் (அமுரி) வைத்து
எரிக்கவும். அமுரி பொங்கி வராது பார்த்துக் கொள். அனல்
நிறுத்தி எடுத்துப் பார்க்க சரக்கு கட்டி இருக்கும்.

289. பீங்கானில் இட்டுமே ரவியில் வைத்து
பிலமாக காய்ந்த பின்பு சரக்கு தன்னை
ஆங்கானும் குரணமாய் செய்து தானும்
அப்பனே முன்பத்து உப்பு தன்னை
சாங்கமாய் குரணித்து சொல்லக் கேளு
சாற்றுநிறேன் இருவகையும் தொந்தம் பண்ணி
பாங்கு பெற வாலை குடம் தன்னிலிட்டு
பகருகிறேன் செம்பாலே செய்த வாலையாமே.

பொருள் : எடுத்து பீங்கானிலிட்டு கன ரவியில்
வைக்கவும். எடுத்து பொடி செய்துகொள். முன் சொன்ன
பத்து உப்பும் பாணையில் உறைந்திருக்கும். அதையும் எடுத்து
பாஷாணங்களையும் ஒருமிக்கச் சேர்த்து அரைத்து பாணை
யிலிடவும். தாம்பரத்தில் ஒரு வலை செய்து கொள்ளவும்.

290. செய்ததொரு வலை குடம் மேலே மூடி
செப்புகிறேன் உளுந்துமா கொண்டு வந்து
உய்தமுடன் வெண் கருவால் அரைத்துத் தானும்
உத்தமனே சீலைதனில் தடவி நீயும்
அய்யனே புலத்தியனே கவசம் செய்து
அன்புடனே வாலுகையை அடுப்பிலேத்தி
ஒய்யார மாகவே வன்னி மூட்டி.
உறுதியுடன் எரித்திடுவாய் உகந்து கேளு.

பொருள் : வாலையை குடத்தின்மேல் மூடி உளுந்து மாலை
வெண் கரு விட்டரைத்து சீலை செய்து வாலையை அடுப்பிலேற்றி
எரித்திடுவாய்.

291. உகந்துமே வாலையதின் வாயில் தானும்
உத்தமனே குப்பிதனை சாய்த்து வைத்தால்
ஜெகமகிழ நிராவகந்தான் இறங்கும் பாரு
செப்புகிறேன் ரத்தவர்ணம் போலிருக்கும்

அகமகிழ கமலாக்கினியால் எரிக்க
அப்பனே தசனாழி சுருக்கு ஏத்து
புகலுகிறேன் சூதமது கட்டிப் போகும்
புகழான காரத்தில் சாரம் விட்டே.

பொருள் : குப்பியை சாய்த்து வைத்து திராவகத்தை
பிடித்துக் கொள்ளு. அந்த திராவகம் ரத்த வர்ணம் போலி
ருக்கும். இத் திராவகத்தை சூதத்திற்கு சுருக்குக் கொடுக்க சூதம்
கட்டிப் போகும்.

292. விட்டரைத்து சூதமணி தனக்குத் தானும்
விருப்பமுடன் கவசமது செய்து அப்பா
இட்ட புடம் ஓரெருவில் முதல் புடந்தான்
இன்பமுடன் மறுபடியும் இரண்டு தன்னில்
சட்டமாய் பிறகு மூன்று எருவில்பா
சாற்றுக்கிறேன் மறுபடியும் நாலுவாகும்
திட்டமுடன் பிறகு ஐந்தெருவி லப்பா
திரும் இந்தப்படியே தான் காரத்தாலே.

பொருள் : பிறகு காரசாரத்தை அரைத்து மணிக்கு கவசம்
செய்து ஓரெருவில் புடம் போடவும். பிறகு மூன்று, நான்கு,
ஐந்து எருவில் புடம் போடவும்.

293. காரத்தால் கவசமது செய்து தானும்
காட்டுகிறேன் புடத்திற்கு புடந்தான் மைந்தா
தீரமுடன் எருவேத்தி புடந்தான் ஐந்து
தீர்த்தாலோ குளிகைக்கு பஞ்ச தீக்ஷை
வீரமுடன் செய்தினால் இதன் வேகத்தை
விளம்ப அது என்ன சொல்வேன் வாசி தன்னை
தீரமுடன் தானிழுத்து குளிகை தன்னை
தீர்க்கமுடன் வாயிலிட்டால் ஜடத்தைத் தூக்கும்.

பொருள் : இப்படி ஐந்து புடமிட மணிக்கு ஐந்து தீட்சை
முடிந்ததாம். இதன் வேகத்தை சொல்லி முடியாது. வாயிலிட்
டால் ஜடத்தைத் தூக்கும்.

294. தூக்குமிந்த முறை பதினெண் பேர் கருத்துத் தானும்
துரிதமுடன் பரீக்ஷித்தேன் புலத்தியனே அய்யா
நோக்கி இந்த திராவகத்தால் நவலோகங்கள்
நொடிக்கு முன்னே தான் பழுக்கும் நவ ரத்தினங்கள்
வாக்கு மனம் கொள்ளாத சத்துமாகும்
வாய்த்த தொரு திராவகத்தை பதனம் பண்ணு
தாக்கினால் சவங்கள்கூட எழுந்திருக்கும்
தன்மையற்று ஜெடஞ் சாய்யமானால் தானே.

பொருள் : இந்த முறை பரிக்ஷித்துப் பார்த்தது. திராவகத்தை ஜாக்கிரதையாய் பதனம் பண்ணு. அதனால் நவலோகங்கள் நொடிக்குள் பழுக்கும் நவரத்தினங்கள் நறும். சத்தும் எடுக்கலாம். இதை உள்ளுக்குத் தாக்கினால் சவம்சூட எழுந்திருக்கும்

295. ஆனால் கூடெழுந்திருக்கும் யிதுதானன்றி
அப்பனே உலகத்தில் சித்து முண்டோ
மாணுகேள் தாம்பரந்தான் பத்துக் கொன்று
மாட்டினால் தைலமது மாத்துப் பத்தாம்
வீணே தான் திரியாமல் இந்த வண்ணம்
இத்தயிலம் நவலோகம் நன்னிலமாய்
ஆமேதான் மாத்து பத்தரையே காணும்
அப்பனே நீ இந்தப்படியே பாரே.

பொருள் : மேற்படி தைலத்தை தாம்பரத்தில் பத்துக் கொண்டு தாக்கினால் மாத்து பத்தரையாகும்.

சிவரூப குளிகை

296. பாரப்பா சொல்லுகிறேன் இன்னங் கேளு
வாலை ரசம் ஒட்டில் விட்டு அடுப்பில் வைத்து
நேரப்பா ஒரு மரத்தின் கொம்பால் தீ தான்
நிச்சயமாய் போட்டுமே கடினை வைத்து
பாரப்பா திராவகந்தான் சுருக்கு ஏத்த
பசுகுகிறேன் நன்றாகக் கட்டிப் போகும்
நேரப்பா காரமென்ற கவசந் தானும்
நிச்சயமாய் சொல்லுகிறேன் அஞ்சுஞ் சூட்டே

பொருள் : வாலை ரசத்தை ஒட்டில் ஊற்றி அடுப்பில் வைத்து திராவகத்தை சுருக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு ஒரு ஜாதி விறகால் எரித்துவர சீட்டும்.

297. சூட்டியே முன்போலே புடந்தான் அஞ்சு
சொல்லுகிறேன் போட்டெடுக்க ஜெடத்தைத் தூக்கும்
நாட்டமுடன் இப்படியே புடந்தனக்கு
நவிலுகிறேன் ஒவ்வொன்றாய் விராட்டி யேத்தி
சூட்டிலுவாய் நூறுதரம் சாரணதான் தீர்த்து
சுகமாக வங்கமது சேருருக்கி
போட்டிடவே யக் குளிகை நீர்தான் வாங்கும்
புகலுகிறேன் அந்த வங்கம் பத்து மாத்தாம்.

பொருள் : கட்டிய சூதத்தை முன் சொன்னபடி கவசம் கட்டி புடம் போட்டு வாய்விட ஜெடத்தைத் தூக்கும். நூறு புடம் போட, அதாவது ஒவ்வொரு விராட்டி ஏற்றி புடமிட, விரியமான மணியாம். ஒரு சேர் வங்கத்தை உருக்கி ஷெ குளிகையை அதில் போட வங்கம் பத்துமாத்தாகும்.

298. மாற்றான் இக் குளிகை பாலிலிட்டால்
மளமளென நீரெல்லாம் குடித்துப் போடும்
போற்றியே இதை நாவில் அடக்கம் பண்ணி
புகழாக அங் என்று வாசி தன்னை
பார்த்திபனே தானிழுத்து சாந்திதாக்க கால்
பகருகிறேன் ஒரு நொடியில் அண்ட மெல்லாம்
காத்து போல் தான் சுற்றி வரலாம் மைந்தா
காண்பா இது சொருப குளிகைதானே.

பொருள் : இக் குளிகையை பாலிலிட்டால் மளமளென நீரைக் குடித்துவிடும். இதை நாவில் அடக்கி அங் என்று வாசியை இழுக்க ஒரு நொடியில் அண்டமெல்லாம் காற்று போல் சுற்றி வரலாம். இதுவே சொருப குளிகை.

299. தானென்ற இரும்பதனை நன்றாய்க் காய்ச்சி
தப்பாமல் திராவகத்தில் அணுவு குத்த
பானென்ற செம்பாகும் குடவன் தன்னில்
பாச்சடா நூத்துக்கு ஒன்று தானும்
கோனென்ற வங்கத்தில் நூத்துக் கொண்டு
கொடுத்துப் பார் வயது ஈரஞ்சாம் பாரு
தேனென்ற திராவகத்தில் குன்றி மாத்திரம்
அமுரியில் தான் ஊட்டி இரண்டு வேளைதானே.

பொருள் : இரும்பை பழுக்கக் காய்ச்சி மேற்படி திராவகத்தை அணுவளவு இட இரும்பு செம்பாகும். பித்தனையில் நூற்றுக்கொன்றும், வங்கத்தில் நூற்றுக்கொன்றும் கொடுத்தால் பத்து மாத்தாகும்.

300. இரு வேளை மண்டலந்தான் கொண்டா யானால்
இன்பமுடன் நரை திரைகள் அத்துப் போகும்
நரம்புகளும் இறுகி நன்றாய்க் கட்டும் கட்டும்
நவிலுகிறேன் திராவகத்தால் ஆகும் வேதை
கரையில்லை துறையில்லை தொந்தம் கோடி
கருணையுடன் நாலாண்டில் குளிகை தன்னை
உறுதியுடன் முடித்துக் கொண்டு சொல்லக் கேளு
உத்தமனே நினைத்த இடம் போய் பாரே.

பொருள் : ஷே திராவகத்தை குன்றியளவு அமுரியில் விட்டு காலி, மாலை இருவேளை ஒரு மண்டலம் கொள்ள நரை திரைகள் போகும். நரம்புகளும் முறுக்கேறி பலக்கும்.

பஞ்ச குண தீக்ஷை போதுமென்பது

301. பாரப்பா தசதீக்ஷை முடித்தால் நன்று
பாலகனே யில்லா விட்டால் சொல்லக் கேளு
நேரப்பா பஞ்ச கண தீக்ஷை போதும்
நிச்சயமாய் இந்த கற்பம் கொள்ளும் போது
சாரப்பா பத்தியந்தான் சொல்லக் கேளு
சாற்றுகிறேன் ஆவின் பால் அன்னமாகும்
பேராண காரமதில் சாரம் விட்டு
புலத்தியனே கரைத்துமே தெளிந்த பின்பே.

பொருள் : தசதீட்சை முடிந்தால் நன்று. இல்லாவிடில் ஐந்து தீட்சைகள் போதும். இந்த கற்பம் கொள்ளும்போது ஆவின்பால் அன்னமொன்றே சாப்பிட வேண்டும்.

302. தெளிந்த நீர் தனிலே சரக்கை யெல்லாம்
திறமுடனே தோளேந்திரம் கட்டித்தானும்
வெளிதனிலே நீ நாழி யெரித்திட்டாக்கால்
விதமுடனே கட்டியே சித்தி யாகும்
வெளியாக அந்தரங்க சத்தி பூஜை
விளம்பினேன் உனக்கு அப்பா உன்கு தன்னில்
தெளிந்து பார் ஒருவருந்தான் காணார் காணார்
தீர்க்கமுடன் தச வருஷம் நீ தானப்பா.

பொருள் : காரமும் சாரமும் கலக்கி தெளிந்த நீர் தனிலே எந்த சரக்கையும் கிழி கட்டி எரிக்க சுத்தியாகும்.

303. அப்பனே கற்பத்தை சாதிப்பாய் நீ
அரைகிறேன் அங்கமதில் காரசாரம்
தப்பிதங்கள் இல்லாமல் கண்டலப்பா
சாற்றுகிறேன் இயமன் இறந்து போவான் பாரு
ஒப்பாக சண்டனையும் செய்ப்பதற்கு
உத்தமனே அமுரிதனை யன்றிதானும்
செப்புதற்கு அகிலமதில் வேறென்று உண்டோ
சித்தர்களும் உரைத்த விதி முப்பு தானே.

பொருள் : அங்கத்தில் காரசாரம் செருவதால் எமன் இறந்து போவான். அமுரிக்கு நிகர் ஒன்றுமில்லை. சித்தர்கள் சொன்ன முப்பு இதுதான்.

304. முப்புவால் வைத்த நூல்கள் எல்லாம்
மேசமது வராது இன்ன விதமென்று
அப்புவல் ஆறியாமல் மாந்த ரெல்லாம்
அப்பனே புலத்தியனே மாண்டு போனார்

முப்புவே சத்தி சிவம் நாத விந்தாம்
உரைக்கிறேன் காரசார மதுவே யாகும்
ஒப்பாக மேல் கீழுமா யிருக்கும்

உண்மைதனை சித்தரெல்லாம் மறைத்து உரைத்தார்.

பொருள் : முப்பூ இன்னதென அறியாமல் மாந்தரெல்லாம் மாண்டு போனார்கள். முப்புவே சத்தி சிவம், நாத விந்தாம். அதுவே கார சாரம். அவை கீழ் மேலுமா யிருக்கும்.

305. மறைத்து வைத்த செய்தினை பிரித்து உனக்கு
மன மகிழ்ந்து சொல்லுகிறேன் இன்னங்கேளு
துரியத்தை தான் கடந்து துரியா தீதம்
துரிதமுடன் தான் ஏறி அங் கென்றுந் தான்
உரைக்கிறேன் வாசிதனை ரேசித்து அப்பா
உண்மையுடன் நாசிதனில் வாசிதானும்
பரவியே நடவாமல் ஊதி யப்பா
பகருகிறேன் மதி கொண்டு தானும்.

பொருள் : வாசியை லயப்படுத்திக் கொள்.

306. கொண்டுமே மூன்றாண்டில் அரன் பாதத்தை
குறிப்புடனே தெரிசித்து வாசி தன்னை
நன்றாக சுழிமுனையில் சொல்லக் கேளு
நாட்டமுடன் கும்பித்து ரேசித்தப்பா
அண்டகுட தயலினால் பூரகத்தில்
அன்பனே விளக்கெற்றி தெரிசித்தப்பா
சண்டனையும் ஜெபிப்பதற்கு முதலாண்டில் தான்
சார்ந்திருந்த சுற்பத்தை சாறுப்பாயே.

பொருள் : முதலாண்டில் சொன்ன சுற்பத்தை சாதிக்கவும்.

307. சாதித்து நிங்கள் ஐந்து சென்றாலப்பா
சாற்றுகிறேன் அரவமது தீண்டினாக்கால்
ஆதியாய் அதுக்கு உன் விஷந்தான் ஏறி
அன்பனே மாண்டு போம் மேலும் கேளு
சாதித்து வரும்போது உந்தன் சாயல்
சாற்றுகிறேன் அரவத்தின் மேல் பட்டாக்கால்
தீதான சர்ப்பமது சாகுஞ் சொன்னேன்.
நிருவான உன் நிழல் தான் முதலாண்டப்பா.

பொருள் : ஐந்து திங்கள் சுற்பத்தை சாப்பிட்டு முடித்த பிறகு பாம்பு உனனைக் கடித்தால் அதற்கு உன் விஷம் ஏறி மாண்டு போகும். தொடர்ந்து சாப்பிட்டாக்கால் உன் நிழல் பட்டாலும் பாம்பு மடிந்துவிடும்.

308. முதலாண்டில் மாத்திரந்தான் இருக்கும் ஞாயம்
முக்கியமாய் இரண்டு முதல் தூரப் போகும்
விதமுடனே ஐந்து திங்கள் போன பின்பு
வ்ளம்புகிறேன் கார்கோடன் ஆகிலுந்தான்
முதலாண்டில் தான் கடித்தால் அதுதான் சாகும்
முக்கியமாய் இக் கற்பம் சாதித்து அப்பால்
வ்ளம்புகிறேன் நாபி நஞ்சு பாஷாணங்கள்
வ்ளம்புகிறேன் உண்டா லும் ஒன்றுமில்லை.

பொருள் : கார்கோடகன் கடித்தாலும் அதுதான் சாகும்.
நஞ்சு பாஷாணங்கள் உண்டா லும் ஒன்றும் செய்யாது

309. ஒன்றுமில்லை சங்கடங்கள் வாராதப்பா
உறுதியுடன் எந்த விதமாகிலுந் தான்
நவ்ளுக ஓர் தீக்ஷை பெற்ற பின்பு
நான் சொன்னபடி யெல்லாம் சாகி பாரு
விண்டதொரு என் மொழியை உலகந் தன்னில்
வினாகப் பழித்தாலோ சொல்லக் கேளு
அண்ட யிடி விழுந்து தலை தெரித்துச் சாவார்
அம்புலியில் அவர்க்கு விடீ அநிக மாகும்.

பொருள் : இந்நூலைப் பழித்தால் தலை தெரித்துப் போகும்.

உண்மை விவளியிட்டவர்களுக்கு சரபம் கூறல்

310. அதிகமாய் வருமப்பா இன்னங் கேளு
அரைகிறேன் நாத வந்தை வெளியிட்டோர்கள்
அதிகமாய் எழுபிறப்பும் கழுதையாகி
அப்பனே எழு நகரம் சேர்வார் பாரு
வ்ளமுடன் இந்த கற்பம் கொள்ளாதற்கு
விளம்புகிறேன் காட்டிலென்ன மலையிலென்ன
வீடப்பா எவ்விடத்தி விருந்தாகிலுந் தான்
விருப்பமுடன் சாதித்தால் தலைவனுமே.

பொருள் : இக்கற்பம் சாதிக்க காட்டுக்கும் மலைக்கும் போக
வேண்டாம். வீட்டிலிருந்தபடியே சாதிக்கலாம். இந்த நாத
வந்தை கற்பத்தை வெளியிடுவோர்கள் எழுபிறப்பும் கழுதை
யாகி எழு நகரம் சேருவாரே.

311. தலைவனாய் ஆனபின்பு சமாதி மூட்டு
தண்மையுடன் சகலசித்து ஆண்டு சென்று
பலமுடனே தான் வருகும் எல்லாந் தண்ணுள்
பகருவேன் இருந்துபார் அறிவார் பாரு

தலைமையாய் இன்னூலின் வரலாறு சொல்வேன்
தன்மையுடன் நான் சொன்ன காப்பில் வகும்
பலமான கோடி சூத்திரமும் பார்த்து
பாரப்பா நாதாந்த ரகசியத்தைப் பாரே.

பொருள் : ஒரு வருடத்திற்குப் பின் சகல சித்தும் கிட்டும்.

அகத்தியர் கோபத்தால் ஏடுகளைத் தூவிவிட்டது

312. ரகசியத்தை இன்னூலின் சத்தியமாக
அணைவோரும் தானறிய வெளியாய்ச் சொன்னேன்
அகமகிழ சொன்னதினால் சித்தரெல்லாம்
அப்பனே திரளாகக் கூட்டங் கூடி
பகை கொண்டு எந்தன்மேல் கோபித்தப்பா
பாரெல்லாம் தான் நடுங்க பொதிகை வந்து
ரகசியமாய் எங்கள் நூல் கோனைச் சொல்ல
அய்யனே பண்பிதுவோ வென்று கேட்டார்.

பொருள் : இந்நூலில் சத்தியமாக அணைவோரும் அறிய
வெளியாய்ச் சொன்னதினால் சித்தரெல்லாம் கூடிக்கொண்டு
என்மேல் கோபித்தார்கள்.

313. கேட்டவுடன் எந்தனுக்கு கோபம் வந்து
கிருபையுடன் பாடி வைத்த இந்த நூலை
நாட்டமுடன் நானெடுத்து யுருவி யன்றோ
நானிலத்தில் காற்றதனில் தூவி விட்டேன்
நாட்டமுடன் அவர்களதைச் சேர்த்தெடுத்து
நன்றாக தான் பார்க்கும் போதிலே தான்
போட்டதொரு ஏடெல்லாம் பின் முன்னாக
போய்விடவே கலந்தப்பா பிறகுதானே.

பொருள் : நான் கோபம் கொண்டு ஏட்டைப் பிரித்து
உதறி தூவிவிட்டேன். அதை அவர்களெடுத்துப் பார்க்கும்
போது ஏடெல்லாம் பின் முன்னாக போய் விட்டது.

314. பிறகு எந்தனிடம் கொண்டு தானும்
பிரியமுடன் தான் பணிந்து கொடுக்க அன்றோ
திறமுடனே பாதை யந்தப்படியே தானும்
திர்க்கமுடன் புத்தகமாய் சேர்த்து கட்டி
உறுதியுடன் சுண்டு நான் நேர் படுத்தி
உத்தமனே பார்க்கும் வழியெல்லாம் சொல்லி
திறமான சித்தர்களை போய்வா வென்று
திர்க்கமுடன் உத்தாரம் தந்திட்டேனே.

பொருள் : அதை நான் சேர்த்து ஒரு புத்தகமாகக் கட்டி விட்டேன்.

315. தந்திட்டேன் ஆதலால் இந்த நூலை
தன்மையுடன் கடையில் ஒரு முடிவிருக்கும்
விந்தையாய் முடியிலொரு முடிவிருக்கும்
வித விதமாய் டையிடையிலுமே முடிவிருக்கும்
இந்த விதம் பல வித மாயிருக்கு மப்பா
இந்த நூல் உலகத்தில் கிடைத்தாலுந்தான்
சந்தயமோ பலனதுவுந் தெரியா தப்பா
சற்குருவால் வகை சொல்ல வேண்டுந் தானே.

பொருள் : ஆகவே இந்நூலில் முன் பின்னாக பல பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இது உலகத்தோர்க்குக் கிடைத்தாலும் உண்மைப் பொருளை குரு முகமாகத்தான் அறிய வேண்டும்.

316. வேண்டுமென்றால் உலகில் இன்னூல் கிடையாதப்பா
விதியினுட பயனாலே கிடைத்தாலுந் தான்
பூண்டு நான் சொல்லுகிறேன் கோடி தன்னில்
புகழாக ஒருவனிடம் இருக்கு மப்பா
மீண்டுமே இருந்தாலும் கொடார்கள் சொன்னேன்
முக்கியமாய் பெருநூலின் அதை யெல்லாம்
பூண்டுமே யின்னூலில் காணலாகும்
புலத்தியனே நான் சொன்ன ஆறு லக்ஷமாமே.

பொருள் : வேண்டுமென்றால் இன்னூல் கிடைக்காதப்பா. விதியினுடைய பயனாலேதான் கிட்டும் கிட்டினாலும் பிறருக்கு அதைக் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

317. ஆறு லக்ஷம் குறுக்கியே பாதி சொன்னேன்.
அப்பனே அதைக் குறுக்கியே பொதிகை தன்னில்
தீரமுடன் இருகாண்டம் சொல்லி வைத்தேன்
தீர்க்கமுடன் அதைக் குறுக்கியே புலத்தியனே கேள்
வீரமுடன் பனிரெண்டாயிரம் தான் சொன்னேன்
விபரமுடன் அதைக் குறுக்கி சொன்னதைக் கேள்
சாரமுள்ள செவமிய சாகரத்தினோடு
சாற்றுகிறேன் அமுர்த கலைக்கயானந் தானே.

318. தன்னோடு பூரணமும் மதி வெண்பாலும்
சாற்றுகிறேன் பத்தியாய் பூரணத்தினோடு
உன்னிதமாய் பரிபாகை பெரு நூல் ஞானம்
உத்தமனே தீகை விதி தசமாங் காண்டம்

நன்னிதமாய் பூரண சூத்திரத்தி னோடு
நவின்ற தொரு சாஸ் திரங்கள் சொல்லி வைத்தேன்
பண்டு போல் இதை யெல்லாம் பார்த்துப் பார்த்து
பண்புடனே ஒவ்வொன்றாய் பாடல் தானே.

பொருள் : (317-318) இவ்விரு செய்யுள்களிலும் அகத்தியர் செய்த சில முக்கியமான நூல்களைக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

319. பாடல் தான் ஒவ்வொன்றாய் பார்த்துப் பார்த்து
பகருகிறேன் இந்த அந்தரங்க தீக்ஷை
பாடல் சிலதிலே யிருந்த வண்ணம்
பார்த் தெடுத்துக் கோர்த்து வைத்தேன் இதைபோல்
தானும்

நாடதனில் ஒரு நூலும் சொல்லா தப்பா
ஆனாலும் பிரம்ம குல வள்ளலன் தான்
நாடதனில் இதைப் பார்த்து பார்த்துத் தேடி
நாடிநான் ஞான மென்ற பாதை யொன்றே.

பொருள் : இந்த நூலில் ஆங்காங்குள்ள பாடல்களை
கோர்த்து அந்தரங்க தீட்சாவிதியென்ற பெயரைச் சூட்டினேன்

320. பாதையிலும் சிலது மொழி மறைவாய்ச் சொன்னேன்
பகருகிறேன் சித்தரெல்லாம் யிந்த நூலை
சீதையென்றும் தங்களுடைய ஜீவனைப் போல்
சிறப்புடனே குகையில் வைத்து அடக்கம் பண்ணால்
போதமிந்த சாஸ்திரந்தான் கொடுக்கப் போனால்
புலத்தியனே எவ் வண்ணம் சித்தி செய்வார்
ஜோதிமேல் ஆணைய்பா சகல நூலில்
சொல்லியே மறைத்த தெல்லாம் வெளியாய்ச் சொள்ளேன்.

பொருள் : பல நூல்களில் மறைத்துச் சொன்னதையெல்லாம்
இந்நூலில் வெளியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன். ஜோதியின் மேல்
ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்.

பிண்ட வரலாறு

321. சொன்னேனே யினி பிண்ட வரலாறு கேளு
குகமுடன் சகல சாஸ்திரங்கள் தன்னில்
நன்றாக பிண்ட மொன்றே சொன்னதைக் கேள்
நாட்டமுடன் இரண்டான ஆண்டுதன்னில்
சென்று ஐந்தாம் திங்கள் தனில் வரும் புளிக்கு
சிறப்புடனே முதற் பிண்டமென்று பேராம்
உன்னிதமா யிருக்கும் இரண்டாம் பிண்டம்
உத்தமனே ஏழுக்கும் மூன்றாம் பிண்டமாமே.

பொருள் : ஐந்தாம் திங்கள் வரும் புளிக்கு முகற்பிண்டமென்றும் ஏழாம் திங்களில் வரும் புளிக்கு இரண்டாம் பிண்டம் மூன்றாம் பிண்டமென்று பெயர்.

322. பிண்டமது எட்டுக்கு நாலாம் பிண்டம்
பிரித்துரைப்பேன் ஒன்பதுக்கும் ஐந்தாம் பிண்டம்
நன்றாக பத்துக்கு ஆறாம் பிண்டம்
நாட்டுகிறேன் ஆறஞ்சிக் கேழாம் பிண்டம்
விண்டாலே ஈரூருக்கு எட்டாம் பிண்டம்
வீருப்பமுடன் ஏழாறுக் கொண்டதாகும்
அண்டருட தயவினால் ஏழே முக்கு
அப்பனே பத்தான பிண்ட மொன்றே.

பொருள் : எட்டுக்கு நாலாம் பிண்டம், ஒன்பதுக்கு ஐந்தாம் பிண்டம், பத்துக்கு ஆறாம் பிண்டம், ஆறஞ்சுக்கு ஏழாம் பிண்டம், பனிரெண்டுக்கு எட்டாம் பிண்டம், ஒன்பதாகும், நாற்பத்தொன்பதுக்கு பத்தான பிண்டமாகும்.

323. என்றுமே நூல்களிலே சொன்னவாறு
இயம்பி விட்டேன் இது பிண்ட வரலாறு மாறும்
நன்றான பிண்டத்துக்கு அண்ட மென்றும்
நவீன்றதொரு அண்டமே பிண்ட மென்றும்
விண்டார்கள் கால் தலையாய் தலையே காலாய்
இருப்பதால் சாகாத தலை தானென்றும்
உண்மையுட வேகாத கால் தானென்றும்
உத்தமனே வேகாத தலை தானென்றே.

பொருள் : பிண்டத்துக்கு அண்டமென்றும், அண்டத்துக்கு பிண்டமென்றும், சாகாததலை, வேகாக்கால், வேகாத தலையென்று தலைகீழாய் சித்தர்கள் சொல்லிவிட்டனர்.

324. ஒன்றுமே சாகாக்கால் என்று பேராம்
என் மகனே பாசையெல்லாம் சித்தரெல்லாம்
நன்றாக மறைத்து வைத்தார் சொல்லிவிட்டேன்
நாட்டுவேன் இனி யோசு நிலையைக் கேளே
என்றுமே வயநமசிவங் கென்றுந்தான்
என் பிள்ளாய் புலத்தியனே ஊதிது தானும்
குன்றிலுறை திருவடியை தெரிசனம் பார்
கூறுகிறேன் சிங் கென சாதனை தான் செய்யே.

பொருள் : வயநமசி என்ற பஞ்சபூதங்களை மறலாதே.

சாதுனை

325. தானதனில் தினமுதி நாசி நுனி மேல்
தன்மையுடன் நடன மென்றே சார்வை காணும்
தானேதான் அதிலுங் கேள் உள்ளுக்குள்ளே
தனதாக ரேசித்துக் கும்பித் தாது
தானதனில் ஆதியாய் சோதி காணும்
அப்போது அகண்ட வெளிதனிலே சேர்க்கும்
நான தனில் இருபத் தோரூயிரத்து அறுநூறென்ற
தருவான சுவாசத்திலே சொல்லக் கேளே.

பொருள் : கழிமுனையில் மனதை வைத்து யோகஞ் செய்யப்
இருபத்தோரூயிரத்து அறுநூறு சுவாசங்களும் கட்டுண்ணும்.

326. சொல்லக் கேள் ஒவ்வொரு கலையாய் வாங்கி
ககமுடனே தேய்பிறை தானில்லா வண்ணம்
நல்லாக் கட்டினால் காணும் காஷி
நவிலுவேன் அதன் பெருமை அநேகமுண்டாம்
விள்ளுவேன் வாசிதனைக் கொண்டு தானும்
விருப்பமுடன் சிவயநம வென்று மைந்தா
உல்லாச மாகவே நாடி பத்து
உறுதியுடன் நாசி நுனி பணிந்திடாயே.

பொருள் : அவ்வித வாசிப் பயிற்சி தசநாசினையும் உறுதிப்
படுத்தும்.

குறிப்பு : சிவ தீட்சையென்பதே வாசிப்பயிற்சி (364-ஆம்
பாடல் பார்க்கவும்.)

327. பணிந்துமே நமசிவய வென்று தானும்
பற்றுகின்ற நாட்டத்தில் மனந்தான் கொண்டு
அணுகினால் அவ்வும், உவ்வும் சித்தியாகும்
அப்பனே தானைதனில் வாசி கொண்டு
கனிந்தாதி ரேசித்து பூரித்தன்றோ
கருணையுடன் குப்பித்து நின்றுிட்டாக்கால்
துணை யிருப்பார் பரமப்போதே கோடி
துரிதமுடன் ஒங்காரம் கொண்டுநானே.

பொருள் : ஒங்காரம் என்னும் மூலப்பொருளிலிருந்து
அவ்வும், உவ்வும் உண்டாயிற்றென்பதை நீ அறிந்து
கொள்வாய். அவைகளால் வாசி உயப்படும்.

328. கொண்டுமே வாசியது கீழே பாய
 கூறுகிறேன் ஆகாரந் தன்னில் தானும்
 நன்றானதே அதனை பேசுவார்கள்
 நவிலுவேன் காயசித்தி வீட்டி லுந்காள்
 செண்டு போல் வாசி கொண்டு ஊதினாக்கால்
 சிறப்புடனே குருநாதன் நீயுந் தானும்
 இன்பமுடன் இருவராய் இருப்பா யப்பா
 இன்பம் வளர் அமுரியினால் ஆண்டுக்குள்ளே.

பொருள் : காய சித்திபெற்ற உடலுள் வாசி வயப்பட்டு குருநாதன் என்ற பெயரை எடுப்பாய். ஓர் ஆண்டு அமுரி சேவிக்க இரண்டு கலைகளும் ஒருமிக்கும்.

329. ஆண்டுக்குள் தூவ உடல் குகை மாகும்
 அப்பனே துவாத சாந்த வெளியுங் காணும்
 பூண்டுமே வாவிபத்தில் கற்பங் கொண்டால்
 புகலுகிறேன் மேளி வஜ்ஜிர காயமாகும்
 வேண்டினால் பூஜையது கார சாரம்
 விருப்பமுடன் ஞானமது வேண்டினாக்கால்
 ஆண்டுமே பான முண்டு பழகிலன்றோ
 அப்பனே உறக்கமது அற்றுப் போமே.

பொருள் : ஒரு வகுடம் அமுரி கொண்டால் தூய உடல் குட்கமமாகும். கற்பத்தை வாவிபத்தில் கொண்டால் உடல் வஜ்ஜிர காயமாகும். உறக்கம் போகும். அதற்கு காரசார பூசை வேண்டும்.

330. அற்றுமே உறக்கமது போனால் அப்பா
 அன்புடனே நீயப்பா எக் காலத்தும்
 பத்தியுடன் யோகத்தில் இருக்க வேண்டும்
 புகலுகிறேன் யோகத்தின் விதியைக் கேளு
 பக்தியுடன் உடலுயிரும் பிலக்கத் தானும்
 பானத்தை ஆண்டு உண்டால் சாக்காடிட்டை
 முத்தி பெற பான மோர் ஆண்டு உண்டு
 முக்கியமாய் ஜடலமதை வலுக்கச் செய்யே.

பொருள் : யோகமென்பது உடலும் உயிரும் ஒருமிக்க இணைப்பது. ஓராண்டு அமிர்த பானத்தைச் சாப்பிட உடல் வலுக்கும்

331. செய்துமே காரமும் இரண்டு ஆண்டிற்றான்
 ஜெயத்தோடு காலையோடு மாலையுண்டு
 மெய்யாக வகுடமது மூன்றும் போனால்
 மேன்மையாய் உறக்கமது பாயும் பாயும்

உய்யவே வகாரமும் ஆகு மப்பா
உறுதியுடன் தீகை பெற்ற யோகிகட்கு
மெய்யாக சொல்லுகிறேன் எக்காலத்தும்
மேன்மை பெற்ற புலத்தியனே அழிவே யில்லை

பொருள் : இரண்டு ஆண்டுகள் காலை, மாலை சாதித்து வருதல் வேண்டும். மூன்றாம் ஆண்டு உள்ளிருக்கும் உதகம் பாயும்.

332. அழிவில்லை சரிகை யது முதலாம் தீகை
அப்பனே கிரிகை யது இரண்டாம் தீகை
அழிவில்லை யோகமது மூன்றாம் தீகை
அப்பனே ஞான மது நாலாம் தீகை
சுழி காணும் நாலு தீகை முடிந்தாலப்பா
சிவன் இவனும் பேதமில்லை சொருப சித்தி
உழலாதே யோனி யுட ஆசைத் தியில்
விழுவதை நீ மறந்துவிடு உறுதியாக.

பொருள் : ஷே சுற்ப தீகைகள் முடிந்தால் அதுவே சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், சுற்பத்தை விட்டால் இதைல்லாம் கிடையாது.

333 உறுதியாய் தாரை கொண்டு ஊதினாக்கால்
யோக சாதனை யப்பா நிலைத்துப் போகும்
திறமதாய் ஆண்டப்பா முப் பாழந்தான்
தீர்க்கமுடன் பாழதாம் பாணங் கொள்ளு
வரவரவே கைப்பதுவும் மாறிப் போகும்
அப்பனே நாளுக்கு நாள் தேகந் தானும்
உரைக்கிறேன் காந்தியாம் உலகந் தன்னில்
முக்கியமாய் தசதீகை தன்னில் தானும்.

பொருள் : பாணத்தைக் கொள்ள உடவிலுள்ள கைப்பு மாறிப்போகும். உடல் காந்தியாகும்.

கற்பம் துவக்குங் காலம்

334. தசதீகை தன்னிலொரு தீகை யென்றால்
சாக்காடு தவறிப் போம் கற்பந் தானும்
துகங் சுட்டி துலக்கவன்றோ வேண்டுமானால்
சொல்லுகிறேன் துலாமாதம் துலக்க வேண்டும்
உசிதமுடன் பின்னெந்த மாதந்தானும்
உத்தமனே கூடாது உப்புனலே
நகக்கியே சுட்டு விட்டு கருவிதன்னை
நகவதுவும் பிரியால் தினமுந்தானே.

பொருள் : கற்பம் துவக்குவது ஐப்பசி மாதமாகும்.

335 தினம் தினமும் வாசிதனைக் கட்டு அப்பா
 தீர்க்கமுடன் ஆண்டொன்றில் வாசி யெல்லாம்
 தனதாக அடங்கிப் போம் சுழினை மாத்திரம்
 தன்னுக்குள் நடக்குமடா வெளி வராது
 சினந்தனைக்கு இன்னமது அடிக்கடிக்கி
 சொல்லுகிறேன் ஆகாது மூன்றா மாண்டில்
 இனமாக வாசி கொண்டு உள்ளே ஊத
 இன்பமுடன் கிழிருந்து மேலும் பாயும்
 பொருள் : ஆண்டொன்றில் வாசி அடங்கும்

336. மேலும் பாயும் கீழும் பாயும் சொல்லிலிட்டேன்
 மேன்மையாய் முதலாண்டில் சுற்பமுண்ண
 தேர்வாசி அடங்கிப் போம் அடங்கடங்க
 தேகமது சுத்தியாம் சொல்லி லிட்டேன்
 பாள நவ துவாரக் குழி தள்ளில் தானும்
 பகருகிறேன் கவாசமது ஓடாத்பா
 நீள் புலியில் ஆதி பொருள் வீட்டுக்குள்ளே
 நிகழ்த்துகின்ற அடிக்கெல்லாம் முறியுந்தானே.

பொருள் : முதலாண்டில் சுற்பமுண்ண தேகம் சுத்தியாமி
 கவாசமது ஓடாது.

337. முறிந்துமே எண்ணெயதாம் கழன்று போகும்
 முதலாண்டில் முழு வயிரத் தேகமாகும்
 அறிந்து பார் ரெண்டாண்டில் வயிர முக்கால்
 அப்பனே மூவாண்டில் காரம் பாரு
 உறுதியுடன் மூவாண்டு முடிந்தா லப்பா
 உரைக்கிறேன் தேவரெனப் பெயரு மாகும்
 திறமுடனே சுற்பமது முடியு மட்டும்
 தீர்க்கமுடன் அரைவயிறு சாதமாமே.

பொருள் : உடலிலுள்ள எண்ணெயெல்லாம் கழன்று
 போகும். மூன்று ஆண்டுகள் உண்ண தேவனென்ற பெயருண்
 டாகும். சுற்பம் முடியும்வரை அரை வயிறு சாதமே
 உட்கொள்ள வேண்டும்.

338 ஆமப்பா அதற்கு ஆகாது சொன்னேன்
 அப்பனே அதுவு மொரு வேளையாகும்
 போமப்பா உந்தனுட மலங்க ளெல்லாம்
 போனாலோ முதலாண்டில் வர்ண மற்று
 ஆமப்பா உனது ஜடம் ஆதித்தன் தான்
 அப்பனே தங்கமயமாகியன்றே
 போமப்பா உறக்கமது அற்றுப் போகும்
 புகழான அமுரியினால் சொல்லக் கேளே.

பொருள் : அதிலும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை சாப்பிட வேண்டும். அமுரியினால் ஒரு வருடத்தில் உறக்கம் அற்று ஜடம் சூரியன் போல் ஒளி வீசும்.

339. சொல்லக்கேள் கருவு தொண்ணூத்தாரைச் சுட்டால்
சுகமாக தேகமதில் இருக்கா நின்ற
நல்லான சுவாசங்கள் ஒன்பதுந்தான்
நவிலுவேன் ஒளித்துப் போய் சுழினை மாத்திரம்
விள்ளக் கேள் நடக்கு மப்பா இவ் வண்ணந்தான்
விளம்பு வேன் வெந்தணலால் சித்தியான
இத்தேகம் அனலுக்கும் நீருக்குந் தான்
அசையாது மூட்டினால் கற்பம் வரைதான்.

பொருள் : 96 தத்துவங்களும் பொகங்கிப் போகும். சுவாசங் கள் சுழினையில் ஸ்தம்பித்து விடும். தேகம் அனலுக்கும் நீருக்கும் அசையாது.

340. கற்ப வரை சமாதியாஞ் சொல்லி விட்டேன்
கருநு ரெண்டு உருவாகும் போலேதானும்
உற்பனமாம் ஓராண்டில் புலத்தியனே அய்யா
உரைக்கிறேன் இருபத் தோரூயிரத்து அறுநூறென்ற
சிற்றருக்கும் சுவாச மெல்லாம் ஒன்றமாக்கி
சுழினைதான் உள்ளுக்குள் நடக்கும் பாரு
மாற்றி இனிமேல் அஞ்சனத்தின் முறையைக் கேளு
பாரப்பா பூரண சூத்திரத்தில் சொன்னேன்.

பொருள் : 21600 சுவாசங்கள் வசப்பட்டு சுழினை உள்ளுக் குள்ளே நடக்கும். ஓராண்டு கற்ப சாதனையில் இவ்விதம் ஆகுமென்க.

அஞ்சனம்

341. சொன்ன தொரு மைதனிலே சொல்லக் கேளு
சுகமான காரமது தைலம் வாங்கி
வின்னங்கள் இல்லாமல் அதிலே விட்டு
விளம்புவேன் மத்தித்து கையில் போட்டால்
அன்னவனின் செயல்படிக்குச் சொல்லக்கேளு
அப்பனே கோடி லக்ஷம் காதம் ஓடும்
சொன்ன தொரு இத்தயிலம் சேராவிட்டால்
துரிதமுடன் அந்த அஞ்சன மோடாதே.

பொருள் : பரிபூரணத்தில் சொல்லப்பட்ட மையை செய்து கொண்டு காரத்திலிருந்து தைலம் எடுத்து அதை மையில் விட்டு மத்தித்து கையில் போட்டால் கோடி லக்ஷம் காதம் அன்னவ னின் செயல்படிக்குப் போகும்.

மறைப்பு மை

342. ஓடாது புலத்தியனே யினிமேல் தானும்
உண்மையுடன் மறைவு மை சொல்லக் கேளு
நாடதனில் பெருநூல் பூரணத்தி லப்பா
நான் சொல்லி வைத்த தொரு மறைவு மையில்
ஆடவே சித்து அப்பா சொல்லக் கேளு
அரைகிறேன் இரண்டாண்டில் ஐந்தாம் பிண்டம்
நாடதனில் தானெடுத்து தயிலம் வாங்கி
நாட்டமுடன் தான் விட்டு மத்தித்தப்பா.

343. மத்தித்து திலகமிட தேகந்தன்னை
மகிமையாய் மூன்றுலகும் காணாதப்பா
சித்தி பெற வேணு மென்றால் இந்நூல் தன்னில்
செப்பின தோர் மறைவு மையும் குளிகை பண்ணு
புத்தியுடன் அதின் மேலே சொல்லக் கேளு
புகழான அஞ்சனமும் வகாரம் பண்ணி
எத்திக்குந்தான் எதிரிவாய் சித்தன் என்றே
ஏதுபோ வென்று விட்டால் பிறப்பாய் நீயே.

பொருள் : நான் பெரு நூல் குத்திரத்தில் சொல்லி வைத்த மறைவு மையில் ஐந்தாம் பிண்டத்திலிருந்து தைலம் வாங்கி ஷ்டி மையில் மத்தித்துக் கொண்டு நெற்றியில் திலகமிட மூன்றுலகத் திலுள்ளோர்கள் " உன்னைக் காணமுடியாது. இந்த மறைவு மையினால் ரச குளிகையும் செய்யலும். இதில் ரசவாதமும் சித்திக்கும்.

பிராணாயாம உண்மை

344. இறலாமல் இனி சொல்வேன் பிராணாயாமம்
எல்லோரும் சொன்ன மொழி தப்போ யில்லை
மறலாமல் நீ கேளு புலத்தியனே அய்யா
மகத்தான யோகமடா வாசியோகம்
திறக்கவே யாருக்கும் வெளியாய்ச் சொல்வேன்
ஐகத்திலே இதையறிந்தால் சித்தனாவான்
பிறவாதே பிறப்பிக்கும் பூரணத்தி னுள்ளே
பேராண பிராணய பெருமை கேளே.

345. கேளப்பாசித்தருட சாஸ்திரங்கள் எல்லாம்
கெடியான வாசியினால் பிராணய மென்பர்
நீறப்பா சில பேர்கள் மூலத் தீயில்
கின்ற நின்றாது பிராணய மென்பர்

தானப்பா சில பேர்கள் சக்கரத்தில்
தாக்கியல்லோ வைத்த தொகு பிராணைய மென்பர்
நானப்பா யிது வெல்லாம் நாடி சித்தி
நலமான காயசித்தி யாகா வாறே.

346. வானுன பிராணைய வாசிகேளு
வகையான பூரணமே முப்பத்தி ரெண்டு
ஆருன கும்பகமே அறுபத்தினாலு
அடவான ரேசகமோ பதினாறப்பா
கூருத மாத்திரையின் வகைக ளெல்லாம்
குறிப்பாக அறிந்து கொள்ளு மாத்திரையைச்
சொல்வேல்

தாரான தலை சுத்தி நொடிப்ப தப்பா
சமுசயங்கள் ஒன்றுமில்லை மாத்திரையு மொன்றே.

347. ஒன்றான கடினைக்கு மாத்திரையைக் கேளு
உத்தமனே முந்நூத்தி அறுபதாச்சு
நன்றான பிராணைய முன்றுஞ் செய்தால்
நலமான கடினையே ஆச்சுதப்பா
கள்ளுன பிராணையம் சுத்திரளில் வாங்கு
கலக்குமடா நரம்பெல்லாம் இறுகும் சித்தி
நன்றான பிராணையம் சித்தியாக
நாட்டினேன் முன்னமே தீசைப் பாரே.
348. பாரப்பா பிராணைய வகையைக் கேளு
பரிவாக சில தீசைப் பதினொன்றுந் தான்
நேரப்பா லக்ஷியத்தை நிறுத்து வாங்கு
நேராகக் காலையிலே செய்வார் செய்வார்
காரப்பா மாலையிலே சத்தி தீசைப்
கலந்து பத்தும் லக்ஷியத்தில் கலக்கச் செய்வார்
ஊரப்பா இருந்தாலென் காட்டில் வாழ்ந்தா லென்ன
உத்தமனே சிலயோகி உரைத்துத் தேடே.
349. தேடியவர் பதம் போற்றி பிராணையாமம்
செய்யுமென்று அடி தொழுது செப்பக் கேட்டு
நாடியவர் தசதீகைப் பிராணையாமம்
நாட்டி வைத்தால் அவனுக்கு பிராணையாமம் சித்தி
நீடி இதை விட்டு விட்டு உலகத்தோர்கள்
நேரான பிராணையாமம் செய்து செத்தார்
கூடியிலை யறிந்தவனே ராஜ யோகி
குருவறியான் பிராணையக் குருதானே.

பொருள் : தசதீசைப் முடித்தவனுக்கே பிராணையாமம் சித்தி யாகும். அதை விட்டு உலகத்தோர்கள் நேரான பிராணையாமம் செய்தால் செத்தே போவார்.

350. குருடாகப் போகாமல் தீகைக்குள்ளே
 கூடியல்லோ பிராணாயாமம் செய்யும் போது
 அருளான அருள் வந்து தன்னைத் தூக்கும்
 அப்பவல்லோ காயசித்தி யாகும் தேகம்
 மருளான மருளைப் போல் தீகை லீட்டால்
 மண்ணாச்சு பிராணாயம் ஒன்றுமில்லை
 திருவான இப்பாடல் சித்த ரெல்லாம்
 திருட்டு வீத்தை பிராணாயம் செப்பினாரே.
351. செப்புகிறேன் பிராணாயம் சித்தியாக
 சிவன் சொன்ன கற்ப முன்னே நின்றிட்டால் சித்தி
 ஒப்புடனே கற்பத்தை விட்டு நீயும்
 யுகம் வரைக்கும் பிராணாயம் பண்ணினாலும்
 தப்புகிறேன் என்றல்லோ சீவன் தப்பிப்போகும்
 சாதகமாய் கற்ப முண்டால் பலந்தான் கேளு
 முப்புுகிறேன் முன்னூற்றி யறுபத்தி ரெண்டு
 முதண்ட ருத்திரர் போலிருக்கும் பாரே.

பொருள் : பிராணாயாமம் என்று பலர் கீழும் மேலும்
 மூச்சை இழுப்பர். பலர் பல விதமான மார்க்கங்களைச்
 சொல்வர். சக்கரமென்பர். அட்சரமென்பர். இவைகளெல்லாம்
 வீண். உயிர் தப்பிப்போகும். கற்பத்தை விட்டு யுகம்
 வரைக்கும் பிராணாயாமம் செய்தாலும் சிவன் தப்பிப்போகும்.
 பிராணாயாமம் குருடனைப்போல் நான் சொன்ன மேற்படி
 தீட்சையை விட்டால் மண்ணாச்சு. பிராணாயாமம் வேறு
 ஒன்றுமில்லை. தசதீகையே பிராணாயாமம் என்பதறிக.

௩௩ சி வகை காண

352. பாரப்பா துலா மென்ற ராசியோர்க்கு
 பருவாகச் சித்திக்கும் தீகை யெல்லாம்
 தேரப்பா கன்னி யென்ற ராசியோர்க்கு
 தேராக மன முரைத்தால் சித்தியாகும்
 சீரப்பா பத்துரைத்த ராசிக் கெல்லாம்
 சித்தியாம் மனமுரைக்க மாட்டார் மட்டார்
 காரப்பா தச தீகை வந்தோர் பாதம்
 காராட்டால் ஒன்றுமில்லை கண்டுதேறே.

பொருள் : துலா ராசியிற் பிறந்தோர்க்கு தீகையெல்லாம்
 சித்திக்கும். கன்னியா ராசியினருக்கு சொல்லிக் கொடுத்தால்
 சித்தியாகும். மற்ற பத்து ராசியுடையவர்க்கு மனதை வெளிப்
 படுத்த மாட்டார். தசதீகை பெற்றவர்களின் பாதங்களை
 அணுக வேண்டும்.

353. தேறவே பிராணய கருவைச் சொல்வேன்
சதாசிவன் தான் எந்தனுக்கு உபதேசித்தார்
ஆரவே முந்தி முந்து அப்பியாசிக்க
அடி தொடுத்து சொல்லுகிறேன் அப்பா கேளு
கூறவே மூலத்தி ல்வாசி கொண்டு
கோழி முட்டை போலிருந்து முககோணத்தில்
மாற்றவே யிடை பின்னாய் ரெண்டும் ஓடும்
மற்றொன்று சுழிமுனைதான் மகிழ்ந்து கேளே.

354. கேளிந்த இடைகலையில் சிங் கென்று வாங்கி
கெடியாக வங் கென்று கும்பித்து நில்லு
நானிந்தப்படி நீ தான் பழக்கம் பண்ணு
நலமான மூலத்தின் மேலே சாடி
தானிந்த தாது வெல்லாம் சாந்தியாமே
சாதகமாய் யிரண் டொன்றில் தானே தானும்
ஆளிந்த வாசிக்கு அவ்வளவே சித்தி
அப்பியாச மார்க்கத்துக்கு கடினை பண்ணு.

பொருள் : பிராணயாமம் என்பது சரப் பயிற்சியாகும்.
அதைப் பார்க்கும் வழியறிந்து பழக்கம் செய்துகொள்.

355. பண்ணவே பிராணய பலத்தைக் கேளு
பார்க்கவே ரோம மெல்லாம் வேர்வையாகும்
அண்மையிலே சிவ தீகை ரெண்டி லுதி
அதற்குள்ளே பிராணயம் பண்ணும் போது
கண்ணயிலே ஜெடத்திலுள்ள தோஷமெல்லாம்
கக்குமடா தெய் போலே கண்டு பாரு
தண்ணியிலே மூன்றில் நின்று வருத்தம் தானும்
சதாசிவன் போல் பிராணயம் பண்ணித் தேறே.

பொருள் : மேற்சொன்னபடி சத்தி சிவதீகை செய்ய
ஜெடத்திலுள்ள தோஷமெல்லாம் தெய் போலே கக்கும்.
பிராணனைப் பார்ப்பதே பிராணயாமம்.

356. கேளப்பா சட்டை யொன்று திரண்டு போகும்
கெடியான சிவதீகை நாலில் நின்று
நீர்ப்பா ஜடத்தினுள்ளே நேர்ந்து நின்றால்
நிலையற்ற நோயெல்லாம் நீராய்ப் போகும்.
ஆளப்பா சிவ தீகை அஞ்சினுள்ளே.
அடுத்து நின்ற பிராணயம் பண்ணப் பண்ண
நாளப்பா சட்டை தள்ளிப் போகும் போகும்
நலமாள் தேகமது சிகப்பு மாமே.

பொருள் : சிவதீக்ஷை செய்யச் செய்ய சட்டை கழன்று தேகம் சிவப்பாகும். உடலிலுள்ள நோய்களெல்லாம் பொசிந்து போகும்.

357. சிகப்பாகும் கண்கள் ரெண்டும் இறுக்கும் தேகம்
சிவசிவா சக்கரங்கள் ஆறுங் காணும்
உகப்பாகும் பஞ்சகர்ந்தாள் ஐவருந்தான் வந்து
உதவுவார் கேட்ட தெல்லாம் உதவி செய்வார்
தவப்பாகும் நிறுவாணி யேவல் கேட்பாள்
சகல முதல் வாத மெல்லாம் தானே சித்தி
ஒகப்பாகும் குளிகை யிட்டால் ஓடும் வேகம்
ஓங்கி நின்று அஞ்ச வித தீக்ஷை யிட்டே.

பொருள் : கண்கள் ரெண்டும் மிணுக்கும். வாதம் சித்தி யாகும். குளிகை சித்தியாகும். தேவர்கள் ஏவல் புரிவர்.

358. ஆட்டான சிவ தீக்ஷை ஆறில் நின்று
அப்பனே பிராணாயம் பண்ணு வோர்க்கு
முட்டான தாது விர்த்தி யெல்லாங் காணும்
முதண்ட ஜடத்தி லொரு சட்டை போகும்
கூட்டான வினைகளெல்லாம் கழன்று போகும்
கூர்ந்து பார் சுழி முனையோ வெளியாய்க் காணும்
பூட்டான ஜெடமெல்லாம் தெரிச்சிப் போகும்
பொற் பதுமை போலவுந்தான் இருந்து பாரே.

பொருள் : சிவதீக்ஷை செய்ய தாது விருத்தியாகும். ஒரு சட்டை கழன்று போகும். ஜடம் பொற் பதுமை போலாகும்.

359. பாரப்பா சிவ தீக்ஷை ஏழினுள்ளே
பாடுவேன் பிராணாயம் செய்யும் போது
நேரப்பா சட்டை யொன்று வெளுப்பாய் தள்ளும்
நிர்மலமாய் தீயினுட காந்தி தானும்
சேரப்பா எங் மகனே வாலா என்பாள்
ஜெடமல்லோ விண்டது போல் துறந்து காணும்
ஆரப்பா யிது வரைக்கும் தீக்ஷை சொல்வார்
அவரவர்கள் செய்த தவத்தால் எய்துங் காணே.

பொருள் : அவரவர்கள் செய்த தவத்தால் ஸ்டீ தீக்ஷைகள் கிட்டுமென்க. ஏழு தீட்சையில் ஒரு சட்டை வெண்மையாய்க் கழன்றுவிடும்.

360. எய்து மென்ற சிவ தீகை யெட்டி னுள்ளே நின்று
இதமாக பிராணயம் செய்வோர்க் கய்யா
நய்யு மென்ற ஜெடந்தானும் நினைத்தபடி யப்பா
நலமாக கூடு விட்டு கூடு பாயும்
கையுமென்று அறிந்தவர்க்குப் பானமாகும்
கண் திறக்க வொட்டாமல் லகிரி மீறும்
கொய்யுமென்ற பூவேது வாமகேது
கூடினார் நாதாந்த குறியில் தானே.

பொருள் : கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் சித்தி லபிக்கும். கண் திறக்க வொட்டாமல் லகிரி மீறும்.

361. தானென்ற சிவ தீகை ஒன்பதிலே நின்று
சாதித்து பிராணயம் செய்வோர்க்கு அய்யா
கோனென்ற ரவி போலே தேகமாகும்
கூப்பிட்டால் தேவரெல்லாம் வணங்கி நிற்பார்
பூனென்ற ஜெடம் போச்சு கயிலாய தேகம்
உந்தனுக்கு ஆச்சுதடா மைந்தா பாரு
வானென்ற வெளி யெல்லாம் நீயாய் காணும்
வார்த்தையினால் அஷ்டமா சித்தியாமே.

பொருள் : சிவதீகை ஒன்பது ஆண்டு சேவிக்க ஜடம் போய் கயிலாய தேகமாகும். அஷ்டமா சித்திகள் கைக்குள்ளாகும்.

362. சித்தியாம் சிவ தீகை பத்தில் நின்று
செய்வதற்கு பிராணயம் என்ன சொல்வேன்
பக்தியாம் தீபம் போல் ஜடமே காணும்
பாங்கான கத்தியுமே நடுவ யோடும்
அத்தியாம் கூட சிவனாக நிற்பார்
அப்பனே யிதுவல்லோ சொருப சித்தி
முத்தியாம் இது வரைக்கும் சித்தனாட்டு
முழுமோசம் குளிகை யென்று யேச்சிட்டாரே.

பொருள் : பத்து தீட்சையாகில் சொருப சித்தி கிடைக்கும். கத்தியை உடலில் வீசினால் நடுவே ஓடும். உடல் தீபம் போல் காணும்.

மெளனமென்ற ஏக தீக்ஷை கேசரி மார்க்கம்

363. ஏச்சிட்டார் சிவ தீகை பத்தையுந் தான்
இதமாக மறைத் தல்லோ வாடி யென்றும் சொன்னார்
மாச்சிட்டு குளிகை யென்றார் காய சித்தி யென்றார்
மாய்கை போல் ஒளித்தல்லோ மாயஞ் செய்தார்

ஓச்சிட்ட நூல்களிலே தீகை இல்லை
உத்தமனே ரசவித்தை பாடினார்கள்
வாச்சிட்ட தச தீகை பெற்ற பின்பு
மெனை மென்ற தீகையைத்தான் மருவிக் கேளே.

பொருள் : வாசியென்று சொன்ன தெல்லாம் தசதீகையாம். அதாவது எட்டிரண்டு எல்பதை உடலில் சேர்ப்பதாம்.

364. கேளப்பா அகண்டத்தில் மெனை தீகை
கெடியான கேசரியால் காணும் காணும்
நாளப்பா மந்திரங்கள் ஒன்று மில்லை
நாளில்லை பானில்லை நானென்ப தில்லை
குளப்பா அகண்ட வெளிகோடி பானு
கடர் கோடி காந்தியைப் போல் தோற்றும் தோற்றும்
வாளப்பா யிதுவல்லோ மெனை தீகை
மகத்தான இந்நாலே மாட்டும் பாரே.

பொருள் : மெனை தீகையென்பது வாயை மூடிக்கொண்டு ஊமையாய் இருப்பதல்ல, கேசரியென்றும் மந்திரங்க ளென்றும் சொல்லவதெல்லாம் பிறட்டு. தசதீட்சையே மெனை தீட்சை.

365. மாட்டினால் கண்டத்தில் வகித்துப் போச்சு
மைந்தனே தானதுவும் அதுதான் ஆகும்
முட்டினால் கற்பவரை சமாதியாக்கும்
முதண்ட ரிகுகளுக்கு அடுத்தவாறு
கூட்டினால் மனம் வேறே பிரியொட்டாது
கூடிப்போய் பூரணத்தில் கூர்ந்து நிற்கும்
பூட்டினால் மெனை மென்ற தீகை யாச்சு
உத்தமனே பதினென்று முடிந்தவாரே.

பொருள் : பதினென்று தீட்சையும் முடிந்தால் கற்பவரை சமாதியாக்கும்.

366. வாரூன வலகத்தில் விட்டகுறை யோர்க்கு
வந்துதென்றால் தச தீகை மைந்தா கேளு
வாரூன சிவ சத்தி பூசை தன்னை
மெச்சியல்லோ அர்ச்சித்து சித்தி செய்து
கூரூன வாத சித்தி பார்ந்துக் கொண்டிருப்பாய்
கூறினால் பதினென்றுங் கூரூர்
வாரூன பாபங்கள் ஒன்றுஞ் சொல்லார்
வந்தபேர் உலகத்தில் வாய் பேசாரே.

பொருள் : விட்ட குறையோர்க்கு தசதீகை வாய்க்கும். சிவககதி சேர்த்து சித்து செய்து, வாதசித்தி காயசித்தி செய்வதே தீட்சையாம்.

367. பேசாதே யிருந்து கொண்டு சமாதி பார்ந்து
பிரிவான லக்ஷியத்தை தொட்டு தொட்டு
பேசாத பிராணாயம் ஒத்தி யேத்தி
இழுத்திழுத்து விடுவார்கள் மறவாமல் தான்
ஓயாதே கற்ப முண்டு பிராணாயத்தை
உணர்ந்து பார் ன்ளாக புலத்தியனே ஐயா
வாசாதே தீகை வந்தோர் வாழ்ந்திருந்த லூரில்
வருகாது வருகாது வினைகள்தானே.

பொருள் : தீட்சையை லட்சியத்துடன் முடி. ஏற்றி ஏற்றி
இழுத்திழுத்து பிராணாயாமம் என்று சொல்லி உலகத்தோர்
மாய்வார்கள். தீக்ஷையை முடித்தவர்கள் வாசம் செய்யும்
ஊரில் வினைகள் தாக்காது.

368. வினையில்லை அவரை நித்தம் தரிசனமே செய்யில்
வேதாந்த சாரத்தே மனமும் தேறும்
இனையில்லை யவர் மதத்தை போற்றி நிற்க
வேண்டியவர் மனது வந்து திரும்பு மட்டும்
வினையில்லை யுண்மையதே தசதீகை செய்யும்
வேதாந்த சிரோன்மணியே யுண்ணைப் பார்த்தால்
வினையில்லை என்னுடைய உடல் பொருளும் ஆவி
விளங்கியதோர் உதகத்தில் தாரைபூதே.

பொருள் : தீக்ஷையை முடித்தவர்களின் தரிசனம் பெற்றால்
வினைகளறும். உதகமென்ற அமுர்த ரசத்தில் நீ ரேசகம்
செய்தால் வினையில்லை. தீக்ஷையை முடித்தவர்களின் தரிசனம்
பெற்றால் மனம் தேறும்.

369. ஊதியவர் பதம் போற்றி தீகை கேட்டு
ஊதி நின்ற லக்ஷியங்கள் நன்றாய்க் கேட்டு
வாதியந்த லக்ஷியத்தில் பிராணாயம் வைத்து
வாங்கிய தோர் தீகை விதி தண்ணிலேறி
போற்றி யொன்று பிராணாய தீகையொன்று
பொருந்தி இருப்பார் ஆண்டொன்றில் இதுதான் சித்தி
போற்றியிது பத்தாண்டும் தீகை பத்தும்
புகழாக செய்தவனே அருபி யாமே.

பொருள் : பத்து தீட்சையும் செய்து முடித்தவன் சொரூப
சித்தியை அடைவானென்க.

370. ஆமப்பா தசவருடம் ஆர்தான் செய்வார்
ஆச்சரியம் ரிஷிசெய்வார் சித்தர் செய்வார்
ஓமப்பா உலகத்தோர் செய்யார்
உத்தமனே சொல்லி விட்டேன் இன்னங் கேளு

சோமப் பாலுண்டு ரெண்டாம் ஆண்டில்
ககமான காரத்தை யந்தி சந்தி
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் கொண்ட பின்பு
நாட்டமுடன் மூன்றாண்டில் சிவமாங் கேளே.

பொருள் : சோமப்பாலை (அமுரியை) காலை மாலை
ஓராண்டு கொள். காரமென்னும் புளியை ரெண்டாமாண்டு
காலை மாலை சாப்பிடவும்.

371. செய்துமே கேளப்பா இந்த வண்ணம்
சிறப்புடனே கொண்டாலோ தாளா தப்பா
உய்துமே அதனாலே முன்னே தானும்
உபாய மதாய் படிப்படியாய் ஏறத்தானும்
முழுதுமே பதினொன்றும் தீகை மட்டும்
முக்கியமாய் சொல்லி வைத்தேன் அந்த வண்ணம்
எய்துமே கொண்டாலும் கொள்ள லாகும்
இவ்வண்ணம் கொண்டாலுங் கொள்ளலாமே.

பொருள் : மேற்சொன்னபடி பதினாறு தீட்சையையும்
முடிக்கவும். கற்ப தீகை செய்யும்போது உபாயமாய் படிப்
படியாக ஏறவேண்டும்.

372. கொண்டுமே வருவதற்கு இந்த நூலில்
குறிப்புடனே யினுக்கு இனுக்காய் பிரித்து யானும்
அண்டர் பிரான் தயவினால் சொல்லி வைத்தேன்
அப்பனே யிந்த நூல் கிடைத்தா லப்பா
நன்றாக தீகைக்கு வழியும் காட்டும்
நலமான பிரானாயம் வழியும் காட்டும்
பண்டுடனே அதில் சொல்ல மார்க்க மெல்லாம்
பாரப்பா நாட்டத்தில் இருந்து பாரே.

பொருள் : இந்த தீட்சையின் விதிகளை குறிப்பு பார்த்து
நடந்து கொள்வாய்.

373 நாட்டமென்ற பூரணத்தைக் காண வென்றால்
நன்மையுள்ள சற்குருவால் காண வேண்டும்
ஓட்டமென்ற ஓட்ட மெல்லாம் ஓடாதே நீ
ஒரு மனதாய் கழி முனையில் உகந்து நில்லு
ஆட்ட மென்ற திரு நடனம் அங்கே யுண்டாம்
அன்பத்தோ ரெழுத்து முதல் எல்லா முண்டு
பாட்டை மிகப் பார்த்ததினால் என்ன உண்டு
பக்தி முத்தி வைராக்கியமாகப் பாரே.

பொருள் : பூரணம் என்னும் ஆதிவஸ்துவை நூல்களில்
படித்து அறிய முடியாது. அது சற்குருவால் தொட்டுக்
காட்டலல்லதாம்

374. பாரப்பா உலகத்தில் ஞான மென்பார்
 பரத்தின் இருப்பிடத்தைப் பாரார் பாரார்
 சாகப்பா உலகத்தில் யோகம் செய்வார்
 சார்க்கிருக்கும் பரஞ் சோதி தன்னைக் காணார்
 ஊரப்பா குளிகை யென்றே உழலுவார்கள்
 உத்தமனே உள்னாயிரை அறிய மாட்டார்
 கேரப்பா சரிதை யென்பார் தன்னுக்குள்ளே
 நெருப்பாறும் திருக் கோயில் கண்டிலாரே.

பொருள் : உலகத்தில் ஞானம். யோகம் என்றெல்லாம்
 பிதற்றிக்கொண்டு நெருப்பாறும் சீவன் உள்ள இடத்தையும்
 அறியமாட்டார்கள். ரசகுளிகையைத் தேடி அலைவார்கள்.
 ஆனால் தனக்குள் இருக்கும் உயிரை அறிய மாட்டார்கள்.

375. நெருப்பாறும் மயிர்ப் பாலம் கடந்தப்பாலே
 நிலையாத கங்கைபடா நிறுத்திப் போகா
 இருப்பார்கள் அதுமயமாய் ஆடி யாடி
 இன்ப நலம் பற்றுசூரர் ஆடி யோடி
 குறிப்பாக கண்டவர்க்கே தெரியும் மார்க்கம்
 கோடி ரவி சுடர் காந்தி கொண்ட வாட்டம்
 வெறிப்பாகப் பூரணத்தை யறிவாய்ப் பார்க்க
 வெட்ட வெளி யாகுமடா மனத்தைத் தேற்றே.

பொருள் : நெருப்பாறு, மயிர்ப்பாலம் கடந்து சுழிமுனை
 யென்ற இடத்திலுள்ளது கெங்கை. குறிப்பாக அதைக்
 கண்டவர்களுக்கே உண்மை மார்க்கம் விளங்கும்.

376. மனமான பூரணத்தை யார் தான் காண்பார்
 மகத்தான குரு சொல்ல அறிய வேண்டும்
 இனமான வாசியைத் தான் யார் தான் காண்பார்
 இயல்பான யோகி சொல்ல அறிய வேண்டும்
 குணமான குண்டலியைக் கண்டால் மைந்தா
 குருவான பதிதலத்தில் கூடலாகும்
 கனமான கண்டத்தில் அங் கென்றெட்டு
 கருத்துறவே குறியை மெள்ளக் கருதிப்பாரே.

பொருள் : பூரணம் என்னும் ஒங்காரத்தை தீட்சையை
 முடித்த யோகியின் மூலமே அறிய வேண்டும்.

377. பார்க்க வென்றால் தீப ஒளி பளிச் சென்றே தான்
 பண்பாகத் காணாமப்போ கண்தான் கூசும்
 மார்க்கமுடன் கண் கடுத்து கூசிற்புறால்
 மருட் கொள்ள வுருட்டியே குறியிலேறு

ஏற்கை யினி யிப்படியே பழக்கமானால்
என்ன சொல்வேன் நந்தி பிரகாச மப்பா
சேர்க்கையுடன் அகாரம் உகாரம் ரெண்டும்
நினம் தோறும் செபித்தாலே சித்தனாமே.

பொருள் : அகர உகரங்களை நினந்தோறும் உடனில்
சேர்ப்பவனே யோசி. அவனே சித்தன். அவனுக்கே தீப ஒளி
பிரகாசிக்கும்.

378. சித்தனாய் இருப்பதற்கு அகார தீக்ஷ
ஜெபித்திடுவாய் ஆண்டொன்று தவராமல் தான்
முத்தரையும் நினந்தோறும் பழக்கமானால்
முலத்தின் அக்கினிதான் முயன்று காணும்
வரிசை தப்பி விடாதபடி நின்றாயானால்
பாலகனே மூலவன்னி அகன்று போகும்
அற்றுதடா அசதி எல்லாம் கழன்று போகும்
அறுசுவையின் வீறெல்லாம் அகன்று போமே.

379. போனபின்பு உகாரமதை மருவி யேறு
புத்தியுடன் ஆண்டொன்று அதன் மேல் தானும்
ஆனபின்பு நீர்கடுத்து வெட்டை மீறும்
ஆசனத்தில் வாய்வு நின்று பித்தம் மீறும்
ஊண் சுவையில் மனம் வெறுத்து திகைத்துக் காட்டும்
உத்தமனே யிப்படிதான் இருக்கு தென்று
கோனருளைப் புலத்தியனே விட்டிடாதே
கொண்டு மெள்ள ஏத்திவிடு வினை நில்லாதே.

பொருள் : உகார தீட்சை செய்தல் வேண்டும். அதனால்
அறுசுவையில் வெறுப்புக் காணும். கனல் மீறி நீர்கடுக்கும்.
வெட்டை, பித்தம் மீறும். ஆசனத்தில் வாய்வு சேரும். ஆனால்
பயப்படாது தொடர்ந்து அதை சேவிப்பாய்.

380. வினையான பீடையது பலத்த தானால்
வேண்டபடி காந்தத்தை விரும்பி பூட்டு
கனையான கனையெல்லாம் ஒடிப்போகும்
சந்திரன் போல் உன் தேகம் துலங்கும் பாரு
முனையான சுழினை மேல் வாசியேற்று
முவுலகும் காணுதற்கு முனைமேல் நிலலு
துனையான என் நூலை தொழுது போற்று
தொழுது கைவிட்டு தொழுதாக்கால் மனம் பேயாமே.)

பொருள் : ஒரு வேளை பீடை பலத்து விட்டால் காந்த செந்
தூரத்தை சாப்பிடு. உடலிலுள்ள சுனைகள் கழன்றுபோகும்.

381. பேய் பிடித்து சாஸ்திரத்தை உலகத்தோர்கள்
பேணியே படித்திடுவார் பொருளைக் காணார்
வாய் புழுத்து நாய் போலே உலகத்துள்ளே
வல்வுகள் நெறி யறியாமல் மாண்டு போனார்
நோய்பிடித்த சித்தர் தான் அனந்த முண்டு
நோக்கியே யவர்களிடம் பேச வேண்டாம்
தாயறியாப் பிள்ளை யிடம் பேச வேண்டாம்
தன்மையுடன் பூரணத்தைக் காணலாமே.

பொருள் : உலகத்தோர்கள் பூரணத்தை அறியாமல் சாத்திரங்களைப் படித்து அலைவார்கள். அவர்கள் தாயை அறிபாத மூடப்பிள்ளைகள் போலாவர். அப்படிப்பட்டவர்களிடம் பேசாதே. அவர்கள் நோய் பிடித்தவர்கள்.

382. காணப்பா ஆதியநகம் பொருளைத் தானும்
கருவாகத் தானறிந்து கருவைப் பற்றி
பூணப்பா ஒரு மனதாய்ப் பூணு பூணு
புத்தியுடன் ஆண்டதிலே பொறிகள் தோன்றும்
தானப்பா தன்மையாய் நின்ற பொறிகள் தன்வில்
சக்கரமும் அட்சரமும் தானே தோன்றும்
தோணுமப்பா அமிர்தமென்ற அமிர்தத் தோன்றும்
தெளிவான அமிர்தம் உண்டு தெளிந்து பாடே.

பொருள் : ஆதி அந்தங்களை அறிந்துகொள். அமிர்தத்தில் நிலையை உணர்ந்துகொள். பிறகு சக்கரங்களும் அட்சரங்களும் என்னவென்பது புலப்படும்.

383. பார்க்கிலே அண்ட பகிரண்ட மெல்லாம்
பண்பாக பூரணத்தில் உதித்தவாறு
கார்க்கையிலே பூரணத்தில் அருவி பாய்ந்து
கலப்புற்று தாபரங்கள் பதிந்தாற் போலே
சேர்க்கையிலே மதுதானும் தெளிவாய் மைந்தா
சூரியனில் ஆரறியப் போனார் காண்பார்
ஏற்கையுடன் அகாரமதில் உகாரம் தோன்றில்
இன்பமுடன் மகார மொடு விந்து நாலே.

பொருள் : அண்டபகிரண்ட மெல்லாம் ஒம் என்ற பூரணத்தில் உதித்த தப்பா. அகரமதில் உகரம் தோன்றும். இவை இரண்டிலும் மகரம் தோன்றும்.

384. நாலான விந்து விலே யறந்தான் சோமன்
நாட்டிப்பார் நிரோதி யொடு நாகாந்தான்
மேலான உகாரமதில் சத்தி யொடு
வியாபினியும் சமனை முதல் உன் மனதில் ஊணிப்பாரு

சேனா கருணை தரும் வாம ரூபி
சேர்க்கையுள்ள அந்தம் முதல் அனாதியோடு
காலான அநாதி யோடு நாதந்தான்
கண்டு பார் சிவகலையை காட்டினோமே.

பொருள் : விந்து சோமன். நாதம் சந்திரன். அவளே சத்தி வாமரூபி. அனாதியும் அந்தமும் சேர்ந்ததுதான் சிவகலை.

385. ஆமப்பா சோடசத்தின் கலையுள்ளாகி
அருள் தீபம் நோக்குதற்கு திறவுகோல் தான்
ஓமப்பா உகரந்தான் மின் போல் மின்ன
உறு மூல நாடியிலே முழங்கி நிற்கும்
நாமப்பா அகாரந்தான் ஹிருதயத் துள்ளே
நாடியே அக்கினி போல் பிறையே வீசும்
தாமப்பா மகாரந்தான் கண்டத்துள்ளே
தயவான மதி கோடி காந்தியாமே.

பொருள் : அகாரம் பிறை போலே இதயத்துள்ளே ஒளி வீசும் உகாரம் மின்போல் மின்னும்.

386. காந்தியாம் விந்துவப்பா மின்போல் வீசி
கண்ட மேல் அங்குலம் போல் கடந்து காணும்
காந்தியாம் புருவநடு சார்ந்த காலம்
சந்திரன் போல் வீசும் சம்புங் காணும்
பத்தியமாய் தினந்தோறும் பழக்கமானால்
பார் மகனே கற்பூர தேகமாகும்
சேர்ந்து பார் இதற்கு மேல் அங்குலம் மூன்றால்
செப்புகிறேன் சோடசத்தின் கலைதானாமே.

பொருள் : அகாரமென்ற விந்து கண்டத்தின்மேல் ஓர் அங்குலம் கடந்து காணும். பத்தியமாய் இதைச் சேவித்தால் கற்பூர தேகமாகும்.

387. ஆமப்பா புகைபோலே ரூபமாகும்
அதினோடு சேர்ந்தாக்கால் உந்தன் தேகம்
போமப்பா சத்தி நடி அதற்கு மேலே
புகழாக மூன்று வீரல் கடந்தா யானால்
நாமப்பா நாற் கலை மாணிக்கம் போல
ஒளி வீசும் கால் மாறி ஊணிப் பாரு
ஆமப்பா நாதாந்த உச்சி மீது
நாடுவாய் மின் கோடி ஒளியே யாமே.

பொருள் : சோடசத்தின் கலையின் ரூபத்தை சொல்லுகின்றேன் கேள். அதன் ரூபம் புகை போலிருக்கும். அதை உடலில் சேர்த்தால் கோடி சூரியப் பிரகாசமாகும்.

388. ஒளியாகும் மாத்திரைதான் அரைக்கால் வைத்து
 ஊணிப்பார் பிடித்த விடம் பொய்யாய்ப் போகும்
 அழியாத பேரின்ப மோட்ச வீடு
 அது கடந்து அங்குலம் கால் அப்பால் செல்ல
 கழியாத கத்திக் கலை ரவி போல் மின்னி
 காணுமடா மாகாணி மாத்திரை தான் வைக்க
 தளிர் வாய்ந்த கூர் போலே உந்தன் தேகம்
 தானாகும் சத்தி யடிமருவிக் காணே.

பொருள் : சத்தியை யடிபணிந்தால் தளிர் போல உன் தேகமாகும். (வாசியின் அடக்கத்தை லை நான்கு பாடல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது).

389. மருவியே அங்குலம் நால் கடந்து பார்த்தால்
 மைந்தனே விபர் மனி யுன் கலை தானின்று
 அருவே ஆதித்தனொளி போல் வீகம்
 அரைக் காணி மாத்திரை தான் அங்கே நீயும்
 மருவியே கோத்திரஞ் செய் மெளனத்தாலே
 மகத்தான சித்தி முத்தி வருகுந் தானே
 வருகுமடா சித்தி முத்தி பிராணயத்தால்
 வாசியென்ற பிராணயம் அறிந்தவனே சித்தன்.

பொருள் : வாசியென்ற பிராணயத்தின் உட்பொருளை அறிந்தவனே சித்தன், சித்தன்.

அழியின் அளவு

390. தானான உச்சி வெளி கடந்தப் பாலே
 சமன் காண தழதழத்து ரவிபோல் மின்னும்
 மாணான மாத்திரைதான் கால்மாகாணி
 மனக் கண்ணால் தன் கண்ணை மருவிப்பாரு
 தேனான தேகமப்பா ஒளி போல் காணும்
 திறமாக உன்மனையே மருவிப்பாரு
 கோனான ரவி கோடி ஒளிபோல் வீகம்
 குணமாக அரைக் காணி மாத்திரை தான் ஓதே.

பொருள் : நீ சேவிக்கும் அளவு கால்மாகாணி. அதனால் உன் தேகம் ஒளிபோல் காணும்.

391. ஒதப்பா லொளிபோலே உந்தன் தேகம்
 ஒன்றுமில்லை பிடித்த விடம் பொய்யாய்ப் போகும்
 நாதப்பா அண்ட பகிரண்ட மெல்லாம்
 நாடலாம் ஓடலாம் அனைகஞ் சித்தி

நீ தப்பா ஆதாரம் ஆறில் நின்றால்
நிலைத் தப்பா தேகமது கல் போல் காணும்
வாத மப்பா ரகசியமாய் வாசி யோகம்
வரைந்தாக்கால் சமாதிக்ஞள் வழியுமாச்சு.

பொருள் : நாதத்தால் அநேக சித்திகள் உண்டாகுமென்க
தேகமும் நிலைத்துக் கல்போல் காணும்.

392. ஆச்சப்பா இதிலொன்று தவறிவிட்டால்
அரகரா எடுத்த சித்து பொய்யாய்ப் போகும்
மாச்சப்பா போகாதே மைந்தா சொன்னேன்
மந்திரந்தான் ஆரறிவார் மைந்தா கேளு
மூச்சப்பா ஓங்காரம் அதனுள் விந்து
மூட்டினால் திரி கோண முனையுங் காணும்
காச்சப்பா மணிக்குளிகை முடிப்பிக்கும்
கசடறவே ஆண்டொன்றில் அதுவுஞ் சித்தே.

பொருள் : நான் சொன்ன பொருள் ஒன்றாகிலும் தவறி
விட்டாயாகில் சித்து பொய்யாய்ப் போகும். மந்திரத்தின்
பொருளை யாரறிவார். ஓங்காரத்தின் உள்ளிருக்கும் விந்து
வாலல்லவோ குளிகையை முடிக்க இயலும்.

393 சித்திக்கும் குரு முனியைச் சொல்லக் கேளு
சிவயநம அல்லோடே உவ்வுங் கூட்டி
முத்திக்கும் பாதையிது மைந்தா சொன்னேன்
முனை நடுவாய் கழிணையிலே முத்தி கண்டேன்
சத்திக்கு சவ்வுண்டு சித்தியாகி
சதாசிவமாய் யவ்வுண்டு அமைந்த தப்பா
புத்திக்கு மொழி போலே ஒன்றாய்க் காணும்
பாங்கு பெற அஞ்செழுத்தும் பணிந்திடாயே.

பொருள் : அஞ்செழுத்தால் முன்றெழுத்தை பாரு. அதுவே
அகரம், உகரம், மகரம் எட்டெழுத்தென்பது அகரம். அதுவே
கயம்பு லிங்கம். ஐந்தெழுத்தில் ஒரெழுத்தாகிய அகரத்தைத்
தாக்கினால் பஞ்ச பூதமாகிய ஐந்தெழுத்துக்கும் உயர் வந்த
தென்பதாம்.

394. பணிந்திட்ட அஞ்செழுத்தால் முன்றெழுத்தைப் பாரு
பாங்கான எட்டெழுத்தும் வாலையாச்சு
கணிந்திட்ட எட்டெழுத்தாய் மனைகப்பாரு
கருவான கயம்பு லிங்கம் கண்ணில் காணும்

தனிந்த திட்ட அஞ்செழுத்தை பிடித்து வாங்கி
தலையான ஒரெழுத்தைத் தாக்கிப் பார்த்தால்
அணிந்நிட்ட அஞ்செழுத்துக்கு உயிரே யொன்று
அரகரா ஒரெழுத்தை யார் காண்பாரே.

பொருள் : சிவாயநம வென்னும் மந்திரம் அகாரமாகும்.
அதுவே உகாரமாகும்.

395. காணுதே எவராலும் மூல குகைம்
காண்பவரே சிவ யோகி ஜீவன் முத்தர்
பூணுத யலகத்தில் மாண்பர் கையால்
போக்கோடே யேறுதற்கு பொருளைக் காணு
தோணவே எவராலும் காணப் போமோ
சுழி திறந்து மேலாகும் சுடர் விட்டாப் போல்
பேணரிது என் மகனே மனம் பேயாகும்
பின்னறிந்து முன்னறிந்து குருவைக் காணே.

பொருள் : மூலகுட்சம் காண்பவரே சிவயோகி. சிவன்
முத்தர். சுடரைப் போல் விளம்பும் அதை அறிந்து கொள்ள
குருவைக் காணு.

396. காரப்பா களங்கமின்றி சுழினைக்குள்ளே
கற்பூர தீபத்தில் கருத்தோ டொத்து
ஏறப்பா வாசி கொண்டு களைதை தூண்டி
என்மக்காள் நிராதாரம் கலைந்தப்பாவே
சேரப்பா சுழினை பற்றி விட்டகாலைச்
சேர்ந்தே தான் பாகம் விட்டு பார்த்துக் கொள்ளாய்
நேரப்பா மனந்தனையும் நேரொட்டாது
நிலைத்தவனே சிவயோகி நீ தான் பாரே.

பொருள் : வாசியென்னும் தீக்ஷையினால் நிராதாரம் சுழினை
சுடர்விட்டு விளங்கும்.

397. பாரப்பா வசிய வென்றும் வசி யென்றும்
பண்பாக சிவய வென்றும் மூன்று திறமாற
நேரப்பா பிராணயம் ஒன்ற தாச்சு
நேர்ந்தேதான் இரண்டு தான் நீர்த்தாயானால்
ஆரப்பா உன் திரேகம் பொன்னிறம் போல் காணும்
அரகரா அமிர்தமது கசிந்து பாயும்
சூறப்பா பிராணயம் நேமம் யேமம்
சூடியே யோகத்தில் குறிகள் நாட்டே.

பொருள் : அகர உகர தீக்ஷையை (சிவசத்தி) முடித்தால்,
அதுவே பிராணயம். அமிர்தம் கசிந்து பாயும்.

398. நாட்டியே யோகத்தில் குறிகள் நாட்டு
நலமாக கும்பமென்ற நாதத்துள்ளே
கூட்டவே ஓம்-ஆம்-ஊம் என்றே யோது
குறிப்பாக உம்-அம்-ஓம் என்றே யோது
ஆட்டவே அஷ்ட சித்தி எழுத்து இதாச்சு
அஞ்செழுத்து இதனோடே அப்பா மாறு
நீட்டவே எட்டெட்டு தொழிலு மாறும்
நீ நினைத்து கேட்டதெல்லாம் தருகுந்தானே.

பொருள் : எல்லா மந்திரங்களும் பஞ்சாட்சரமும் ஒ-அ-உ என்பதாம்.

399. தருகுமப்பா சிவவாலை எழுத்துக் கூட்டி
தாக்கினால் அஷ்டகர்மந் தானே யாகும்
வருமப்பா வாத சித்தி காய சித்தி
அரிதான யோக சித்தி ஞான மெய்தும்
உருகு மப்பா ஓங்கார மதனிற் பூட்ட
ஒரு கோடி நூல்களிலே தெளிந்தார் சித்தர்
பருகு மப்பா சிவவாலை எழுத்து மாறி
பாடினார் சாஸ்திரங்கள் பார்த்துத் தேறே.

பொருள் : சிவவாலை என்பது அகரமாம். அதை ஓங்காரத்தில் சேர்க்க வாதசித்தி, காயசித்தி, யோகசித்தி வாய்க்கும்.

அமிர்த சஞ்சீவி கற்பம்

400. தேறவே சத்தி சிவம் இன்னூல் காட்டும்
ஜெகத்திலே இன்னூல் போல் செப்பாதப்பா
தேறவே ஆயிரத் தெண் மலருக்குள்ளே
நிற்குமடா அமிர்த மங்கே நீதான் கொள்ளு
கூறவென்றால் நாவேது பாரங்கேது
கூடினால் வாசி சென்று வெளிபோல் காணும்
ஆறவே சொல்லி னைத்தேன் அஷ்ட சித்தும்
அய்யனே சொன்னதைத் தான் அருந்திப் பாரே.

பொருள் : சத்திசிவம் ஆயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே நிற்கும். அதில் அமிர்தம் நிற்கும். அதையேதான் நீ கொள்ளவேண்டும். அங்கே வாசி வெட்டவெளி போல் தோன்றும்.

குரு முடிக்க
இடம் பொருள் ஏவல் வேண்டு மென்பது

401. பாரப்பா குரு முறையைக் காண வென்றால்
பாடு மெத்த பாடு மெத்த மைந்தா மைந்தா
ஆரப்பா அறிவார்கள் குருமுறை தானப்பா
அதற்குமொரு இடம் பொருள் ஏவல் வேண்டும்
நேரப்பா பொருளதுவும் கிட்டித்தானால்
நேர்மையுடன் அடக்கமதா நீ யிருந்து
தேறப்பா உலகத்தில் இருந்து தேறு
ஜெகத்தோர் காணாத முறை அறிவாய் தானே

பொருள் : குருமுறையை அறிந்து அதை முடிக்க இடம் பொருள் ஏவல் வேண்டும். உனக்கு அப்பெரும் பொருள் கிடைத்ததானால் அடக்கமாயிரு ஜெகத்தோர் அறியாது இருந்து தேறு.

402. தானென்ற நாத முறை அறிய வென்றால்
தப்பாதே வெகு பாடு பாடு மெத்த
கோனென்ற சற்குருவால் காட்ட வேண்டும்
குறிப்பாக கைமுறையாய் அறிய வேண்டும்
தேனென்ற இடம் வேண்டும் பொருள் தான் வேண்டும்
சித்தம் மனது ஒன்றான சிஷ்யன் வேண்டும்
மானென்ற மனதுறுதி பழக்கத்தாலே
மகத்தான நாமத்தை யறியலாமே

பொருள் : நாதமுறை அறிவதற்கு வெகுபாடு பட வேண்டும். சற்குருவால் காட்டப்பட வேண்டும். கைமுறை கள் குருவால் அறியவேண்டும். அதற்குப் பொருள் வேண்டும். மனமொத்த சிஷ்யன் வேண்டும். அவைகளைச் செய்து தேற வசதியான இடம் வேண்டும்.

403. ஆமப்பா நாத விந்து செய்து காணார்
அரகரா குரு விடத்தில் காணலாகும்
நாமப்பா விந்துவை நாத மென்றும்
தயவான நாதத்தை போத மென்றும்
நாமப்பா வென்று சொல் நாதம் நாதம்
நாட்டினேன் இன்னாலால் நாத வாழ்வு
ஓமப்பா சொல்வது போல் ஒரு நூல் சொல்லா
ஒழுக்க மென்ற இன்னூல்தான் அந்தரங்கம்.

பொருள் : நாதவிந்துவை குருவின் துணியின்றி செய்ய முடியாது. விந்துவை நாதமென்றும், நாதத்தை விந்து வென்றும் சொல்வது சித்தர்களுக்குப் பழக்கமாயுள்ளது.

404. இந்த நூல் அந்தரங்க தீக்ஷைக்குள்ளே
இயம்பாத கருணை யொன்று இல்லை யப்பா
கந்தரமே பரிபாஷை தன்னைப்பாரு
குட்டி வைத்த கருவெல்லம் ஆதியந்தம்
சந்தயங்கள் தானேது சாக்ஷிதானும்
சாத்தி வைத்த இந் நூலால் பாரு பாரு
அந்தரங்க தீக்ஷையடா அதிக குகும்
அரிதரிது விளம்புவது கண்டு பாரே.

பொருள் : பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுவ தெல்லாம்
ஆதி அந்தந்தான். அதை அறிய பரிபாஷை நூலையும் பாரு.

405. பார்ப்பது தான் பருதியது சத்தியாகும்
பரிவான மதியதுவும் சிவமதாகும்
திகைப்புடனே சொல்லுகிறேன் சுடர்தான் அந்தம்
சிவ சிவா இம் மூன்றும் தெளிந்து கேளு
மூர்ப்புடைய சல்லியென்றும் சன்னாசி யென்றும்
மொழிந்தார்கள் பெரியோர்கள் சித்த ரப்பா
கவர்புடைய சத்தியது பூமி நாதம்
குறியான சிவவிந்ததுதான் ரவக்குள்ளாச்சே.

பொருள் : சக்தி பருதியாகும். மதி சிவமதாகும். சுடர்
அந்தம். இதற்கு சல்லிவேர், சன்னாசியென்று பல பெயர்களைச்
சித்தர்கள் குட்டினர். சக்தியென்பது பூமிநாதம்.

406. ஆச்சப்பா நாத விந்து கூடி யொன்றாய்
அணுகி நின்ற இடமது தான் சடந்தானப்பா
மூச்சப்பா தானடங்கி நியானம் செய்ய
முறைமையொன்று சொல்லுகிறேன் சுற்பக்கூடு
நீச்சப்பா நிலையாக விந்து தன்னில்
நிசமாகக் காலை சிவ பூசை பண்ணி
பேச்சப்பா பேசாதநாத உப்பு
பெலமான சத்தி உப்பை பேணிக் கொள்ளே.

பொருள் : நாதவிந்து சேருமிடந்தான் ஜடம். விந்துவில்
நாத உப்பை சேர்த்துக்கொள்.

407. கொள்ளடா மாலையிலே பூசை பண்ணி
கொண்ட பின்னர் குருபதத்தில் கூர்மையாக
நில்லடா நினைவு கொண்ட சுடர்தான் அண்டம்
சிலமான பின்னர் மடாப்பிரகியாகாரம்

அல்லடா அக்காரம் கொண்டு வந்து
அதினோடே அமிர்த மென்ற பாவஞ் சேர்த்து
உண்ணடா உறவாக உறவு பண்ணி
உத்தமனே அறிவில் நின்று பூசை பண்ணே.

பொருள் : அண்டமென்ற கடரும் பிண்டமென்ற பிரத்தியா
காரமும் ஒன்றுசேர். காரமென்ற பூமிநாகத்தைக் கொண்டு
வந்து அத்துடன் அமிர்தத்தைச் சேர்த்து உறவுபண்ணி
உண்ணவும்.

408. பூசை பண்ண பூசை நாளை நானுனக்கு
பூரணமாய் முன்னரே சொல்லி விட்டேன்
நேசம் வைத்து அப்படியே நீ சாதித்தால்
நிஜமாகக் கோடி யுகம் பூரணமே யாகும்
வாதமாம் ஞான முறும் எல்லாம் சித்தி
அப்பனே பூரணத்தில் ஏறிப் பாரு
நாதமது உகாரமாம் புளியுமாகும்
நாட்டினதை உலக மதில் அநியார் தானே.

பொருள் : பூசையென்பது என்னவென்பதைச் சொல்லியுள்
ளேன். (சுற்பத்தை உடலில் சேர்ப்பதுதான் பூசை). அந்தப்
படியே சேவி. நாதமென்பது உகரமென்ற புளி.

409. அரிதாக இதனை நான் மறைத்த தெல்லாம்
அன்பனே மதுரசம் பொழிந்தேன் நூலில்
குறியாகப் பாடி வைத்தேன் யிந்த நூலில்
சுறினேன் சகலமும் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
பெரிதாக பரவி விட்டு யிந்த நூல்
பேரின்ப முத்திதனைப் பெறுவாட்ப் பாடி
சிறிதாக வெளி யரங்கம் பண்ணுதே நீ
தேசத்தில் வையடா யிந்த நூலை.

பொருள் : இந்நூலில் பலவித ரகசியங்களை வெளியாய்ச்
சொல்லிவிட்டேன்.

நூலைக் காட்ட வேண்டாமென்பது

410. இல்லை யென்று சொல்லி விடு இந் நூல் கேட்டால்
எம் மகனே புலத்தியனே நீ தானப்பா
புல்லென்ன புல்லரிடம் நூல் காட்டாதே
பூரணத்தைப் பற்றி மன தறிலில் நின்று

கல்லென்ற மனதாக உறுதி கொண்டு
கருவாக கருக்கள் எல்லாம் எடுத்து ஆடு
தொல்லை வரும் வெளியரங்கம் பண்ணினாக்கால்
சுகமாக மனதடங்கி அறிவில் சேரே.

பொருள் : புலத்தியனே! இந்நூலை யாராவது கேட்டால்
இல்லையென்று சொல்லிவிடு. வெளியில் அரங்கம் செய்தால்
தொல்லைகள் வந்து சேரும்.

411. அறிவாக மன தடங்கி மெளனமாக
அப்பனே நூலெடுத்துப் பாரு பாரு
குறியான குறிதனிலே குணமாய் நின்று
குணமில்லாதார் இடம் கூடவேண்டாம்
பரியான தங்கமடா பரப்பிரம்ம மாச்சு
பாலகனே தங்க மென்றால் பூரணமே தங்கம்
நெறியான பூரணத்தைத் தினமும் நோக்கு
நேரான பராபரத்தில் சார்வாய் முற்றே.

பொருள் : தங்கமென்பது பூரணமேயாகும். அதுவே பரப்
பிரம்மம்.

412. முற்றான புலத்தியனே மா ரிஷியே கேளு
முச்சுடரும் ஆதியந்தம் நன்றாய்ப் பாரு
சித்தான அந்தரங்க தீக்ஷ யிதுவப்பா
தேசத்தில் கிடையாது திறமாய்க் கேளு
பத்தான பதிகனக்கும் பத்தும் பூசி
பரிவான வாசியது சித்தி யாகும்
வித்தான வினை யறுக்கும் ஞான சித்தி
வேதாந்த அந்தரங்க தீக்ஷ முற்றே.

பொருள் : ஆதியந்தம் முச்சுடராச்சு. பத்து தீட்சைகள்
முடிந்தால் ஞானசித்தி உண்டாம்.

அந்தரங்க தீக்ஷ முற்றிற்று.

